

Josip Pečarić
ĐURO VIDMAROVIĆ I THOMPSON

JOSIP PEČARIĆ

**ĐURO VIDMAROVIĆ I
THOMPSON**

ZAGREB, 2025.

© Josip Pečarić, 2025.

KAZALO

UVOD	9
M. KOVAČEVIĆ, J. PEČARIĆ, BILO JE JEDNOM I TO U HRVATSKOJ / THOMPSON U OČIMA HRVATSKIH INTELEKTUALACA, ZAGREB 2008.	11
PISMO THOMPSONU	11
HRVATSKOJ JAVNOSTI O ZABRANI KONCERATA MARKA PERKOVIĆA THOMPSONA	16
HRVATSKI GENOCID: NAPRAVILI ZEČEVE OD SRBA, ZAGREB, 2014.	31
MILANOVIĆA ILI GOLDSTEINA ZA AKADEMIKA? (V.)	31
PROPADE IM CRVENA HRVATSKA, ZAGREB, 2015.	38
SUMNJIV JE NJIMA I BISKUP, A NE SAMO THOMPSON	38
ŽIVJELA NAM ANTIFAŠISTIČKA, TJ BRANITELJSKA HRVATSKA, ZAGREB, 2015.	45
PREDSJEDNICA I ZAJEDNIŠTVO	45
DVA PISMA KOJA SU SKINULA MASKE / NA HRVATSKU ŠUTNJU NISMO SPREMNI!, ZAGREB, 2015.	53
PISMO HAZU	53
AKADEMIK JOSIP PEČARIĆ: NAROD KOJI ZABORAVI SVOJU POVIJEST NEMA BUDUĆNOSTI, A U HRVATSKOJ JE PUNO ONIH KOJI ŽELE DA JE ZABORAVIMO	63
OBA SU PALA, ZAGREB, 2016.	69
OTVORENO PISMO USTAVNOM SUDU RH	69
J. PEČARIĆ, J. STJEPANDIĆ, NIŠTA SE JOŠ PROMIJENILO NIJE, ZAGREB, 2017.	80

"ZA DOM SPREMNI" ITEKAKO SMETA PORAŽENIMA U DOMOVINSKOM RATU I SRPSKIM SLUGAMA U RH	80
DNEVNIK U ZNAKU 'ZA DOM SPREMNI', ZAGREB, 2017.	86
USTAVNOM SUDU RH JE DOMOVINSKI RAT ZAPRAVO "POTICANJE MRŽNJE NA TEMELJU RASNE, NACIONALNE I VJERSKE PRIPADNOSTI"	86
THOMPSON – PJESMOM ZA HRVATSKU, ZAGREB, 2017.	99
NAGRADA THOMPSONU - SIMBOL BORBE PROTIV SRPSKE HRVATSKE!	99
MATEMATIKA, PJESME I NOGOMET. ZAGREB, 2018.	102
PREDSTAVLJANJE KNJIGE "THOMPSON – PJESMOM ZA HRVATSKU" U VARAŽDINU	102
VEČERAS BUJICA O ZABRANI PJEVANJA THOMPSONU - SIMBOLU BORBE PROTIV SRPSKE HRVATSKE	106
J. PEČARIĆ, S. RAZUM, RAZOTKRIVENA JASENOVAČKA LAŽ, DRUŠTVO ZA ISTRAŽIVANJE TROSTRUKOG LOGORA JASENOVAC, ZAGREB 2018.	109
JOSIP PEČARIĆ, PLENKOVIĆEVI POVJESNIČARI	109
PREDSJEDNICA I 'ZA DOM SPREMNI', ZAGREB, 2019.	115
ODGOVOR PROF. ĐURU VIDMAROVIĆU (O JEDNOM KOMENTARU I. ŠOLE)	115
KOMENTAR DAMIRA BOROVČAKA	120
JE LI POLITIČARIMA KRIVA MATEMATIKA? ZAGREB, 2019.	123
STJEPAN RAZUM: LIEPI DOMOVINSKI POZDRAV ...	123
VRATITI HRVATSKU NARODU: PORTAL DRAGOVOLJAC.COM.	130
ŽELITE LI I DALJE VLAST KOJA RATUJE ČAK I S MATEMATIČKIM ČASOPISIMA?	130
MOJIH STO KNJIGA, ZAGREB, 2020.	135
ZAHVALA HRVATSKOJ KNJIŽEVNICI MALKICI DUGEČ I NE SAMO NJOJ	135

DR. SC. IVO RENDIĆ-MIOČEVIĆ, PORTAL	
DRAGOVOLJAC.COM, 2021.	138
PISMO PROF. DR. SC. IVO RENDIĆ-MIOČEVIĆU	138
ĐURO VIDMAROVIĆ, PORTAL	
DRAGOVOLJAC.COM, 2021.	142
UVOD	142
USTAVNI PATRIOTIZAM: ONO ŠTO U RH VRIJEDI	
ZA HRVATE NE VRIJEDI ZA SRBE!	146
RUSKI ZNANSTVENIK U RH, PORTAL	
DRAGOVOLJAC.COM, 2021.	151
LISTE HRVATSKIH I RUSKIH ZNANSTVENIKA 2.	151
LISTE HRVATSKIH I RUSKIH ZNANSTVENIKA 4.	157
MARIO FILIPI, PORTAL	
DRAGOVOLJAC.COM, 2021.	160
ODGOVOR ĐURU VIDMAROVIĆU	160
ZA DOM SPREMNI I SLAVA UKRAJINI,	
DRAGOVOLJAC.COM, 2022.	168
ĐURO VIDMAROVIĆ O UKRAJINI	168
THOMPSON – NAJZNAČAJNIJI ŽIVUĆI HRVAT,	
DRAGOVOLJAC.COM, 2024.	170
JOŠ JEDNA 'CRTICA' IZ MOJE KNJIGE „HAZU I	
TUĐMANOVA BISTA“: POSTJUGOSLAVENSTVO	170
JE LI POVIJEST ZNANOST?	177
GOVOR DR. SC. DAMIRA PEŠORDE	186
HODOČASNIK / MARKO PERKOVIĆ	
THOMPSON, DRAGOVOLJAC.COM., 2025.	190
KAKO SAM BRANIO THOMPSONA	190
VIDMAROVIĆ NA FACEBOOKU	204
AKADEMIK JOSIP PEČARIĆ – ŽIVOTOPIS	207

UVOD

Predgovor knjige moje knjige „Je li političarima kriva matematika?“ Đuro Vidmarović, predsjednik DHK-a nazvao je; „Intelektualac britka jezika i snažnog domoljublja“.

Tako Vidmarović piše:

„Nakana ovog predgovora nije podržavati stavove akademika Pečarića, jer njemu obrana nije potrebna, niti ju on želi, već je nakana obraniti, ma koliko to zvučalo patetično, pravo slobodnog i nezavisnog intelektualca na javni diskurs. U našoj stvarnosti takvo pravo odviše često dobivaju protivnici, pa i neprijatelji Hrvatske, njezini osporavatelji, svi oni koji pod firmom slobode i umjetnosti pljuju po ovome narodu i svim njegovim vrijednostima. Ako ništa drugo, onda ovakvoj kohorti, radi pristojnosti i političke ravnoteže, treba suprotstaviti domoljubno i suverenističko javno razmišljanje. Akademik Pečarić ima hrabrosti nositi na svojim leđima teret ove slobode. Što više, on se bori i za slobodu drugih. Ti drugi su svjesni kako akademika štiti njegova svjetska slava i članstvo u HAZU, jer bi drugi, nakon izrečenih misli davno potonuli ili bili gurnuti u ponor. Ako on prizna poraz, slijedi šutnja mnogih, zapravo strah. A strah ukida slobodu.“

A napadali su svo vrijeme i Marka Perkovića Thompsona koji također nije odustajao. Bio je branitelj u ratu, a svojim pjesmama borio se svo vrijeme do danasnjih dana, Veličanstvenim uspjehom koncerta na Hipodromu 'ispričao' nam je hrvatsku priču o Davidu i Golijatu.

Zato je prirodno bilo da su se mnogi hrvatski intelektualci suprostavljali napadima na Thompsona, a među njima je bio i Đuro Vidmarović, pa je logična i pojava ovakve moje knjige. U njoj su dani tekstovi iz mojih knjiga u kojima se pojavljuju Vidmarović i Thompson.

Akademik Josip Pečarić

**M. KOVAČEVIĆ, J. PEČARIĆ, BILO JE
JEDNOM I TO U HRVATSKOJ / THOMPSON
U OČIMA HRVATSKIH INTELEKTUALACA,
ZAGREB 2008.**

PISMO THOMPSONU

Poštovani gospodine Marko Perkoviću Thompsone,

Nadamo se da s prijezirom gledate na podmetanja i ovu prijavu kampanju koja se vodi protiv Vas. Zahvalni smo Vam na djelu, koje svojom glazbom, pjesmama i javnim nastupima darujete hrvatskom narodu i svim ljudima dobre volje. Vaši nastupi pobuđuju plemenite osjećaje solidarnosti, a emocije bude optimizam koji iz ravnodušja i rezignacije podiže mnoštvo ljudi.

Zato što cijenimo i poštujemo Vaš rad ovim putem Vam javno izražavamo potporu te želimo da Vas ne obeshrabre sitna, prizemna i priglupa podmetanja koja su se razbuktala poslije Vašeg iznimnoga nastupa na Trgu bana Jelačića u Zagrebu, koji su organizirali hrvatski branitelji.

U Zagrebu, 20. lipnja 2008.

Akademik Ivan Aralica
Akademik Smiljko Ašperger
Akademik Slaven Barišić
Prof. dr. sc. Ivan Biondić
Akademik Rafo Bogišić¹

¹ Akademik Rafo Bogišić («Jutarnji list, 23. 06. 2008.): «Zašto bi netko zabranjivao čovjeku da pjeva? Nekome smeta što pjeva domoljubne pjesme. Napadaju ga zbog navodne ustaške ikonografije, koju nisam primijetio na koncertima.»

Mons. dr. Mile Bogović, biskup
Josip Botteri Dini, akademski slikar, predsjednik Ogranka Matice hrvatske u Splitu
Prof. dr. sc. don Josip Čorić²
General Ljubo Ćesić Rojs
Dr. fra Šimun Šito Ćorić, nacionalni koordinator Hrvatskih kat. misija u Švicarskoj
Dr. dr. h. c. Nikola Debelić³, dirigent, sveuč. prof. i hrv. veleposlanik u m.
Julije Derossi, književnik
Zlata Derossi, prof.
Prof. dr. sc. Goran Dodig
Admiral Davor Domazet Lošo
Prof. dr. Andrej Dujella
Marko Dumančić, odvjetnik
Zoran Galić, odvjetnik
Tomislav Grahovac, odvjetnik
Hrvoje Hitrec, književnik i predsjednik Hrvatskog kulturnog vijeća
Mons. Ante Ivas, biskup

Za «Jutarnji list», kada izdvajaju njegovo mišljenje, Bogišić je samo sveučilišni profesor (mada je iz njihova teksta očito da je akademik, dok je Vlatko Silobričić akademik. Valjda im se sviđa njegova izjava pa je on akademik a Bogišić nije («Ne sviđa mi se što kolege podupiru Thompsona. Potpisnici su konzervativci koji imaju autistični pristup nacionalnom identitetu i ne vjerujem da je motiv demokratska obrana čovjeka.») Navedeno je i mišljenje još jednog protivnika pisma. Ivo Banac predsjednik HHO-a kaže: »Oni imaju pravo istaknuti svoje mišljenje kao i svako drugi, mada svi dobro znaju da se ja s njima nikada ne bih složio. Ja takvo što nikada ne bih potpisao, ali to je moj osobni stav.»

² Prof. dr. sc. don Josip Čorić: «Pitanje za svakog poštenog čovjeka je suvišno ali radi kroatofoba i onih koji ne mogu mirno spavati dok se govori pozitivno o Hrvatskoj, potpisujem stotinu puta.»

Prof. dr. sc. don Josip Čorić («Jutarnji list, 23. 06. 2008., za njih je profesor Čorić samo «svećenik iz Splita»): «Thompson je najnapadanija osoba u Hrvatskoj i naša je dužnost bila da ga obranimo i damo mu podršku. Bio sam na koncertu i nisam primijetio nikakvo ustaško znakovlje.»

³ Prof. dr. dr. h. c. Nikola Debelić: «Imao sam čast dirigirati u Dubrovniku 24. studenog 1971. god. super svečani i nažalost zadnji koncert Vice Vukova prije njegova odlaska/spašavanja u inozemstvo i dirigirati nakon 18 god. listopada 1989.g. njegov prvi konc. nakon prisilne šutnje. O tome namjeravam nešto i napisati na paraleli Vukov - Thompson.» (Taj tekst je dan u prvom poglavlju.)

Ilija Ivezić, glumac
Dr. sc. Borka Jadrijević, docentica
Dr. sc. Zvonimir Janović, sveučilišni profesor u mirovini
Akademik Dubravko Jelčić
Tomislav Jonjić, odvjetnik, publicist, glavni urednik Političkog zatvorenika
Josip Jović⁴, kolumnist i publicist
Don Anđelko Kačunko, novinar i publicist
Prof. dr. sc. Ivan Karlić⁵
Prof. dr. sc. Ivan Kordić
Fra Ljubo Krasić, ravnatelj Hrvatskog Instituta, Chicago
General Marinko Krešić, predsjednik udruge Hrvatski generalski zbor
Akademik Ivan Kušan
Prof. dr. sc. Slobodan Lang
Prof. Ive Livljanić, hrv. veleposlanik u m.
Prof. dr. sc. Branimir Lukšić
Prof. dr. sc. Mate Ljubičić
Ante Madunić, odvjetnik
dr. sc. Ljubo Marangunić, sveučilišni profesor u mirovini
Slavica Maras, glumica
Prof. dr. Marko Matić
Mate Matić, odvjetnik
Mr. sc. Dražen Matijević, odvjetnik
Mr. sc. Lujo Medvidović, književnik i odvjetnik
Dr. sc. Nedjeljko Mihanović, član suradnik HAZU
Marko Mikulandra, književnik i redatelj
Miroslav Mikuljan, filmski redatelj
Dr. sc. Ljerka Mintas-Hodak
Prof. dr. sc. Božidar Nagy, D.I.

⁴ J. Jović: "Radi se o političkom progonu bez primjera u suvremenoj Europi."

⁵ Prof. dr. sc. Ivan Karlić: «Dakako da svi ovi besmisleni napadi na njega (Thompsona, op. J.P.), na njegove nastupe i na sadržaje njegovih pjesama imaju puno dublju pozadinu, to je jasno svakom mislećem Hrvatu. Stoga radosna srca stavljam na raspolaganje sebe, odnosno u ovom slučaju svoj potpis potpore.»

Dr. sc. Mijo Nikić⁶
Javor Novak, spisatelj
Tihomir Novak, ak. glazbenik
Željko Olujić, odvjetnik
Prof. dr. sc. Mladen Parlov⁷
Dr. sc. Davor Pavuna
Marija Peakić-Mikuljan, književnica
Akademik Josip Pečarić
Prof. dr. sc. Nedjeljko Perić
Goran Petrač, ak. slikar
Nenad Piskač, književnik
Mr. sc. Damir Pešorda, kolumnist i profesor
Akademik Stanko Popović
Mons. Dr. Valentin Pozaić, pomoćni biskup zagrebački
Prof. dr. sc. Tanja Pušić⁸
Domagoj Rešetar, odvjetnik
Fra Nikola Mate Roščić
Prof. dr. sc. Marko Samardžija
Jakov Sedlar, redatelj
Draško Semren, odvjetnik
Prof. em. dr. sc. Ivo Soljačić
Marin Sopta, profesor
Petar Šale, odvjetnik
Branko Šerić, odvjetnik
Prof. dr. sc. Zdravko Tomac
Akademik Nenad Trinajstić
Prof. dr. sc. Miroslav Tuđman
Prof. dr. sc. Nikica Uglešić

⁶ Dr. sc. Mijo Nikić: «Pridružujem se popisu osoba koje podržavaju plemenite ideje koje svojim pjesmama promiče pjevač Marko Perković Thompson.»

⁷ Prof. dr. sc. Mladen Parlov: «Tek sam danas, 26. lipnja, otvorio e-mail poštu, naime nalazio sam se izvan Splita, pa izražavam svoju potporu gosp. Marku Perkoviću, zahvalan za sve što je učinio i čini na promidžbi i obrani nacionalnog identiteta i ponosa.»

⁸ Prof. dr. sc. Tanja Pušić. «Bila sam s obitelji na iznimno mirnom i domoljubnom Thompsonovom koncertu i zbilja je sramotno da se u javnosti domoljublje na ovakav način kažnjava umjesto slavi.»

Đuro Vidmarović, književnik i povjesničar

Mr. sc. Pero Vidović, Rim, Italija

Boris Vinčić, odvjetnik

Prof. dr. sc. Tomislav Živković

Prof. dr. sc. Darko Žubrinić

HRVATSKOJ JAVNOSTI O ZABRANI KONCERATA MARKA PERKOVIĆA THOMPSONA

U Hrvatskoj je počelo zabranjivanje koncerata Marka Perkovića Thompsona.

Prihvatanje zabrane ovih nastupa značilo bi dopustiti Hrvatsku u kojoj se ne smije pjevati. Hrvatski narod vjekovima iskazuje svoju radost, bol, vjeru i nadu pjesmom. Hrvatska glazba daje ljepotu našem životu i dostojanstvo našem narodu.

Žele zabraniti naše snove i naše pjesme!

Prošli smo bolna iskustva zabrane i suđenja javne riječi. Hrvatsko sjećanje je puno ponosa na one koji nisu prihvatili zabranu slobode misli, riječi, pisma i okupljanja.

Nemojmo dopustiti zabranu pjesme!

Mi smo odgovorno iskazali hrvatskoj javnosti da “nastupi Marka Perkovića Thompsona pobuđuju plemenite osjećaje solidarnosti, a emocije bude optimizam koji iz ravnodušja i rezignacije podiže mnoštvo ljudi”. S prezirom gledamo na zabrane njegovih koncerata i pozivamo i cijelu Hrvatsku da,

Ne prihvati i ne dopusti zabranu hrvatske pjesme - zabranom koncerata Marka Perkovića Thompsona.

Zagreb, 18. 07. 2008.

Prof. dr. sc. Nediljko A. Ančić

Akademik Ivan Aralica

Davor Aras, prof.

Dr. sc. Mato Artuković, viši znanstveni suradnik⁹

Olga Asić, domaćica

Akademik Smiljko Ašperger

⁹ Od svega srca potpisujem potporu Marku Perkoviću Thompsonu. Pravi neprijatelji Hrvatske su hrvatske jugoslavenčine. Valjda će se ovaj narod opametiti i to shvatiti. A jednom mora i to biti. Hvala Ti na obavijesti i trudu jer znam da sigurno Ti ovo uporno vodiš. Ja malo nešto radim na području udžbenika. I to je važan front.

Dipl. ing. Nenad N. Bach, skladatelj
Mile Balen, književnik
Ivan Balić, ekonomist
Katica Balog, politologinja novinarka
Dalibor Barić, konobar
Akademik Slaven Barišić
Prof dr. sc. Borna Bebek
Ante Beljo, Hrvatski Informativni Centar
Vladimir Benić, dirigent
Nikola Bičanić, mr.sc
Dr. Ivanka Bilić, spec. opće medicine
Nikola Bilić, dipl. inž.
Prof. dr. sc. Ivan Biondić
Dr. Boris Blašković, specijalist opće medicine
Akademik Rafo Bogišić
Mons. dr. Mile Bogović, biskup
Damir Borovčak, dipl. ing., publicist
Josip Botteri Dini, akademski slikar, predsjednik Ogranka Matice hrvatske u Splitu
Vinko Brkan, član HVIDR-e Hrvatske i dogradonačelnik Trogira
Joso Brkljačić. Trgovac
Nada Brkljačić, službenica
Dr.sc Paško Bubalo, zastupnik Hrvatskog državnog sabora u mirovini
Prof. dr. sc. Nikola Buble
Mr. sc. Vinko Burazer, odvjetnik
Željko Crnolatac, umirovljenik
General Miljenko Crnjac
Zdravko Curkan, umirovljenik
Vinko Cuzzi, županijski sudac
Joško Čelan, novinar i publicist
Emil Čić, glazbeni kritičar i publicist
Jozo Čikeš, predsjednik Pasionske baštine
Tomislav Čolak, prof.
Mirko Čondić, pukovnik HV u m.

Prof. dr. sc. don Josip Čorić¹⁰

Branko Čulo - dragovoljac i hodočasnik

Jadranka Čuljak Duvnjak, odvjetnica

Josip Čuljat, dipl. oec., nosilac Partizanske spomenice 1941.

Prof. dr. sc. Ante Čuvalo, predsjednik Association for Croatian Studies/ACS

Prof. Ikica Čuvalo

Mate Ćavar, hrvatski pjesnik i publicist

Mate Ćavar, umirovljenik

Ružica Ćavar, dr. stom. i dr. med., predsjednica Hrvatskog pokreta za život i obitelj

Prim.dr.sc Egidio Ćepulić, dr. med.

General Ljubo Ćesić Rojs

Prof. dr. sc. fra Šimun Šito Ćorić, nacionalni koordinator Hrvatskih kat. misija u Švicarskoj¹¹

¹⁰ I u intervjuu prof. Čorića u «Slobodnoj Dalmaciji» od 27. rujna 2008. bilo je riječi o Thompsonu:

BRANITELJ THOMPSONA

- **A jeste li čitali komentare da ste vi svećenik desničar jer, citiram, stalno javno zagovarate lik i djelo Marka Perkovića Thompsona i njegov veliki navijač!?**

- Nisam navijač nego - Thompsonov branitelj! Branim ga od suludih napada zločestih ljudi, kao što bih branio svakoga drugog nevinoga U svoje vrijeme sam to činio, pod rizikom gubitka slobode, braneći Vicu Vukova Thompsonovu glazbu ne slušam često, ali ne dam na nj, on naprosto nije kriv Zamjeraju mu onaj stih. na ljutu ranu ljutu travu! Da je to ustaški stih!? A meni je čaća govorio kako je njegov pradjed znao reći na ljutu ranu ljutu travu! Puno, puno godina prije nego što se Ante Pavelić začeo To su obične budalaštine Sad ću malo karikirati, ali zar se ne može reći neću jesti kruh, jer bi me mogao tko optužiti zbog ustaštva. Kruh je, naime, jeo i Ante Pavelić!.

- **Moram priznati: ovu vašu usporedbu baš i ne razumijem! Ali Thompsonu zamjeraju zbog ustaških kapa na njegovim koncertima... •**

- To su još veće budalaštine Onoj maloj što je kupila ustašku kapu i nosila je na Thompsonovu koncertu, ja, don Josip Čorić. dao bih dvije po ušima. skinuo joj je i rekao. "Ajde kući, šta ti imaš s ustašama, šta ti znaš o njima, kome su oni donijeli sreće!? Hrvatskoj sigurno nisu!" Ali,. što Thompson ima s njima!?! Zar će on skakati s pozornice i gledati tko u publici ima kakvu kapu!?! To je posao nekoga drugoga, policije! Nije on kriv što mu na koncerte dolaze budaštine s ustaškim kapama. I gotovo!

¹¹ Dragi Josipe, eto još jednom odgovaram da i mene staviš u to časno društvo potpisnika...

Prijateljski,

Prof. dr. sc. Ante Ćorušić
Prof. dr. sc. Alojz Ćubelić, svećenik
Josip Čuljat, dipl. oec., nosilac partizanske spomenice 1941.
Mira Ćurić, novinar
Vlado Dadić, prof.dr.sc.
Akademik Žarko Dadić
Dr. dr. h. c. Nikola Debelić, dirigent, sveuč. prof. i hrv.
veleposlanik u m.¹²
Ivan Debeljak, dipl. iuris
Zlata Derossi, prof.
Julije Derossi, književnik
Ivan Devčić, mornar
Prof. dr. sc. Goran Dodig
Admiral Davor Domazet Lošo
Željko Dorotić, gospodarstvenik
Dubravka Dragaš, dipl. Arheolog
Tomislav Dragaš, tapetar
Mate Drmić, prof.
Branka Dundović, umirovljenik
Vladimir Dundović, umirovljenik
Dr. sc. Tomislav Dragun¹³
Anđelka Dražić, njegovateljica
Prof. Tomislav Držić, novinar i urednik Hrvatskog lista
Prof. Malkica Dugeč, hrv. pjesnikinja¹⁴
Prof. dr. sc. Andrej Dujella
Prim.dr.Josip Dujella, spec.patolog
Stipe Ćipa Dukić kat. Svećenik
Josip Dukovac, dipl. ek

fra Šito

¹² Debelićev tekst o Thompsonu dan je u prvom poglavlju.

¹³ Sa zadovoljstvom potpisujem Vaše pismo tj. potporu Marku Perkoviću Thompsonu. Ispunjava me ponosom da se hrvatski intelektualci hrabro očituju i dostojanstveno brane pravo na istinu, ljudsko dostojanstvo i pravo na Hrvatsku ljudskoga lica.

¹⁴ Za Hrvatsku sam u kojoj nema Straha od riječi ni od djela. Za Hrvatsku u kojoj su sve pjesme prošle i sve ljubavi dobrodošle!!!"Kroz zvonke pjesme Marka Perkovića Thompsona svi se učimo voljeti svoju Domovinu i opredjeljujemo se samo za Istinu!

Marko Dumančić, odvjetnik
Radoslav Dumančić, pravnik
Ante Duvnjak, gospodarstvenik
Drago Duvnjak, dipl. ing
Marko Duvnjak, profesor
Dr. Ivo Dužević, psihijatar-psihoterapeut
Josip Elez, službenik
Marija Elez, nastavnik u m.
Petar Elez, nastavnik u m.
Alena Fazinić dr.sc
Mario Filipi, novinar
Ante Filipović, brigadir u m.
Milan Fjaka Lelas, umirovljeni pilot
Ivan Gabelica, odvjetnik
Juraj Galac, umirovljenik
Marija Galac, umirovljenica
Zoran Galić, odvjetnik
Sandra Galiot, umirovljenica
Slavko Galiot, prof. dipl. arheolog, pred. Udruge oboljelih
branitelja
Dunja Gaupp, Baden, Švicarska
Osvin Gaupp, Baden, Švicarska
Milan Glibota, predsjednik Matice hrvatske Imotski
Mate Gogić, umirovljenik
Marija Seka Golac, umirovljenica
Martin Golac, umirovljenik Tomislav Grahovac, odvjetnik
Dr. sc. Mario Grčević
Josip Dodo Grospić, umirovljenik
Ljuba Grospić, agronom
Milan Grospić, dr. veterine
Prof. dr. sc. Vinko Grubišić
Prof. dr. Petar Gugić
Rajka Gugić, pravica
Ivana Haberle, predsjednica udruge «Žene u Domovinskom ratu –
Zadar»

Josip Hećimović Nikšić, dipl. inž.¹⁵
Mate Herman, ugostitelj
Petar Hinić, predsjednik Hrvatske kulturne zajednice u Stuttgartu
Hrvoje Hitrec, književnik i predsjednik Hrvatskog kulturnog vijeća
Prof. dr. sc. Alojzije Hobljaj
Fra Mladen Hrkač
Mr. sc. Dubravko Hunjet
Srećko Ilić, odvjetnik
Mons. Ante Ivas, biskup
Ilija Ivezić, glumac
Lovro Ivin, prof. povijesti
Kornelija Ivos, službenica
Dr. sc. Borka Jadrijević, docentica
Dr. sc. Krešimir Jakić, sveučilišni profesor u m.
Dr. sc. Zvonimir Janović, sveučilišni profesor u m.
Akademik Dubravko Jelčić
Jakov Jelić dr.sc.
Vinka Jelić, prof.
Tomislav Jonjić, odvjetnik, publicist, gl. urednik Političkog zatvorenika
Josip Jović, kolumnist i publicist
Juraj Jug, umirovljenik
Zdenka Jug, umirovljenik
Prof. dr. sc. Vlado Jukić
Marko Jurić, novinar
Ante Jurić, predsjednik Australian Croatian Association Melbourne
Ing. Zrinko Jurić, tajnik Hrvatske kulturne zajednice u Stuttgartu
Fra Karlo Jurišić, prof.dr.sc.
Dr. sc. Hrvoje Kačić
Don Anđelko Kačunko, novinar i publicist
Damir Kalafatić, dipl. ing. kemije
Marija Kalafatić, dipl. ing. kemije
Pajo Kanjižaj, književnik

¹⁵ Pridružujem se svojim potpisom u prosvjedu protiv napada (...) na pjevača Marka Perkovića. Još jednom ponavljam da je sva ta halabuka uvod u likvidaciju, ubojstvo Marka Perkovića. Treba on sam uzeti 24-satno osiguranje.

Prof. dr. sc. Ivan Karlić¹⁶
Akademik Andrija Kaštelan
Prof. dr. sc. Vladimir Katović
Pavao Slavko Keserović, dip. ing.¹⁷
Dr. Dragan Klarić, liječnik
Jakov Klarić, dipl. oec.
Prof. dr. sc. Stanislav Kliment
Josipa Kliment, ekonomistica
Mate Knezović, odvjetnik
Prof. dr. sc. Pavle Knezović
Zdravko Komšić, predsjednik udruge logoraša Vukovara
Prof. dr. sc. Ivan Kordić¹⁸
Ljerka Koren, službenik-lektor
Vazmoslav Koren, geometar u mirovini
Zvonimir Kos, profesor
Prof. dr. sc. Manja Kovačević

¹⁶ Hvala Vam da ste mi i ovom prigodom poslali ovaj dopis! Sa velikim zadovoljstvom pridružujem se Vama i ostaloj gospodi u izrazu potpore gospodinu Marku Perkoviću – Thompsonu. Radosna srca stavljam na raspolaganje sebe, odnosno u ovom slučaju svoj potpis potpore.

Poštovani gospodine akademice,

Slažem se s Vama da previše šute i oni koji bi baš morali dizati svoj glas; dakako da bi nam bilo zasigurno drugačije da smo glasniji i složniji. Ipak, i noćas sam još jednom razaslao e-poštu na 20-ak adresa svojih kolega, zamolivši da reagiraju što prije. Neki su vjerojatno na godišnjem odmoru, no jedan dio već noćas i jutros mi je odgovorio i podupro inicijativu; vjerujem da su i Vama poslali svoj pristanak da ih se uvrsti na popis ...

¹⁷ Molim Te ubaci me u listu Protivnika Zabrane Domoljublja (nisam znao kako da se prijavim). Mislim da me dobro poznas' - tako da me možeš uvijek uvrstiti u liste domoljubnog smisla i za to imaš moju punu punomoć'.

¹⁸ Naravno da potpisujem, punim imenom, prezimenom i titulom: prof. dr. sc. Ivan Kordić!

I moram Ti reći da sam pomalo deprimiran. Nevjerojatno je da nam trenutačna, posttuđmanovska politika veleizdajnika i pljačkaša Hrvatske želi određivati i što smijemo, a što ne smijemo pjevati.

Ovo je gore nego poslije Hrvatskog proljeća! Samo ne hapse, dakle, ne zlostavljaju tijelo, ali ubijaju dušu. Uvijek sam posjedovao kršćanski optimizam, ali se sada pomalo bojim da ni on nema šanse. Ne znam zašto o Thompsonu šuti službena Crkva. A progon Thompsona progon je Vjere, Ljubavi i Domovine. A to je gore nego "antidiskriminacijski" (zapravo diskriminacijski) zakon.

Prof. Kuzma Kovačić, akad. kipar
Fra Ljubo Krasić, ravnatelj Hrvatskog Instituta, Chicago¹⁹
General Marinko Krešić, predsjednik udruge Hrvatski generalski zbor
Prof. dr. sc. Šimun Križanac
Dr. sc. Mario Krnić, docent
Katarina Kronja, viša laborantica u m.
Ankica Krpina, dipl. iur.
Radoslav Krpina, ing. šumarstva
Stanko Krpina, dipl. ing. kemije
Vjekoslav Krsnik, novinar
Dr. Petar Kružić, stomatolog, predsjednik Hrvatskog Kršćanskog pokreta Stuttgart
časna sestra Aurelina Kutleša, Pakoštane²⁰
Dragan Kwiatkowski, akademski kipar
Prof. dr. sc. Slobodan Lang
Pepica Lebar, nastavnica u mirovini
Dr. sc. Damir Letinić, pedijatar
Nevena Letinić, dipl. ing. arh.
Grozdana Leskošek, umirovljenik
Dr. sc. Inga Lisac, sveučilišni nastavnik u m.
Prof. Ive Livljanić, hrv. veleposlanik u m.
Vladimir Loknar, dr.med. i publicist
Dr. Stjepan Lončarević
Jadranka Lučić, tajnica Hrvatskog žrtvoslovnog društva
Prof. dr. sc. Branimir Lukšić²¹
Prof. dr. sc. Mate Ljubičić
Ante Madunić, odvjetnik

¹⁹ Podupirem umjetničke, dostojanstvene i profesionalne koncerte M.P. Thompsona, kao i njegove pjesme i pjevanje puno vjere i zdrava rodoljublja.

²⁰ Veliki Markane kako ga od milja svi zovemo. Hvala Bogu da sa svojom ljubavi za naše svetinje: Boga, domovinu, obitelj! Rodoljubima dižeš duh a onoma koji ne vrijede i trebaju da su našim redovima!

²¹ **Je li Istra Hrvatska?**

Prilikom izglasavanja Zakona o sprječavanju diskriminacije u Hrvatskoj saborski zastupnik Kajin je glasovao za taj zakon. Neposredno nakon toga on traži da se vrši diskriminacija prema Thompsonu i da mu se zabrani koncert u Istri. Je li Istra Hrvatska?

Jadranko Madunić, prof.
Ante Tonko Mađerić, umirovljenik
Nikola Majnarić, prim. dr.
Dr. sc. Ljubo Marangunić, sveučilišni profesor u m.
Dr. Radoslav Marić, M. D.,²²
Vladimir Marić, odvjetnik
Ivica Marijačić, novinar, glavni urednik «Hrvatskog lista»
Adalbert Marković, prof. dr.
Željko Maršić
Hrvoje Marušić, gradski vijećnik u Splitu
Prof. dr. sc. Matko Marušić
Marica Mataija, nastavnik u m.
Vlatko Mataija, nastavnik u m.
Prof. dr. Marko Matić
Mate Matić, odvjetnik
Petar Matić, dipl. iur
Akademik Slavko Matić
Mr. sc. Dražen Matijević, odvjetnik
Miroslav Međimorec, redatelj, publicist i umirovljeni diplomat
Dr. sc. Nedjeljko Mihanović, član suradnik HAZU
Vlasta Mihavec, dipl. oec.
Prof. dr. sc. Alka Mihelić-Bogdanić
Dr. Martin Mikecin, neuropedijatar
Vanja Mikecin, prof.
Marko Mikulandra, književnik i redatelj
Slavica Mikulandra, glumica
Miroslav Mikuljan, filmski redatelj
Ivan Milinković, električar
Mirjana Milinković, službenica

²² Bio sam na putu u Kanadi. Pokopali smo mog brata Ljubu koji je pobjegao preko granice još 1953. godine, i pokazao komunističkim zločincima da oni nisu gospodari cijelog svijeta.

Molim vas uvrstite i moje ime u vaš popis podupiratelja Marka Perkovića Thompsona. Ovom listom podupiratelja treba bombardirati sve novine i tv postaje svaki dan! I oni to moraju objaviti po svojoj službenoj dužnosti o informiranju. Siguran sam da se lista otvori hrvatskom narodu da bi ju potpisali velika većina, a ne samo jedna četvrtina, koliko ih je glasovalo na predsjedničkim izborima!

Marko Milinković, privatni namještenik
Nada Milinković, učiteljica u mirovini
Nikola Milinković, mehaničar
Josip Miljak, predsjednik Hrvatske čiste stranke prava (HČSP)
Prof. dr. sc. Nikola Mirošević
Ana Močnaj, profesor
Ratimir Močnaj, dipl. ing.
Jadranka Modrić, dipl. iur.
Marija Mrakovčić, prof.
Dragica Mršić – Petričević, prof.
Jozo Mršić, književnik
Tvrtko-Andrija Mursalo, diplomat u m.
Prof. dr. sc. Josip Mužić
Nevenka Nekić, književnica
Prof. dr. dr. fra Andrija Nikić, predsjednik Hrvatskog kulturnog
društva Napredak Mostar
Tomislav Nürnberger, dipl. ing. matematike
Željko Olujić, odvjetnik
Ivan Pandža - Hvidra Zagreb
Josip Papković, mr. sci
Marija Papković, dipl. iur
Ivo Paradžik, umirovljenik
Mercedes Paradžik-Robek, prof.
Prof. dr. sc. Mladen Parlov
Ana Pašalić, dipl. iur
August Pavičić, farmer
Ivanka Pavičić, domaćica
Josip Pavičić, književnik i nakladnik
Mladen Pavković, novinar i publicist
Ing. Berislav Pavlović, Predsjednik Društva M. Hrvatske,
Vancouver, Canada
Pero Pavlović, književnik
Prof. dr. sc. Davor Pavuna
Marija Peakić-Mikuljan, književnica

Slavko Pecirep, liječnik²³

Akademik Josip Pečarić

Šimun Penava, zamjenik predsjednika Hrvatskog žrtvoslovnog društva

Zvonimir Penović, književnik

Kaja Pereković, bivša predsjednica Društva hrvatskih političkih zatvorenika

Prof. dr. sc. Nedjeljko Perić

Stipan Perić, dipl.oec, predsjednik obrtničke komore HBŽ

Marija Perković, nastavnica u m.

Rade Perković, glumac

Mr. sc. Damir Pešorda, kolumnist i profesor

Miro Petry, umirovljeni saborski zastupnik

Domagoj Ante Petrić, novinar

dipl. ing Zlatko Pintarić

Nenad Piskač, književnik

Mr. sc. don Bernardo Pleše

Luka Podrug, dipl. iur.

Prof. Jasenka Polić Biliško²⁴

Nada Pomper, književnica

Stjepan Pomper, slikar

²³ Puna potpora Marku Perkoviću Thompsonu. Ne ćemo dozvoliti da niti jedan pjevač ili umjetnik, a pogotovu domoljub završi u ignoranciji jednoumlja kao što se dogodilo vrsnom pjevaču Vici Vukovu. Znamo tko je Kajin, znamo tko je Mesić, živio Thompson.

²⁴ Javljam se s molbom da me uvrstite na popis osoba koje prosvjeduju zbog zabrane održavanja koncerta hrvatskom branitelju i sigurno trenutno najpopularnijem pjevaču, osobito pjevaču hrvatskih domoljubnih i religioznih pjesama - Marku Perkoviću Thompsonu. Vrijednosti o kojima pjeva i koje svojim nastupima promovira su vrijednosti na kojima počiva i na kojima je stvarana stoljećima hrvatska kultura i sreća je što u ovoj kulturnoj pustoši i anarhiji Thompson postoji.

Ujedno Vas molim da me redovno obavještavate o akcijama koje poduzimate. Mislim da bi trebali prosvjedovati protiv mnogih poteza hrvatske vlade, a osobito predsjednika, koji to ustvari i nije. Svakako bi trebalo prosvjedovati protiv privatizacije Brijuna osobe koja je podržavala srpsku agresiju na Hrvatsku - Šerbedžija - kao i koncerata svih takvih, npr. Lepe Brene.

Molim Vas, možda možete saznati koliko stipendista Titovog fonda radi na visokim i odgovornim položajima, na Sveučilištu, u Zagrebu, odnosno u Hrvatskoj?

Akademik Stanko Popović
Mons. dr. Valentin Pozaić, pomoćni biskup zagrebački
J. Ivan Prcela, urednik i publicist²⁵
Darko pl. Prebeg mr. stroj. ing.²⁶
Dr. Antun Predanić, ginekolog
Gordana Primižić, prof. u m.
Zlatko Prtenjača, odvjetnik
Davor Prtenjača, odvjetnik
Dipl. ing. Franjo Radošević, predsjednik internacionalnog
savjetodavnog poduzeća
Mr. sc. Jakov Radovčić, paleontolog
Ozana Ramljak, profesor
Toni Ramljak, dipl. oec.
Prof. Markica Rebić, general u mirovini
Danijel Rehak, predsjednik Hrvatske udruge logoraša
Ivica Relković, publicist
Domagoj Rešetar, odvjetnik
Bojnik Mladen Rogić, dopredsjednik UHDDR-a grada Zagreba i
Zagrebačke županije
Miljenko Romić, akademski slikar
Mladen Roth, eur. ing
Marko Roša, dipl. ek
Nedjeljka Roša, dipl. ek
Fra Nikola Mate Rošić
Vedran Rožić, gradonačelnik Trogira i saborski zastupnik
Božidar Ručević, dipl. inž.²⁷

²⁵ Mnogo cijenjeni akademiče Pečariću,

Uvelike cijeneći i Vaš vjersko-patriotski idealizam i taj isti idealizam Marka Perkovića Thompsona, pridružujem se i ja Vašoj plemenitoj akciji podupiranja toga našega najpopularnijega pjevača. U njemu nam progone i ono malo preživjelih herojskih branitelja naše vječne Hrvatske, dok slave i zaštićuju one koji u vrijeme Titove Strahovlade poklaše skoro cijeli moj naraštaj. Ovome svome POKLANOM naraštaju posvetio sam cijeli svoj život i uvijek mu ostajem vjeran.

J. Ivan Prcela, Urednik-autor OPERATION SLAUGHTERHOUSE i HRVATSKOG HOLOKAUSTA

²⁶ Dižem svoj glas za Marka Perkovića Thompsona.

²⁷ Iz ovog u narodu hrvatskom svepodržavajućeg članka, akademika Pečarića, istinitog, pravednog i odlučnog - treba proizaći i pitanje: "Kada će Javno tužilaštvo

general-bojnik Željko Sačić

Martin Sagner, glumac

Iur. Darko Sagrak, predsjednik udruge «dr. Milan Šufllay»

Prof. dr. sc. Marko Samardžija

Jakov Sedlar, redatelj

Draško Semren, odvjetnik

Višnja Serdar, umirovljenik

Vlatko Serdar, umirovljenik

Dr. sc. Marina Skrobica, dizajner²⁸

Prof. em. dr. sc. Ivo Soljačić²⁹

Stjepan Sraka, dr. stom.

Ivan Stamać, akustičar i skladatelj, izumitelj zvukovnog sustava

Morskih orgulja u Zadru

Barbara Stanić, pjevačica

Stjepan Jummy Stanić, estradni umjetnik

fra Miljenko Stojić, književnik i novinar

Ivan Stržić, književnik

Jaroslav Stučka, umirovljenik

Ivka Šaban, dipl. ing

Josip Šaban, mr. sc

pokrenuti postupak protiv hrvatskog sabornika Damira Kajina, jer je, mišljenja sam, teško povrijedio regule zakona o izazivanju međunacionalne mržnje povrijedivši sve stanovnike glavnog grada svih Hrvata Zagreba, jer da se u njemu može vikati o ubijanjima nekog etnosa , a u Umagu ne!? Nasuprot tome, ne suprostaviti se najavama da u Istri mogu pjevati Bajaga i/ili Brena, proširuje uvredu i na većinsko hrvatsko istarsko stanovništvo, a što razotkriva lik i djelo tog, izgleda, vrlo pokvarenog čovjeka.

Takvi su se nekada bojali Vice Vukova i pjesme "To je tvoja zemlja... tu sagrađi dom...!" - takvi isti se danas u slobodnoj Domovini boje Marka Perkovića i pjesme "Lijepa li si...!" Na taj sramotni i uvredljivi čin šute mnogi novinari i mnogi mediji, a da li će i pravna država u neovisnoj i slobodnoj Republici Hrvatskoj!? Pitanje je sad?

Do tada potpisujmo i dalje!

²⁸ Oprostite, nisam razumijela način na koji se šalje podpora. To sve nije bitno. Glavno da je moje ime tamo skupa s imenima onih koji još uvijek vjeruju u slobodnu, čvrstu hrvatsku domovinu. Puno Vam hvala na svemu što radite u tom smislu.

²⁹ Čestitam na inicijativi. Potpisujem. Ja bi dodao neka se policija pobrine da pronadje one najvjerojatnije provokatore koji na koncertima izvikuju "Ubij Srbina". I to je izgovor Mesiću da kritizira organizaciju takvih koncerata.

Matilda Šaban, nastavnik u miru
Milan Šaban, nastavnik u miru
Elizabeta Šajatović, prof. u m.
Petar Šale, odvjetnik
Tamara Šarić, domaćica
Tomislav Šarić, ribar
Petar Šarinić, primarijus dr. med
Ivan Šarolić, književnik
Dr. Danica Šćukanec Predanić, stomatolog
Prof. em. dr. sc. Zvonimir Šeparović, član Europske akademije
znanosti i umjetnosti
Branko Šerić, odvjetnik
Barbara Šešelj, M.A., knjižničarka
Stjepan Šešelj, književnik
Tvrtko Šešelj, računovođa
Tomislav Šimičević, dipl. ing. građevinarstva
Jasminka Šimičević, dipl. ing. građevinarstva, prof.
Renato Šintić, profesor u mirovini
Božo Škorić, dipl. ing
Kristina Škorić, umirovljeni prof.
Mr. Ljubomir Škrinjar
Branko Šoštar, ing.
Adela Šubić, umirovljenica
Prof. dr. sc. Marijan Šunjić
Dr.sc Dragutin Taboršak
Ante Nadomir Tadić Šutra, pjesnik
Tuga Tarle, prof. filozofije
Benjamin Tolić, filozof i publicist
Prof. dr. sc. Zdravko Tomac
Ana Tomljenović, publicist
Zora Trek-Čížek, upravni pravnik
Akademik Nenad Trinajstić
 Zvonimir Trusić, utemeljitelj dragovoljaca Domovinskog rata,
 ravnatelj Hrvatskog dokumentacijskog centra
Damir Tučkar, dipl. ing
Prof. dr. sc. Miroslav Tuđman
Prof. dr. sc. Nikica Uglešić

Aron Varga dipl. inž.
Đuro Vidmarović, književnik i povjesničar
Damir Vidović, student
Ljilja Vokić, profesor
Dr. sc. Vladimir Vratović, sv. profesor u m.
Ljubica Vrdoljak, gradska vijećnica u Splitu
Prof. Vera Valčić Belić
Damir Vidović, student
Boris Vinčić, odvjetnik
Zlatko Vitez, glumac
Zdravko Vladanović, dipl. pravnik, brigadir u m.
Mr. sc. Božena Volarić, sveuč. nastavnik u m.
Rudolf Vouk, prof. dr. sc
Stanko Vrnoga, svećenik
Dr. sc. Petar Vučić
Vlč. Tomislav Vučur, upravitelj Župe Crnac
Dr. sc. Ante Vukasović
Grozdana Vukić, domaćica
Ivan Vukić, građevinski tehničar
Marija Vukić, medicinska sestra
Tomislav Vukić, mornar
Antun Vuković, umirovljenik
Petar Vulić, pjesnik, tajnik Udruge umirovljenih branitelja
Miroslav Zemljak, dipl. inž.
Prof. dr. sc. Ivan Zulim
Prof. dr. sc. Tomislav Živković
Fra Pavao Žmire, prof.dr.sc
Prof. dr. sc. Darko Žubrinčić

HRVATSKI GENOCID: NAPRAVILI ZEČEVE OD SRBA, ZAGREB, 2014.

MILANOVIĆA ILI GOLDSTEINA ZA AKADEMIKA? (V.)

Zapravo, nevjerojatno je koliko mnogo imamo sjajnih kandidata za HAZU. Spomenuo sam ministra policije zbog njegova izuzetnog doprinosa proučavanju shizofrenije. Ali, uz kandidaturu za Razred medicinskih znanosti, moramo naglasiti da bi i on mogao biti kandidat i zbog doprinosa dokazivanju genocidnosti hrvatskog naroda. Dovoljno je pogledati divovsku borbu koju njegova, tj. naša, policija vodi protiv pozdrava ZA DOM SPREMNI! Na žalost mnogi nemaju razumijevanja za tu divovsku borbu, kao što pokazuje sam naslov članka na portalu Dnevno.hr, 18. 2. 2014.: *Tko kaže da ne rade svoj posao? Policija na Thompsonovom koncertu poskidala s obožavatelja majice s natpisom 'Za dom' i poslala ih polugole kući!* Naime, Policija je na Thompsonovu koncertu u Kutini privela četiri posjetitelja s neprikladnim odjevnim predmetima kao što su majice na kojima je pisalo "Za dom spremni", "NDH" i "Hrvatska U srcu", s jako istaknutim U. Majice su oduzete, obožavatelji prekršajno prijavljeni i polugoli poslani kući. Umjesto da se dive spremnosti naših policajaca i njihovom ministru na tom portalu samo podrugljivo kažu:

Hrvatski policajci pošteno zarade plaću i čuvajući badnjačke kolone u Borovom selu, a nešto više znoja prolio je policajac koji je pretukao maloljetnog branitelja i logoraša zbog čega je sigurno predložen za povišicu. Zaključak: policija radi svoj posao.

S druge strane, ima i onih koji su svjesni ozbiljnosti kandidature ministra Ranka Ostojića za HAZU (spomenimo i njegove zasluge u kulturi jer je policija privela glumicu, ravnateljicu Male scene, Vitimiru Lončar na obavijesni razgovor) pa pokušavaju umanjiti

njegove izglede. Tako Marjan Bošnjak (Dnevno.hr, 19. 2. 2014.) daje *nekoliko fotografija zgrade u Zagrebu na kojoj se nalazi velika tabla s riječima 'ZA DOM'.* To je zgrada u Ilici 421, a kao što znate, Ilica je najduža ulica u Zagrebu i jedna od najprometnijih.

Bošnjak kaže:

U Zagrebu živim već deset godina, i mogu posvjedočiti da se taj natpis s riječima 'Za dom' nalazi na toj zgradi već punih deset godina, a vjerojatno i duže.

Natpis 'Za dom' u Ilici, pored kojeg svakoga dana prolaze tisuće građana, očito nije sporan vlastima, jer da je sporan, on bi bio uklonjen.

Međutim, za naše razmatranje itekako je značajan sljedeći dio iz njegova teksta:

Medijsku hajku protiv Josipa Šimunića prvo je pokrenula državna televizija čiji je sadašnji ravnatelj Goran Radman bivši član Centralnog komiteta komunističke partije Hrvatske, i suradnik Jugoslavenske kontraobavještajne službe (KOS). Glavna urednica HRT u to vrijeme bila je hrvatska Srpkinja Mirjana Rakić, također bivši član SKJ i suradnica KOS-a.

Naime, nesvjesno nas Bošnjak upozorava da je za otkriće ministra Jovanovića o višestoljetnom ustaštvu u Hrvata itekako zaslužan i Goran Radman!

Zapravo, dojam je da se ministri Jovanović i Ostojić nadmeću za mjesto u HAZU-u upravo na pitanju pozdrava ZA DOM SPREMNI. Tako na Dnevno.hr, 24. 2. 2014. nalazimo tekst Snježane Vučković z koga je opet vidljivo kako hrvatsko sudstvo ometa naše ministre u njihovoj plemenitoj nakani u dokazivanju stoljetnosti ustaštva hrvatskog naroda:

Policiju je tada dodatno i zasmetao grb ove domoljubne organizacije na kojem stoji natpis "Za dom spremni". Iz Croatoruma su prilikom uhićenja poručili kako je situacija apsurdna s obzirom da je riječ o grbu s natpisom "Za Dom spremni" koji je još prije dvije godine

uredno registriran u Uredu državne uprave i dio je službenog statuta Croatoruma.

"Dvije godine taj pozdrav nikome nije smetao, prošao je državnu upravu i sada zbog njega uhićuju", kazali iz Croatoruma.

Koliko god je očito koliko su velike zasluge naših ministara, to nas nikako ne treba pokolebati u tome što smo dali prvenstvo predsjedniku Vlade kao mentoru u odnosu na ministra Jovanovića. Isto se, očito odnosi i na ministra Ostojića. Ali, ipak treba posebno naglasiti njihovu svestranost. Kao i Ostojić i Jovanović se iskazao u nizu drugih disciplina za koje bi također mogao biti izvrstan kandidat za HAZU. Sjetimo se npr. njegovih zasluga u borbi protiv nakaradnog hrvatskog, a za povratak hrvatsko-srpskog jezika; njegove borbe za uvođenje rodne teorije. Posebno se treba sjetiti njegova doprinosa pravnoj znanosti kroz divovsku borbu s nestručnjacima iz Ustavnog suda RH.

Slično je i s prof. dr. sc. Ivom Goldsteinom, koji je stručnjak i za hrvatski jezik i u pravnim znanostima. Meni je posebno drag Goldsteinov doprinos u kaznenom pravu. Naime, on je svojevremeno uveo i poseban oblik antisemitizma za koji bi se trebalo kazneno odgovarati, a to je kada netko napada njega! Međutim, oduševio me je nastup našega poznatog odvjetnika Željka Olujića u Oluji. U toj emisiji on je izjavio da je odvjetnik velikoga hrvatskog redatelja Tončija Vrdoljaka koga je tužio prof. dr. Ivo Goldstein. Naime, i Vrdoljak je, sličnom meni, u spomenutom pismu Akademiji, negdje citirao što je o Goldsteinu napisao profesor Brandt. Goldstein ga je tužio sudu! Kao što znate, u drugom nastavku (7Dnevno, 14. 2. 2014.) dao sam dijelove svoga pisma academicima ("Goldsteinova prijevarena") u kome sam citirao samog Goldsteina koji se u Glasu Koncila od 15. prosinca 2002. pohvalio kako je *ponosan što ga je prof. Brandt u toj istoj knjizi svrstao* u društvo poznatih povjesničara o kojima je također pisao u toj knjizi. U tom pismu sam to komentirao, a prenio i u spomenutom tekstu:

Dakle, Goldsteina u toj knjizi prof. Brandt uopće ne spominje, ali je Goldstein ponosan što ga je prof. Brandt u toj istoj knjizi svrstao u takvo društvo. Je li tu netko lud, ili ...

Očito, odgovor na to moje pitanje dat će hrvatski sud, a to je također velika zasluga prof. dr. sc. Ive Goldsteina. Bez njega hrvatski pravni stručnjaci nikada ne bi ni razmatrali jedno tako itekako značajno pitanje za hrvatsku pravnu znanost. Naravno, pri tome se ograđujem od svake mogućnosti da bi taj sud prosuđivao na način suca Merona. Duboko sam uvjeren da će pobijediti nerazumna pravna znanost predsjednika Josipovića. Da, Meron bi sigurno tvrdio da je nerazumno ponašanje hrvatskog veleposlanika, ali da Josipović misli na tako nazadan način sigurno ne bi Goldsteina poslao u Pariz, zar ne?

Jedan čitatelj mi piše kako je poslao prvi iz serije ovih tekstova našem veleposlaniku u Pariz. Iako se u tom tekstu spominje njegova knjiga *Croatia, A History*, veleposlanik ga je uputio na drugu knjigu (!?):

Molim Vas da pročitate moju knjigu "Hrvatska 1918 – 2008" (Zagreb, 2008) i vidite što tamo stoji.

Čitatelja je na to poslao veleposlaniku kritiku te knjige koju je napisao dr. sc. Vladimir Geiger. To mi je doista bilo sjajno jer je ta knjiga odigrala veliku ulogu u izboru Goldsteina za veleposlanika. Naime, to očito slijedi iz onoga što je dr. Geiger opisao u *Hrvatskom slovu*, 4. lipnja 2010:

Nakon što sam napisao osvrt na njegovu knjigu Hrvatska 1918 – 2008. (Vijenac, Časopis za suvremenu povijest, Review of Croatian History), Goldstein mi je u lice izrekao pregršt izabranih gadosti i psovki, kako vjerojatno i nalaže njegov strukovni i društveni položaj, i ponajprije kućni odgoj. Koliko mi je poznato, nisam usamljen. Goldstein se nimalo ne libi pozivati na svoja mnogobrojna poznanstva i medijske i političke veze, a i hvaliti se svojom nezaobilaznošću i svekolikim "utjecajem". Jednostavno rečeno, svi oni bezobraznici koji ne misle kao Goldstein ili, pak, iznose stajališta koja mu se ne sviđaju ili, još gore upozoravaju na njegove pogreške i kritički se izjašnjavaju o njegovom radu – imati će problema.

U svojoj uljuđenosti Goldstein ne bira riječi različitih, više negoli slikovitih, pogrda i prijatnji koje upućuje svima onima koji ne djeluju

i misle kao on. Pitam se je li za navedeno nekoga kod nas uopće i briga?

Kako bilo da bilo, u nestrpljivom sam očekivanju novih Goldsteinovih uradaka.

Međutim, ne smijemo zaboraviti da se i predsjednik Vlade iskazao u mnogim poljima, pa ta njegova sjajna dostignuća već nazivaju zoranizmima

(<http://www.politikaplus.com/novost/93174/zoranizmi-prisjetite-se-svih-bisera-zorana-milanovica-moze-li-nas-jos-uvijek-sokirati>).

To posebno naglašava i povjesničar dr. sc. Ante Birin (*Beskrajno nerazuman čovjek!*, Hrvatski tjednik, 6. 2. 2014.) ukazujući kako tu ima jedan mali nedostatak koji se očituje u tomu što nikakva pozornost pritom nije pridana osebujnim interpretacijama osoba i događaja iz suvremene hrvatske povijesti koje bi svojom istinoljubivošću i nepristranošću postidjele i brojne domaće povjesničare. Prošlotjedni govor predsjednika Vlade u Hrvatskom saboru prigodom obilježavanja Međunarodnoga dana sjećanja na holokaust u tom pogledu ipak nadmašuje sve njegove dosadašnje izjave koje, prije negoli se vratimo na sam govor, ipak zaslužuju biti spomenute kako bi i one najokorjelije nevjerne Tome uvjerali da predsjednik Vlade zaslužuje počasni doktorat znanosti iz znanstvenoga područja povijesti. Moguće je vjerovati da će mu ga SANU u najskorije vrijeme svakako i uručiti. Prisjetimo se, međutim, nekih hvalevrijednih, prosvjetiteljskih izjava Zorana Milanovića. Slaveći 2008. godine u Srbu nekadašnji Dan ustanka, Milanović, tada još predsjednik oporbenoga SDP-a, podsjetio nas je kako je tada iskazano zajedništvo Hrvata i Srba bilo'čvrst temelj koji je omogućio da se narod digne protiv režima koji je dijelio ljude prema vjeri i naciji'. Ne dijeleći ljude prema vjeri i naciji, ti su 'antifašisti' ustanici u ljeto 1941. godine, u svome krvavom pohodu ipak pobili i protjerali hrvatsko i muslimansko stanovništvo koje im se našlo na putu (od Brotnje i Boričevca do Vrtoča i Lastve i mnogih drugih mjesta 'oslobođenih' tom prigodom).

Nekoliko godina kasnije, neposredno pred posljednje parlamentarne izbore, Milanović nas je pak podučio kako je Josip Broz Tito doduše

'vladao nedemokratski' (zanimljiv eufemizam za diktatorski način vladanja koji očito ispada tolerantnijim od 'autokratske' vladavine prvoga hrvatskog predsjednika F. Tuđmana), ali da je 'zaslužan što su Istra i Rijeka dio Hrvatske' (za razliku od Boke kotorske i Srijema koji su zbog njega prestali biti dio Hrvatske), 'kao i za' Ustav koji je omogućio osamostaljenje naše zemlje' (u svezi s čime ostaje nejasno zbog čega je u Domovinske ratu svoj život izgubilo gotovo 15.000 ljudi.

Naravno, ne treba zaboraviti niti vrijednosti hrvatskoga 'antifašizma' čije je sudionike, prigodom obilježavanja Dana antifašističke borbe, dana 22. lipnja 2012. godine, predstavio kao savez dobrih ljudi koji su pružili otpor lošima'. Te loše je u proljeće 1945. godine, valjda zbog njihove nepopravljive zloće, snašla zaslužena kazna koju su te naše 'dobričine', za dobrobit cijeloga čovječanstva, spremno i predano izvršile.

Znamo da je pitanje odjeka nekoga znanstvenog istraživanja značajan kod izbora u HAZU. A odjek otkrića predsjednika Vlade očito je izniman i potpuno ga kvalificira za novog akademika. Po reagiranju izraelskog veleposlanika vidljivo je koliko će Milanovićevo otkriće silno utjecati na svjetsku povijest, bez obzira što mnoga reagiranja pokazuju nerazumijevanje Milanovićeva otkrića.

Što se tiče usporedbe Goldsteinova i Milanovićeva doprinosa to će nam ponajbolje objasniti jedna tvrdnja s kojom sam 2002. godine završio svoj feljton u Hrvatskom slovu (10 nastavaka). Naime upozorio sam da Goldsteini tvrde *kako su za genocide nad Židovima svugdje u Europi krivi Nijemci, osim u NDH gdje su za to bili mnogo krivlji Hrvati*. A vidimo kako je Milanović otkrio da su *ustaše tj. Hrvati prvi u povijesti Europe započeli masovne egzekucije!*

Zato, ako već nema mjesta za obojicu, jasno je da je Milanovićevo otkriće genijalno i HAZU ne smije sebi dopustiti da on nije akademik! Osim toga, Milanoviću se kao mentoru mogu dobrim dijelom pripisati i znanstvena otkrića njegovih suradnika Jovanovića, Ostojića...

Problem može biti u tome što akademici, takvi kakvi jesu, mogu pogriješno protumačiti to što je Milanović u svezi s Jasenovcem spomenuo samo bjekstvo iz logora (uz spominjanje genocida prije napada na SSSR) kao negiranje onoga što je nepobitno potvrdila Fifa – od 597 000 stradalih u Jugoslavije tijekom II. svjetskog rata (popis iz 1964.) čak 700.000 je pobijeno u Jasenovcu! Drugim riječima, mogu pomisliti da je on svojim nastupom dao podršku postavu muzeja u Wanseeu, gdje nema logora u Jasenovcu, a ima logora na beogradskom Sajmištu! Čak ne bi mogli puno im ni zamjeriti, jer je i Vidmarović u pismu izraelskog veleposlanika osjetio kritiku hrvatskom narodu na koji se, *doduše indirektno, baca sjena antisemitizma*. Zapravo, kao da i sam izraelski veleposlanik na pristojan način upozorava na nacionalistički karakter Milanovićeva govora. A kao hrvatskom nacionalisti, onda mu i nije mjesto u HAZU-u, zar ne?

Zbog toga, a i poučeni Goldsteinovim primjerom na prošlim i sadašnjim izborima, možda bi se moglo zaobići nepouzidane akademike. Da, Hrvatski bi sabor trebao izravno proglasiti Zorana Milanovića redovitim članom HAZU-a, zar ne?

Dnevno.hr, 17. 03. 2014.

PROPADE IM CRVENA HRVATSKA, ZAGREB, 2015.

SUMNJIV JE NJIMA I BISKUP, A NE SAMO THOMPSON

Mislim da se ne treba ljutiti na miliciju, pardon policiju zbog ovakvog odnosa prema Thompsonu. Dapače, oni mu samo iskazuju čast jer i time potvrđuju da on, za razliku od današnjih vlasti voli svoj narod! Uostalom kao i biskup Ivas i svi posjetitelji Thompsonovih koncerata.

JP

Zašto je u očima MUP-a Thompson pravilo a drugi iznimke?

Koncert Marka Perkovića Thompsona u Šibeniku/ foto Ž. Huljev
22.09.2013. 17:28

Braniteljski Portal

Hrvatska

"Obzirom da se na današnjem humanitarnom koncertu Marka Perković Thompsona očekuje više posjetitelja molimo da putem svojih medija uputite građane da je zabranjeno nošenje transparenata uvredljivog i neprimjerenog sadržaja, da je zabranjeno poticanje na mržnju po bilo kojoj osnovi (nacionalnoj, vjerskoj ili po drugoj osnovi), zabranjeno je i nošenje predmeta koji su pogodni za nanošenje ozljeda i da će se sukladno odredbama Zakona o policijskim poslovima i ovlastima vršiti audiovideo snimanje i fotografiranje javnog skupa". Ovo gore napisano je već davno tipizirani MUP-ov obrazac Službenog priopćenja za medije skoro svake policijske uprave u Hrvatskoj koja od istih putem tiska ili elektroničkih medija traži objavu informacije ovakvog sadržaja pred svaki Thompsonom koncert.

Nije riječ o izuzetku, već o pravilu kristalno jasnog i jedinog u Hrvatskoj selektivnog pristupa "osiguranja" javnog skupa čija se policijska mjerila unutar policijskih poslova i ovlasti redovito trenira samo u slučaju pjevača Perkovića kojega se na taj način apriori stigmatizira kao osobu, neravnopravnog građanina ove države i glazbenika. Ostalih pri tom kao da uopće nema nigdje na glazbenoj sceni. Nitko dakle prema policiji osim njega u Hrvatskoj ne nastupa na koncertima ili ostatak glazbenika muzicira na privatnoj proslavi dječjih rođendana u krugu šire obitelji, pa čemu stoga na takva događanja dovoditi specijalce, postavljati skrivene kamere, stacionirati pokretne stožere kao FBI ili među okupljene plasirati desetke pa i više žbirova kao što se to već po pravilu događa samo na Thompsonovim koncertima. Doslovno nikakvim drugim u Hrvatskoj bilo da je riječ o domaćim ili inozemnih izvođačima. MUP to valjda kolokvijalno kazano tumači sintagmom o " nužnoj sigurnosnoj skrbi za sve učesnike" a u naravi se radi o klasičnom špijuniranju koje u naravi izgleda više tragično nego smiješno. Posljednji primjer takve "profesionalne principijenosti", potpisnik ovih redaka odgledao je 20-og ovog mjeseca u Šibeniku na koncertu humanitarnog karaktera upriličenog u svrhu prikupljanja sredstava za izgradnju tamošnjeg Katoličkog doma za mlade koji je okupilo blizu deset tisuća osoba. Od njih, na čelu kao organizator osobno šibenski biskup msg. Ante Ivas. Zatim nebrojeno nazočnih svećenika i časnih sestara. Zatim roditelji s djecom, mladež i ostali koji su pjevačev nastup okončali bez ikakvog incidenta ili razloga policiji za bilo kakvo postupanje, pa ipak su svi uredno posnimani. No, budimo jasniji o tzv. "plavoj principijenosti". Naime, autor ovog članka skoro desetljeće se bavi opisom događaja za javnost primarno iz domene Crne kronike i kao takav je uvijek na terenu i što se tiče posljednjeg Thompsonovog nastupa u Šibeniku, na istom prostoru ovog ljeta se danima održavao glazbeni festival Teraneo s drugačijim glazbenim predznakom i nije bilo nikakvih drastičnih policijskih upozorenja, a bilo je svega. Droge, alkohola, seksa na javnom mjestu i koješta drugoga razvratničkog. To je bio događaj u kojemu su svako rano jutro iza okupljenih ostajale stotine boca alkoholnih pića, stotine odbačenih opušaka džointa, izgubljenih tableta ili šprica koje u konačnici nečijeg razmišljanja izgledaju

bezopasne za razliku od istaknute Thompsonove šahovnice. Valjda su takva nedjela za policiju postala in, normalna i izuzeta od sankcioniranja ili su u naravi krajnje minorizirana budući su koncepcijski ili produkcijski drugačija od Thompsonovih.

Ili ako ćemo pilati do kraja, što bi se recimo dogodilo da hipotetski postavimo pitanje ima li uoči nastupa Cetinskog možda realnih policijskih procjena mogućih talijansko-iredentističkih tendencija ili procjene mogućih prosrpskih ispada pred nastup glumca-pjevača Rade Šerbedžije. No, pustimo hipotetiku i uhvatimo se stvarnosti u kojoj očiti stradava samo i isključivo Thompson koji je i prije nego li zapjeva uvijek kriv što je pjevao, dok istovremenom Hrvatskom derneče razna Jandrina jata i bez problema arlauču o Krajini. Šeta se lagano Lijepom našom i barem za sada potihlo pjevuši notorni četnik Bora Đorđević i dio estrade koji u naravi izgledaju kao reklamni agenti kolumbijskih narkokartela .

Valjda je to "in", moderno i prihvatljivo te mi je stvarno žao što primjerice onih ranih jutara nakon Teranea u Šibeniku i obilaska "normalnog mjesta događa koji ne zahtijeva posebnu opservaciju" i kojega sam pregazio zbog osobne zaštite od hepatitisa s cipelama debelih đonova, nisam bio u društvu ministra MUP-a ili kulture pa da sebi uštedim pisani novinarski upit. Tko je bio organizator okupljanja takve (normalne) vrste. Vjerujte mi nemam pojma, niti sam na istom vidio kamere, žbirove i specijalce.

Za takve događaje nema prethodnih upozorenja. Valjda ih treba i poticati a one koji takve "zdrave snage" žele upozoriti na posljedice ili ih odvratiti od bolesti i nezdravog života,, očigledno treba snimati i unaprijed dezavuirati u tolikoj mjeri da mi se u jednom trenutku na netom odslušanom Thompsonovom koncertu u Šibeniku učinilo mogućim kako je samo bilo pitanje vremena kada će isti zbog dobre i korektne atmosfere biti prekinut s pjevačem odvedenim u lisičinama, **pa ako to vlast hoće zajedno s biskupom Ivasom.** Mislite da pretjerujem. Nikako, sve je u dogledno vrijeme moguće, pa ako treba i takav scenario koji je lako izvedljiv s nekoliko desetaka ubačenih provokatora.

Željko Huljev

<http://www.braniteljski-portal.hr/Novosti/Hrvatska/Zasto-je-u-ocima-MUP-a-Thompson-pravilo-a-drugi-iznimke#sthash.h6hHa0zd.dpuf>

Subject: Fwd: Re: Sumnjiv je njima i biskup, a ne samo Thompson

Date: Mon, 23 Sep 2013 14:11:21 +0200

From: josip pecaric <pecaric@element.hr>

To: undisclosed-recipients;;

Dragi Djuro,

Hvala Ti na ovom lijepom komentaru i svjedočanstvu o Thompsonovom nastupu u Sombatel (Szombathely).

Ali ponavljam, Marko Perković Thompson može biti samo ponosan na ovakav tretman od vlasti za koju nas biskup dr. sc. Vlado Kosić kaže da je PROTUNARODNA!

Zapravo, bilo bi dobro da Ti svoj komentar pošalješ izravno njima, pa da vidimo sto će Ti takova vlast odgovoriti.

Tvoj, Josko

P.S. Inače Ti si potpisnik obadva pisma 2008. godine kada smo branili Thompsona od napada poslije Zagrebačkog koncerta s jednom ustaškom kapom među 130.000 ljudi! Sjećaš li se kakvu su hajku tada pokrenuli na njega zbog toga. Umjesto da te koji su je pokrenuli pošalju u Vrapče! Umjesto u Vrapče eto njih kao savjetnike predsjednika vlade i sl.

Subject: Re: Sumnjiv je njima i biskup, a ne samo Thompson

Date: Mon, 23 Sep 2013 10:10:02 +0200

From: Djuro Vidmarovic

To: Josip Pecaric <pecaric@element.hr>

Dragi Joško,

Hvala na prilogu Željka Huljeva „Sumnjiv je njima i biskup, a ne samo Thompson“. Ne odlazim na koncerte pjevača zabavne

glazbe, pa mi mnogo toga nije poznato. No, znam dosta o pjevaču Marku Perkoviću zahvaljujući našim medijima, ali i Tvojoj knjizi. Stoga nisam mogao niti pretpostaviti da hrvatska policija na ovakav način tretira jedino nastupe ovog poznatog pjevača. Ako se znade da on izvodi skladbe rodoljubnog karaktera, te da su njegova publika ljudi koji vole svoju zemlju, tada je problem upravo u rodoljublju i domoljublju. Poslušao sam nekoliko Markovih pjesama. Za jednu je krasan tekst napisao i šibenski biskup, msgr. Ivas. Ondje gdje je biskup Crkve u Hrvata ne može biti ničega ekstremnog i politički nepodobnog. Kao čovjek koji je sudjelovao u stvaranju suverene Republike Hrvatske (sudionik Konstituante) prvi bih se odlučno suprotstavio svakom obliku ugrožavanja naše Države. Marko Perković je bio dragovoljac Domovinskog rata i ja se dobro sjećam snimke na kojoj on zajedno sa svojim suborcima, u odorama i s oružjem, na bojišnici, izvodi pjesmu posvećenu rodnome selu i nacionalno-oslobodilačkoj borbi Hrvata. Bio je mlad i „ščrbav“ i kao takav iznimno simpatična pojava. Kasnije se ozbiljno posvetio glazbi, stvorio svoj stil pjevanja i uzdigao se do statusa ličnosti od nacionalnog značenja. Kako se 40 godina bavim Hrvatima u Mađarskoj, bio sam impresioniran Markovim koncertom u gradu Sombatelu (Szombathely) gdje se okupilo neobično mnogo pripadnika hrvatske nacionalne manjine iz Mađarske i Austrije. Nitko od političara, književnika i tzv. društvenih djelatnika nije do sada okupio toliko naših sunarodnjaka. Pokazalo se da mladi hrvatski manjinci, čak i u selima u kojima je asimilacija uzela velikog maha, osjećaju svoj narodnosni identitet, samo im treba znati prići na pravilan način. Marko Perković je održao koncert na smiren i diplomatski izbalansiran način. I sada, umjesto da tog mladog čovjeka zamolimo da pomaže u suradnji s gradišćanskim Hrvatima, mi ga progonimo. Stoga javno poručujem Ministru policije, koji je ujedno zadužen za cjelokupnu unutarnju politiku: pustite pjevača Perkovića neka radi svoj posao. Prestanite s diskriminacijom njega i njegove publike na nacionalnoj osnovi, jer po meni, Vi ovakvom diskriminacijom ugrožavate ustavno-pravni poredak RH, a ne pjevač i njegova publika. Vi ste čimbenik unutarnje nesloge i poticatelj političkog raskola u hrvatskome etničkom biću, a ne pjevač. Svatko uravnotežen mogao bi upitati: Zbog čega Vas smiju smetati pjesme

rodoljubnog karaktera? Taj Marko Perković je dragovoljac Domovinskog rata i budite sigurni da mu je dobrobit hrvatske Države na srcu, bez uvrede, mnogo više nego Vama, jer VI ste političar iz Stranke koju ne odlikuje rodoljublje! Ako doista na njegove koncerte šaljete agente MUP-a kao provokatore, kako bi nosili nekakve tobože ustaške parole, ili ljude poticali na ekstremističko ponašanje, da bi imali „dokaze o opradanju“ za policijsku intervenciju, tada se stidite, jer tako je radila UDB-a u bivšoj državi. S takvom bi se Vašom praksom trebao pozabaviti i odgovarajući Saborski odbor. To je gušenje demokracije. Gospodine Ministre, da ste dobar čovjek, odgovoran i domoljuban političar, pojavili bi ste se na koncertu Marka Perkovića, sjeli pored biskupa Ivana i doživjeli atmosferu zajedništva. Ali ne, Vama su očito bliži Rade Serbedžija i Lepa Brena. Ako je tako, a novinar Huljev razložno izvješćuje da tako vjerojatno jest, tada sam uvijek na strani Marka Perkovića i svih mladih rodoljubivih ljudi. U njima kuca srce nas iz 1990. godine. A Vama želim dobro zdravlje, puno janjetine i što skoriju penziju.

Duro Vidmarović, književnik

Pretpostavljam da svi znate tko je Djuro Vidmarovic. Ali za svaki slučaj evo što o njemu kažu na Wikipediji, s napomenom da bi tamo trebalo dodati ponešto i o njegovim djelima o mojim Hrvatima Boke kotorske!

Duro Vidmarović (1947.) je hrvatski književnik, povjesničar i likovni kritičar iz Zagreba. Bio je hrvatski politički dužnosnik i diplomat.

Objavio je više knjiga pjesama i književno-povijesnih raščlamba, osvrta i prikaza.

Prevodi sa ruskog i ukrajinskog jezika (Aleksandr Šimonovič Korotko, Jehuda Amihaj, Igor Bunič...) i ukrajinskog jezika (Serhij Hrabar (Sergij Volodimirovič Grabar), Stanislav Višenskij, J. Oros...).

Bio je urednik nekoliko knjiga iz područja povijesti i književnosti (Ezra Ukrainčik, "Pjesništvo moliških Hrvata= Poesio de Molizaj

Kroatoj" u suradnji sa Marijom Belošević i Antoniom Sammartinom).

Priredio je nekoliko antologija (sam ili u suradnji). Neka njegova djela su ušla u antologiju novije hrvatske marijanske lirike *Duša duše hrvatske* Nevena Jurice i Božidara Petrača.

Član je Glavnog odbora Matice hrvatske i Društva prijatelja glagoljice. Član je upravnog odbora Hrvatskog kulturnog vijeća.

2011. je godine bio predsjednikom povjerenstva za dodjelu nagrade Ksaver Šandor Gjalski.

Piše za nekoliko časopisa, revija i zbornika, kao što su Marulić, Hrvatsko slovo, Hrvatski sjever, Podravski zbornik...

Bavi se ruskim i židovskim pjesništvom, pjesništvom Hrvata u Mađarskoj, gradišćanskim Hrvatima, poviješću Hrvata u Ukrajini, poviješću Ukrajine i sl..

Jedan je od "barakaša", osnivača HDZ-a. Kao član te stranke, bio je u dva mandata saborskim zastupnikom. Od 1992. do 1994. bio je čelni čovjek zagrebačke organizacije HDZ-a. Četiri godine je bio je hrvatski veleposlanik u Ukrajini. Na tu dužnost je postavljen 22. prosinca 1994., a na istoj je ostao do 1999. godine.

Dobitnik je nagrade za putopis na 1. Susretu hrvatskoga duhovnoga književnoga stvaralaštva Stjepan Kranjčić 2009. za putopis *Kršćani na drugi način*.

ŽIVJELA NAM ANTIFAŠISTIČKA, TJ BRANITELJSKA HRVATSKA, ZAGREB, 2015.

PREDSJEDNICA I ZAJEDNIŠTVO

Otac hrvatske države akademik Franjo Tuđman je stvorio hrvatsku državu i izvojevao pobjedu nad velikosrpskim fašističkim agresorom pozivajući se na pomirbu. Slično tome i danas, kada imamo unutrašnju agresiju i kada su oni koji ne vole ni hrvatsku državu ni hrvatski narod očekivali i još uvijek se žestoko bore za ostvarenje Crvene Hrvatske, predsjednica Kolinda Grabar Kitarović poziva na zajedništvo. Pogledajmo kako njezinih prvih 100 dana opisuje naš poznati književnik Hrvoje Hitrec:

Od početka mandata izložena je podmetanjima, lažima, sitnim spletkama i krupnim klipovima. Počelo je to i prije, vozili su ju na Grič u pokvarenoj uspinjači koja je lako mogla zastati na pola puta ili se naglo stušiti, grički top nije opalio po prvi put u novijoj povijesti, s Hrvatske televizije su ju vrijeđali u vrijeme ceremonije ustoličenja, Milanović i njegova fakinaža baš su ju tapkaroški pokušavali iritirati i izbaciti iz takta, ali nije se dala. Iz dana u dan u ovih sto dana pobjeđivala je u čarkama i dobivala bitke, razumjela je ona i razumio narod da ima posla s infantilnim zburadim maloljetnicima koji joj jednostavno nisu dorasli pa je s lakoćom pokupila konce vlasti, hladnokrvno poslala Tita u rodno mjesto i slično.... Možda ne i slučajno – 15. veljače 2015. i 28. veljače 1989. imaju poveznicu, oba su prijelomni trenutci hrvatske povijesti – onaj iz svršetka osamdesetih označio je početak definitivnoga svršetka jugokomunističke vladavine, ovaj iz tekuće godine označio je početak definitivnoga sloma orjunaške remisije u kojoj je Hrvatska živjela (umirala) zadnjih petnaest godina. Mračnih petnaest godina – tako

je naslovljena knjiga političkog analitičara, novinara i publicista Mate Kovačevića, koja upravo ide u tisak.

<http://www.hkv.hr/izdvojeno/komentari/hhitrec/20413-h-hitrec-rodaci-balvana-bez-korijena-ne-mogu-opstati.html>

Kako Predsjednica *pobjeđuje učarkama i dobiva bitke* pokazala je priča o mimohodu. Znamo da je Milanović želio mimohod u Zagrebu 5. 8. 2015. sve samo da toga dana ne bude u Kninu. Tu njegovu želju najslikovitije objašnjava Marko Ljubić u tjedniku 7Dnevno, 15. 5. 2015. Sam naslov njegova teksta sve govori: *Zašto ratni bjegunac hoće postrojiti pobjedničku vojsku?*

<http://www.dnevno.hr/kolumnisti/marko-ljubic/zasto-ratni-bjegunac-hoce-postrojiti-pobjednicku-vojsku-801814>

U duhu zajedništva, tj. davanja šanse svima koji vole hrvatsku državu i svoj narod da to i pokažu i priključe se, ona predlaže prvo da se mimohod održi ili dan prije ili dan poslije, ali glavna proslava mora biti u Kninu na Dan pobjede i domovinske zahvalnosti. Očekivala je odbijanje i onda ih upozorava kako je ona vrhovna zapovjednica i samo ona može odobriti izlazak vojske za mimohod. *Milanović i njegova fakinaža* sve pokušava kako bi osporili očito. Stvaraju i odbor s generalima, uvjereni da je sastav takav da će donijeti odluku kako želi Milanović.

Onda Predsjednica sprečava sramotu i tim ljudima i ponovno predloži ono što je tražila na početku, što ovi jedva dočekaše.

Vidimo ovih dana kako se Predsjednici pridružuje i Karamarko koji također poziva Milanovića na razgovor o svjetonazorskim pitanjima i biva odbijen. Kao i Predsjednica i Predsjednik HDZ-a je svjestan da Milanović i vrh SDP-a teško može iz svoje kože. Ali pružanje ruke i takovima služi da njihovi sljedbenici progledaju i shvate koliko njihovi čelni ljudi ne vole ni hrvatsku državu ni hrvatski narod. Koliko su posvećeni provođenju velikosrpskog Memoranduma SANU 2. u Hrvatskoj. Pitanje je smiju li oni od toga odustati. Sve me nekako podsjeća na jednu moju staru tvrdnju: JEDNOM IZDAJICA, UVIJEK IZDAJICA! Zapravo svakim danom

opravdavaju postojanje i rad Hrvatskog nacionalnog etičkog sudišta, zar ne?

Čini mi se da je slična priča i u svezi s Bleiburgom. Naime, treba voditi računa da je Predsjednica iz obitelji koji su bili na strani partizana, kao što je Tuđman bio s njima. Zato i ona i on dobro znaju kako mnogi koji su pripadali tom pokretu nisu to bili iz razloga koji su vodili njihove vođe, već iz domoljubnih razloga. Zato je i Predsjednici važno da takove pridobije u borbu za Hrvatsku. Pri tome zna koliko su oni bili trovani svo vrijeme od 1945. do dana današnjega. Zapravo u tom svijetlu treba promatrati i govor kardinala Bozanića u Bleiburgu:

... nekima kao da je stalo produbljivati neistine ne bi li se produžio sukob i nasilje iz vremena totalitarizma. Nasuprot domoljubnom antifašističkom otporu iz II. svjetskog rata danas se pojavljuje neka nova ideologija antifašizma s diskursom iz pedesetih godina prošloga stoljeća koju ne nalazimo u suvremenosti drugih europskih zemalja. Izmišljanje neke fašizacije Hrvatske hrani tu ideologiju i daje joj priliku da se njezini promicatelji predstavljaju borcima protiv tih navodnih pojava, skrivajući pravu narav svoga djelovanja i ne dopuštajući da hrvatsko društvo raste u slobodi, zajedništvu i suživotu, u čežnji za napretkom, pravednošću i mirom, u otklonjenosti od svakoga totalitarizma.

Podsjetimo što o žrtvama kaže biskup Mile Bogović:

U govoru o "nevinim ljudima" u Drugom svjetskom ratu opet je jedna zamka. U pravnom smislu nevin je onaj koji nije pravomoćno osuđen. Ti ljudi nisu imali nikakve presude, ni nepravomoćne ni pravomoćne, i u tom smislu njihova je nevinost neupitna. Tim više što su stradali nakon što je potpisan mir. Koliko su oni nevini u moralnom smislu, to samo Bog znade. Jasno je da žrtve na Bleiburškom polju i na Križnim putovima nisu stradale ni po pravnim ni po ikakvim moralnim načelima. Ondje su prekršeni i ljudski i Božji zakoni. Time ne želim reći da su se na drugim mjestima i od drugog političkog režima ti zakoni uvijek poštivali, ali kad govorimo o Bleiburgu i Križnim putovima, valja reći što su oni u sebi, bez obzira na neke druge situacije. U nas je o toj "nevinosti" govor toliko besmislen da

je jasno kako je po srijedi manipulacija. Ide se tako daleko da se antifašizam tipa Josipa Broza Tita smatra kao nešto nevino, a stav njegovih protivnika grješan. Vjerujem da će konačno i širi slojevi uvidjeti bezočnost te podvale. U tome je prednost naše situacije od prijašnjih. Negdje treba udariti grom da se očituje kako cijela instalacija nije dobro postavljena. Danas je toliko iracionalnih udara s "antifašističke" strane da je lakše spoznati što je krivo nasadeno. U tome je prednost našega vremena. No, ne treba očekivati neki opći konsenzus. Ima i danas ljudi koji misle da se sunce okreće oko zemlje. Nije čudno da ima ljudi koji komunistički teror i represiju smatraju istinskom demokracijom. Ako su činjenice drukčije, to gore po činjenice – rekli bi oni. No, i ta laž ima kratke noge.

<http://www.hkv.hr/vijesti/razgovori/20398-bogovic-danasnje-hrvatsko-drustvo-nije-podijeljeno-nego-je-razdijeljeno.html>

Bio sam i sam u Bleiburgu. O našem putu pisao je Predsjednik HKV-a Đuro Vidmarović na Portalu HKV-a:

<http://www.hkv.hr/izdvojeno/komentari/dvidmarovic/20348-d-vidmarovic-na-bleiburskom-polju-vidio-se-kraj-titoisticke-ideologije.html>

Vidmarović kaže: *Zahvalan sam dr. sc. Josipu Sjepandiću, hrvatskom znanstveniku koji živi u Njemačkoj, što je predložio da se pridružim akademiku Pečariću i njegovim automobilom krenem u Austriju.*

Zapravo s nama je bio i Josipov najmlađi sin. Došao je iz Njemačke da bi iz Zagreba išao s nama u Bleiburg jer mu je tata rekao da će tamo biti predsjednica. Možete zamisliti koliko je bio razočaran kada smo mu rekli da Predsjednica neće doći. Sigurno su mnogi drugi bili isto tako razočarani. Zato ne čudi što to pokazuje naslov kolumne Ivica Marijačića (Hrvatski tjednik, 21. 5. 2015.): *Predsjednica je morala doći u Bleiburg i biti sa svojim narodom!* On svoj tekst završava ovako:

Postoji samo popis žrtava jugoslavenskih vlasti s kojim se i danas barata, sačinjen za potrebe reparacije od Njemačke, ali u taj su

popis uvrštene sve žrtve sa svih bivših jugoslavenskih prostora, ista imena pojavljuju se bezbroj puta, uvršteni su i poginuli četnici, zatim osobe koje nikad nisu stupile na tlo Jasenovca. Svaki Hrvat i svaki čovjek koji ima savjest pokajat će se za svaki svoj dokazani zločin, ali klanjati se jugosrpskim mitovima mogu samo oni koje vodi mržnja prema vlastitome rodu i vlastitoj domovini.

Za razliku od Jasenovca, dokazi za zločin Bleiburga i križnih putova su na svakome koraku i to u masovnim jamama i kilometarskim rovovima iz kojih svakoga dana izbijaju kosti hrvatskih žrtava. To je ključna razlika i danas krivotvore povijest ne samo oni koji tvrde da je Bleiburg posljedica Jasenovca, nego i svi oni koji u ime lažnoga mira pristaju na to sramno izjednačavanje mita i stvarnosti, kao i oni koji, uronjeni u neki oblik svoga konformizma, govore da ih povijest ne zanima. To treba znati i predsjednica RH Kolinda Grabar Kitarović i zbog toga je ona trebala doći na impresivni skup u Bleiburgu. Na mjesto gdje se nezamisliva patnja predaka pretvara u snagu današnjih hrvatskih naraštaja.

<http://www.hkv.hr/hrvatski-tjednik/20401-klanjati-se-jugosrpskim-mitovima-mogu-samo-oni-koje-vodi-mrznja-prema-vlastitome-rodu.html>

U istom tjedniku slično piše i kolumnistica Mirela Pavić u tekstu *Tužno hrvatsko polje*. Ona ne ulazi u 'mudre državničke poteze' i spominje iskrivljeno tumačenje podilaženja 'velesilama' engleskih i američkih političkih trovača i krojača karata i sudbina, tarot majstora ovih prostora.

Iako je sve što kažu i Marijačić i Pavićka doista tako, ipak mislim da je najvažniji čimbenik na koji treba voditi računa u razmatranju i raščlambi poteza Predsjednice upravo njezin poziv na zajedništvo. Dobro je primijetiti i kako je u istom broju Hrvatskog tjednika objavljen i tekst velikog hrvatskog književnika akademika Slobodana Novaka: *Nema pomirbe s onima koji se dive prekrojenoj šajkači s krvavom zvijezdom i srpom koji je nemilice kosio*. Akademik svoj tekst završava ovako:

Stoga ljudi slobodnih uvjerenja, istinski antifašisti, očito, nisu i ne mogu biti s njima u istome rovu – čak ni protiv zajedničkog

neprijatelja. Osim doslovce, kao u Drugome svjetskom ratu, što je bila neizbježna spasonosna epizoda.

<http://www.hkv.hr/hrvatski-tjednik/20418-nema-pomirbe-s-onima-koji-se-dive-prekrojenoj-sajkaci-s-krvavom-zvijezdom-i-srpom-koji-je-nemilice-kosio.html>

Zapravo i akademik Novak pokazuje kako nema razlike između fašista i tzv. antifašista o kojima je govorio kardinal Bozanić na Bleiburgu. Za razliku od kardinala koji govori o *domoljubnom antifašističkom otporu iz II. svjetskog rata* akademik je mnogo precizniji pa u ovoj zadnjoj rečenici svoga teksta i za to vrijeme dijeli istinske antifašiste od "antifašista". Drugim riječima u Drugom svjetskom ratu nisu svi koji su pripadali partizanima mislili samo o borbi za vlast i o uvođenju komunističke diktature.

A mnogi od takovih ili njihove djece spadaju među one koji su jučer bili za Josipovića, a danas za Milanovića ne videći razliku o kojoj govori akademik Novak. A upravo na te i takove istinske antifašiste računa, kao što sam već konstatirao, i Predsjednica kada govori o zajedništvu. Ona itekako dobro zna da ne može biti zajedništva s onima koji ne vole ni hrvatski narod ni hrvatsku državu.

Međutim, itekako je dobro da vrsni kolumnisti kakvi su Marijačić i Pavićka tako pišu jer je sigurno da predsjedničini savjetnici itekako moraju voditi računa i o takovim stavovima i o činjenici da mnogo državotvornih Hrvata misle tako kao što misle Marijačić i Pavićka.

S druge strane moraju imati u vidu da se paralelno s opisanim pojavljuje strah da će se Predsjednica pojaviti na najvećem hrvatskom okupljanju za Dan pobjede i domovinske zahvalnosti – onom u Čavoglavama gdje se iz godine u godinu okupi mnogo više od 100.000 ljudi. Naime, najekstremniji SDP-ovci će to pokazati kada napadaju komemoraciju u Bleiburgu. O tome pogledajte:

<http://www.dnevno.hr/vijesti/hrvatska/stazic-negirao-zrtve-s-bleiburga-u-otvorenom-iznio-teoriju-po-kojoj-na-bleiburgu-nikad-nije-doslo-pokolja-hrvata-801847>

<http://www.dnevno.hr/vijesti/hrvatska/thompsonovi-fanovi-zgrozeni-stazicevim-izjavama-pogledajte-kako-su-ga-nazvali-801989>

<http://www.dnevno.hr/vijesti/hrvatska/ruza-zestoko-oprala-stazica-je-govor-mrznje-thompson-bi-valjao-da-pjeva-partizansku-ej-drugovi-jel-vam-zao-801977>

Zato ne čudi što je tako vrsni kolumnist kakav je Marko Ljubić u spomenutom tekstu o proslavi Dana pobjede i domovinske zahvalnosti pisao i o proslavi u Čavoglavama:

Potrošiti novac na mimohod koji će u prvi plan ponovo staviti današnju vladu i nesretne političke kreature, a neće poslati nikakvu poruku nikom relevantnom, a istovremeno ostatak Hrvatske izuzev Čavoglava nagraditi neradnim danom, je sve samo ne dostojno obilježavanje najvažnije epopeje u povijesti hrvatskoga naroda...

Može li se karakter današnjih oružanih snaga isključivo cijeniti po njihovim dometima u nedavnoj prošlosti koje su ostvarile predvođene pokojnim vrhovnim zapovjednikom Franjom Tuđmanom sljedeći njegovu nacionalnu politiku, ako državna politika predvođena dvojicom bivših predsjednika, a posebice aktualna vlada, već godinama razaraju baš svaku nit i obilježje Tuđmanovog političkog i državotvornog naslijeđa? Može li biti legitiman način proslave upriličen samo državnome vrhu i protokolu, ako taj isti državni vrh godinama šalje stotine agenata čiji je posao naći argumente za proglašenje narodne proslave u Čavoglavama ustaškom i fašističkom, a nacionalni ponos cijeloga naroda – destruktivnim?...

Vrijeme je da se Predsjednica obrati za pomoć svom narodu pozivom na otpor i novo nacionalno jedinstvo, jer će mu to biti jedinstvena čestitka, vraćanje nade na stečevinama slavne prošlosti. Vrijeme je da se Predsjednica osloni na narod i zatraži pomoć u provođenju duboke lustracije ili rasvjetljavanja svih segmenata hrvatskoga društva, napose hrvatske države i javnih sektora, počevši od medija, kulture, obrazovanja i znanosti, do diplomacije, pravosuđa i sigurnosnog aparata. Vrijeme je da predsjednica Republike bude nazočna u Čavoglavama sa svojim narodom i toj i sličnim

proslavama dade državni legalitet, a državi dijelom vrati legitimitet svoga naroda. Sve odgovore na otvorena pitanja naći će u narodu, jednostavni su i sigurni, kao što je jednostavno svako znanje.

Da, vrijeme je.

Kamenjar.com, 28. 5. 2015.

Glas Brotnja, 29. 5. 2015.

DVA PISMA KOJA SU SKINULA MASKE / NA HRVATSKU ŠUTNJU NISMO SPREMNI!, ZAGREB, 2015.

PISMO HAZU

Akademik Zvonko Kusić
Predsjednik, Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti
Zrinski trg 11, 10000 Zagreb

Predmet: traženja da Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti
donese deklaraciju o slobodi istraživanja, peticija

Poštovani akademike Kusiću,
dostavljamo Vam peticiju kojom tražimo da Hrvatska akademija
znanosti i umjetnosti donese deklaraciju o slobodi svih istraživanja i
da djeluje kao autoritet, inicijator, organizator i medijator u
znanstvenim raspravama o neriješenim pitanjima u odnosu na
događaje u Hrvatskoj u vrijeme II. svjetskoga rata i poslije njega.
Briga o slobodi znanstvenoga istraživanja logična je zadaća najviše
znanstvene nacionalne ustanove kojoj ste na čelu. Očekujemo da
HAZU bude nositelj rasprave koja bi ta pitanja oslobodila politike te
organizirala da se sva ona slobodno razmotre u duhu ravnopravnosti,
otvorenosti i objektivnosti. To znači da analize i rasprave moraju
počivati na znanstvenom pristupu, gdje su podatci iznad svakog
svjetonazora, teorije ili uvjerenja. Valjanost i snaga podataka
utvrđuju se klasičnim znanstvenim metodama, a odgovori se dosežu
suglasjem kompetentnih stručnjaka i samo na osnovi podataka
pouzdatih prema znanstvenim kriterijima.
Potpisujući ovu peticiju, bivša saborska zastupnica Gordana Turić je
konstatirala:

S osobitim zadovoljstvom supotpisujem Vaše pismo Akademiji, posebice stoga, što sam - kao bivša podpredsjednica ukinute Državne komisije za istraživanje žrtava Drugoga svjetskog rata i poraća – svjesna mogućih otpora istraživanjima koja traže istinu o toj tematici.

Tekst sa širim obrazloženjem peticije i s imenima njezinih potpisnika šaljem Vam u prilogu.

S poštovanjem,
prof. dr. sc. Matko Marušić
akademik Josip Pečarić

20. 07. 2015.

PISMO HAZU

Akademik Zvonko Kusić, predsjednik
Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti
Zrinski trg 11, 10000 Zagreb

Predmet: traženje da Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti donese deklaraciju o slobodi znanstvenoga istraživanja i da djeluje kao autoritet, inicijator, organizator i medijator u znanstvenim raspravama o neriješenim pitanjima u odnosu na događaje u Hrvatskoj u vrijeme II. svjetskoga rata i poslije njega

Poštovani gospodine akademike Kusiću,
obraćamo se Hrvatskoj akademiji znanosti i umjetnosti (HAZU), obraćajući se Vama kao njezinu predsjedniku. Časnoj akademiji obraćamo se kao najvišem hrvatskom znanstvenom autoritetu, predlažući i tražeći da Akademija javno istupi u obranu slobode znanstvenih istraživanja i znanstvenoga raspravljanja. Nadalje predlažemo i tražimo da Akademija preuzme odgovornost za znanstvenoistraživačke aspekte neriješenih pitanja događaja u Hrvatskoj u vrijeme II. svjetskoga rata i poslije njega i da u tom pogledu djeluje kao autoritet, inicijator, organizator i medijator u znanstvenim raspravama u odnosu na ta pitanja.

Na taj smo se korak odlučili, zabrinuti nedavnim reakcijama nekih hrvatskih povjesničara, sveučilišnih nastavnika i savjetnika Predsjednika Vlade na tiskanje knjige „Jasenovački logori – istraživanja“, autora Vladimira Horvata, Igora Vukića, Stipe Pilića i Blanke Matković. Izdavač je „Društvo za istraživanje trostrukog logora Jasenovac“. Knjiga je tiskana u Zagrebu ove godine (ISBN 978-953-58565-0-4.).

Kritika, zapravo napad na knjigu došao je odmah nakon njezina predstavljanja u Splitu; „Slobodna Dalmacija“ od 21. lipnja 2015. na str. 24 i 25 donijela je reakcije Slavka Goldsteina, Hrvoja Klasića i Tvrtka Jakovine. Nažalost, kritike navedenih osoba nisu bile zasnovane na znanstvenim ili logičkim argumentima, nego na uvredama i prijetnjama (citati u kurzivu).

G. Klasić je izjavio da *to (ta knjiga) pokazuje da ovom društvu ostaje jedno važno sučeljavanje – Katoličke crkve s vlastitom prošlošću*. Nama to zvuči kao poziv na novo „sudenje Alojziju Stepincu“. G. Jakovina *taj tip izjava i djelovanje tog Društva smatra gadljivim i njega je 70 godina nakon zatvaranja Jasenovca sramota da se te teme otvaraju na ovakav način*.

G. Slavko Goldstein je dao izjavu koja najviše zabrinjava. Ni njega ne zanima znanost ni argumenti, nego se poziva na „negiranje holokausta“ (engl. „holocaust denial“), koje je kažnjivo u Sjedinjenim Američkim Državama. On tuđe argumente naziva neistinama i ocjenjuje da *on za takve stvari više nema tolerancije*.

Zabrinuti smo tako ružnim reagiranjima na knjigu koja ima pretenziju da bude znanstvena, ozbiljna i pristojna, zbog dvaju razloga. Prvi je da uljuđeno i demokratsko društvo ne može dopustiti zabranu znanstvenih istraživanja i raspravu o argumentima koji istraživačima stoje na raspolaganju. Drugo, radi se o vrlo osjetljivoj i nacionalno, povijesno, društveno i politički vrlo važnoj temi, koja je poznata po izobličenjima i političkoj, društvenoj i obrazovnoj zloporabi, pa u odnosu na nju svaka zabrana, nasilje i arogancija, netolerancija i politikanstvo samo otvaraju dodatne rane i produbljuju podjele u društvu.

Znanstveni normativni sustav sastoji se od dvaju dijelova: temeljnih pretpostavki koje jasno prihvaćaju svi znanstvenici i stvarnih, strogih pravila, koja imaju značaj zapovijedi.

Temeljne su pretpostavke znanstvenoistraživačke etike: a) stvarnost svijeta oko nas, b) mogućnost njegova razumijevanja, barem do neke mjere, c) vrijednost formalne logike u njegovu opisu, d) mogućnost otkrivanja uzroka nekim pojavama.

Ne smatramo se izravno pozvanim ocijeniti je li sve navedeno u rečenoj knjizi točno i potpuno istinito. To ne želimo ni tvrditi, ali i – ne moramo! U ovom se slučaju prije svega radi o slobodi istraživanja i govora, potom o metodologiji istraživanja, a tek na kraju, nakon još mnogo rada i rasprava, o dosezanju konsenzusa kompetentnih stručnjaka o istini koja nam je dostupna. Otvoreno, uljučeno i znanstveno knjiga poziva svakoga tko zna nešto drugo da joj se suprotstavi, da se usporede podatci i izvori i da se tako približimo istini koliko je ona čovjeku dostupna.

Znanstvena se istraživanja ne mogu provoditi bez *neograničene slobode mišljenja i istraživanja*. To znači da na rezultat znanstvenoga istraživanja ne smije djelovati ni jedan neznanstveni čimbenik, a da je znanstveni rezultat načelno dobar, uvijek bolji od neznanja, i da nema zabranjenoga znanja. Pojedinaac, ustanova ili društvo mogu odrediti istraživački prioritet, ali ne mogu se služiti stvarnim ili prikrivenim popisom zabranjenoga znanja. Doduše, može se zabraniti *primjena* nekoga znanja u praksi, ali *stjecanje* znanja ne može se ograničavati.

Jedino ograničenje slobodi istraživanja jest znanstvenoistraživačka etika.

Znanstvenik se podređuje normativnomu sustavu zasnovanome na vrijednostima koje pripadaju znanosti samoj. Znanstvenikovo prihvaćanje normativnoga sustava znanosti proistječe iz njegove želje za stručnim prihvaćanjem i priznanjem. Nepoštovanje etičkih normi znanstvenoga rada uzrokuje isključenje znanstvenika iz znanstvene zajednice.

Dopustite da podsjetimo na temeljna pravila znanstvenoistraživačke etike, koja proistječu iz prirode i obilježja znanosti:

- Budi pošten!
- Budi objektivan i pravedan! (U davanju prednosti podacima i zamislima.)
- Nikada ne mijenjaj i ne izmišljaj podatke!
- Ustraj na točnosti!

- Ne budi pristran! (U odnosu prema podacima i zamislama svojih suparnika.)
- Ne ustukni, nego nastoj riješiti problem!

Nažalost, bojimo se da kolege koji su dali izjave za rečeni broj dnevnika „Slobodna Dalmacija“ nisu to učinili na tragu tih temeljnih pravila znanstvenoistraživačke etike.

Zato tražimo od Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti da svojim autoritetom i poznavanjem prije svega zaštiti slobodu istraživanja i pravo znanstvenika ali i laika na iznošenje argumenata. Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti mora se suprotstaviti svakom pokušaju zabrane istraživanja, prijetnjama znanstvenicima i građanima, pa i vrijeđanju osjećaja svih koji u raspravama sudjeluju. Jednako tako, predlažemo Hrvatskoj akademiji znanosti i umjetnosti da organizira okrugle stolove, simpozije i sučeljavanja svih ljudi koji imaju konkretne argumente i podatke, i da pod zaštitom svojega ugleda i znanstvene ekspertize raspravu drži demokratskom i otvorenom, a istodobno u granicama pristojnosti i tolerancije i u okvirima metodologije koja određuje znanstvenoistraživačku logiku, dokazivanje i zaključivanje.

Rasprava o argumentima knjige „Jasenovački logori – istraživanja“, kao i drugih istraživačkih izvješća o osjetljivim temama, uopće ne bi trebala biti opterećena političkim i svjetonazorskim utezima, nego se samo oslanjati na argumente i našu želju i pravo da doznamo svu istinu koja se iz svih postojećih i budućih dokaza može iščitati.

akademik Josip Pečarić

prof. dr. sc. Matko Marušić

akademik Andrej Dujella

dr. sc. Vlado Košić, biskup sisački

akademik Dubravko Jelčić

akademik Marin Hraste

akademik Andrija Kaštelan

dr. sc. Mile Bogović, biskup gospićko-senjski

prof. dr. sc. Zvonimir Janko, dopisni član HAZU, Sveučilište u Heidelbergu

prof. dr. Valentin Pozaić, pomoćni biskup zagrebački

Ante Ivas, biskup šibenski

akademik Stanko Popović
akademik Žarko Dadić
akademik Ivan Aralica
prof. dr. Ante Sekulić, dopisni član HAZU-a
akademik Frano Kršinić
dr. sc. Marin Barišić, nadbiskup, metropolit splitsko-makarski
mons. Josip Mrzljak, biskup varaždinski
akademik Stjepan Gamulin
prof. dr. sc. Dubravka Sesar, član suradnik HAZU, razred za
filologiju
izv. prof. dr. sc. Mario Grčević, član suradnik HAZU, razred za
filologiju
dr. sc. Henrik Heger Juričan, Sveučilište Pariz-Sorbona, dopisni
član HAZU
Ante Glibota, potpredsjednik Europske akademije znanosti,
umjetnosti i književnosti
prof. em. dr. sc. Zvonimir Šeparović, član Europske akademije
znanosti i umjetnosti
prof. dr. sc. Ivica Veža, član Europske akademije industrijskog
management
prof. dr. sc. fra Andrija Nikić, predsjednika HAZU sa sjedištem u
Mostaru
dr. sc. Josip Stjepandić, Njemačka
prof. dr. sc. Ivan Malčić
doc. dr. sc. Dubravko Jelić
doc. dr. sc. Ivan Bokan
prof. dr. sc. Srećko Kovač
dr. sc. Mato Artuković, znanstveni savjetnik
dr. sc. Hrvoje Kalinić
izv. prof. dr. sc. Milica Klaričić Bakula
izv. prof. dr. sc. Borka Jadrijević
prof. dr. sc. Boris Širola
dr. sc. Stjepan Kožul
dr. sc. Stjepan Razum
prof. dr. sc. Boro Mioč
prof. emer. dr. sc. Ivo Soljačić
mr. sc. Ante Milinović, znanstveni savjetnik

dr. sc. Anđelko Mijatović
prof. dr. sc. Božo Goluža, Pročelnik Studija povijesti i voditelj
Poslijediplomskoga studija Sveučilište u Mostaru Filozofski
fakultet
prof. dr. sc. Nikica Uglešić
dr. sc. Zlatko Vučić
doc. dr. sc. Branko Hebrang
prof. dr. sc. Ivan Karlić, KBF Sveučilišta u Zagrebu
prof. dr. sc. Milko Brković
doc. dr. sc. Zlatko Begonja
prof. dr. dr. h. c. Nikola Debelić, veleposlanik u m.
dr. sc. Miroslav Banović
prof. dr. sc. Darko Žubrinčić
prof. dr. sc. Slavko Kovačić
prof. dr. Stipe Kutleša
Mladen Ibler, dr. med., veleposlanik RH u mirovini
dr. sc. Anto Orlovac, svećenik
dr. sc. Vladimir David, Australija
prof. dr. sc. Jerko Barbić
prof. dr. sc. Mihovil Biočić
prof. dr. sc. Nikola Bradarić
dr. sc. Rok Čivljak
prof. dr. sc. Marija Definis Gojanović
prof. dr. sc. Marinko Erceg
prof. dr. sc. Mladen Kuftinec
prof. dr. sc. Ilija Kuzman
prof. dr. sc. Ana Marušić
prof. dr. sc. Darko Orešković
prof. dr. sc. Davor Pavuna
prof. dr. sc. Stojan Polić
prof. dr. sc. Ivan Poljaković
Branko Salaj, veleposlanik RH u mirovini, bivši direktor HINE
izv. prof. dr. sc. Danica Galešić Ljubanović
dr. sc. Marko Jerčinović
prof. dr. sc. Andrija Hebrang
prof. dr. sc. Ana Jerončić
dr. sc. Krešimir Bušić

dr. sc. Davor Pećnjak
prof. dr. sc. Vladimir Mikuličić
dr. sc. Vine Mihaljević
Marija Peakčić-Mikuljan, bivša predsjednica Društva hrvatskih književnika
prof. dr. sc. Marin Čikeš
mr. sci. Gordana Turić, bivša podpredsjednica ukinute Državne komisije za istraživanje žrtava Drugoga svjetskog rata i poraća
dr. Tomislav Djurasović, München
doc. dr. sc. Srećko Botrić
prof. dr. sc. Ante Lauc
mr.art. Eva Kirchmayer Bilić, Muzička akademija, Zagreb
prof. dr. sc. Ivan Perić
prof. dr. sc. Miroslav Tuđman
prof. dr. sc. Neven Elezović
dr. sc. Vladimir Horvat
doc. dr. sc. Mario Puljiz
doc. dr. sc. Julije Jakšetić
doc. dr. sc. Josip Dukić
prof. dr. Sven Seiwert
prof. dr. sc. Zvonimir Janović, umirovljeni redoviti profesor u trajnom zvanju
dr. sc. Vladimir Čepulić, umir. prof. FER-a
Rozina Palić-Jelavić, Odsjek za povijest hrvatske glazbe HAZU
doc. dr. sc. Maja Andrić
izv. prof. dr. sc. Anita Matković
prof. dr. sc. Zoran Vataavuk
prof. dr. sc. Ivan Petrović
dr. sc. Frano Glavina
Nikola Štedul, Master of Arts Honours, žrtva atentata
dr. sc. Pero Vidović SJ, bibličar
Benjamin Tolić, filozof, diplomat, publicist i kolumnist
izv. prof. dr. sc., Ružica Razum
mr. sc. Josip Ungarov, dobitnik državne nagrade za znanost
prof. dr. sc. Tomislav Živković
izv. prof. dr. sc. Mario Krnić
dr. sc. Domagoj Jamičić, znanstv. Savjetnik

prof. dr. sc. Branko Jeren
 prof.dr.sc. Šimun Križanac
 dr. sc. Niksa Krstulović
 prof. dr. sc. Nedjeljko Perić
 prof. dr. sc. Mislav Grgić
 prof. dr. sc. Zdravko Tomac
 prof. dr. sc. Mladen Parlov
 dr. sc. Zvonimir Marić, sveuč. prof. u m., bivši diplomat
 prof. dr. sc. Stipe Tadić, znanstveni savjetnik
 doc. dr. sc. Ambroz Čiviljak
 dr. sc. Miroslav Međimorec
 Prof. dr. sc. Vlado Jukić
 dr. sc. Stjepan Kušar, red. prof. na Hrvatskom katoličkom
 sveučilištu
 prof. dr. sc. Marinko Vidović, bibličar
 prof. dr. sc. Zlatko Vrljicak
 dr. sc. fra Smiljan Dragan Kožul O.F.M. (Duhovni ravnatelj
 Pokreta krunice za obraćenje i mir)
 prof. dr. sc. Šime Vučkov
 prof. dr. sc. Mijo Nikić, SJ
 Vjekoslav Krsnik, prvi glavni urednik HINE
 doc. dr. sc. Ljiljanka Kvesić, Mostar
 dr. sc. Marija Buzov, znanstvena savjetnica
 red. prof. art. Đuro Tikvica, pijanist, Muzička akademija
 Sveučilišta u Zagrebu
 dr. sc. Davorin Lovrić
 dr. sc. Osor Barišić
 dr. sc. Ante Vučković
 dr. sc. Irena Zakarija Grković
 prof. dr. sc. Stipan Janković
 prof. dr. sc. Antonija Balenović
 prof. dr.sc. Željko Jeričević
 Marko Perković Thompson
 Miljenko Stojić, franjevac, književnik i novinar
 prof. dr. sc. Ivica Grković
 prof. dr. sc. Zoran Vataavuk
 prof. dr. sc. Mladen Petravić

prof. dr. sc. Ivan Bodrozic
prof. dr. sc. Luka Tomašević
prof. dr. Ante Čuvalo
dr. sc. Jure Krišto, zaslužni znanstvenik u miru
dr. sc. Žarko Domljan, predsjednik Hrvatskog sabora u miru
izv. prof. dr. Ante Pavlović
prof. emeritus dr. sc. Radoslav Galić
doc. dr. sc. Ante Periša
Đuro Vidmarović, književnik, bivši veleposlanik, predsjednik
HKV-a
Nikola Obuljen, bivši gradonačelnik Dubrovnika i saborski
zastupnik u miru
dr. sc. Ante Matana, dr. med
prof. dr. sc. Milan Nosić
don Anđelko Kačunko
dr. sc. Drago Katović, profesor emeritus
prof. dr. sc. Mile Dželalija
dr. sc. Stijepo Mijović Kočan, književnik
prof. Ive Livljanić, veleposlanik u miru
prof.dr.sc. Vlado Dadić
prof. dr. sc. Ivo Rendić – Miočević
prof. emer. dr. sc. Ivan Ilić
prof. emer. dr. sc. Marija Kaštelan-Macan

Potpore Pismu HAZU:

(...)

INICIJATOR DEKLARACIJE O SLOBODI ZNANSTVENOG ISTRAŽIVANJA

AKADEMIK JOSIP PEČARIĆ: NAROD KOJI ZABORAVI SVOJU POVIJEST NEMA BUDUĆNOSTI, A U HRVATSKOJ JE PUNO ONIH KOJI ŽELE DA JE ZABORAVIMO

Veliki broj hrvatskih intelektualaca uputili su pismo akademiku Zvonku Kusiću, predsjedniku Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti, u kojemu traže da Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti donese deklaraciju o slobodi znanstvenoga istraživanja i da djeluje kao autoritet, inicijator, organizator i medijator u znanstvenim raspravama o neriješenim pitanjima u odnosu na događaje u Hrvatskoj u vrijeme II. svjetskoga rata i poslije njega. Inicijator svega toga je akademik Josip Pečarić s kojim smo razgovarali o tome zašto je pokrenuo deklaraciju, zašto smatra da je sloboda istraživanja o prošlosti toliko važna za sadašnjost, ali i o tome što bi savjetovao mladima koji odlaze iz Hrvatske.

Zašto ste pokrenuli ovu deklaraciju?

Neposredan povod su napadi na knjigu „Jasenovački logori – istraživanja“, autora Vladimira Horvata, Igora Vukića, Stipe Pilića i Blanke Matković. Izdavač je „Društvo za istraživanje trostrukog logora Jasenovac“, a tiskana je u Zagrebu 2015. „Slobodna Dalmacija“ od 21. lipnja 2015. na str. 24 i 25 donijela je reakcije Slavka Goldsteina, Hrvoja Klasića i Tvrtka Jakovine. Nažalost, kritike navedenih osoba nisu bile zasnovane na znanstvenim ili logičkim argumentima, nego na uvredama i prijetnjama. Posebno treba izdvojiti prijetnju Slavka Goldsteina zato što je on posebni savjetnik predsjednika Vlade RH za kulturu. On tuđe argumente naziva neistinama i ocjenjuje da on *za takve stvari više nema tolerancije*.

Da to treba ozbiljno shvatiti vidi se i iz pisma g Đura Vidmarovića, predsjednika Hrvatskog kulturnog vijeća:

Nisam znao da je gospodin Goldstein savjetnik predsjednika Vlade RH za kulturu! Nikoga ne vrijeđam, ali, mit respect, nonsens je pored tolikog broja eminentnih hrvatskih kulturnjaka na tako prestižno mjesto postaviti čovjeka koji nema visokoškolsku naobrazbu, a nije slikar-naivac ili pučki pjesnik, već izdavač, trgovac, čovjek iz poslovnih krugova. Njegov pokojni otac je imao umjetničkog dara i bio nadareni spisatelj i cionistički promičbenik, ali sin nije napisao niti jednog jedinog stiha. Gos'n Slavko je sa svojim sinom napisao nekoliko zanimljivih priloga iz povijesti Židova u Hrvatskoj, ali kada se uhvatio s problemom židovskih žrtava tada se pokazalo kako je političar koji ne zna struku, ali znade zaključivati od oka. To što je Židov svaka čast, ali to ga ne uzdiže automatski iznad ranga sveučilišnih profesora, akademika i istaknutih ljudi u kulturi. Sada mi je jasnije zbog čega se kod nas odvijaju procesi koje možemo nazvati kulturocidom.

Goldstein se i nedavno izjasnio kao Jugoslaven. Još krajem osamdesetih, kao predsjednik Židovske općina, napao je Nakladni zavod Matice Hrvatske zato što je tiskala novo izdanje Tuđmanovih *Bespuća*, a početkom devedesetih tvrdio je po svijetu kako RH istovjetna s NDH jer uvodi kunu. Krajem devedesetih, kao član Komisije za žrtve rata i poraća lažno je optužio Komisiju da je njihovo *IZVJEŠĆE O RADU Komisije za utvrđivanje ratnih i poratnih žrtava od osnutka (11. veljače 1992.) do rujna 1999. godine* konačno izvješće, što je dovelo s promjenom vlasti do ukinuća komisije i njegovom postavljanju za predsjednika Savjeta JUSP Jasenovac. To je iskoristio da Bulajićev popis žrtava bude prihvaćen i u RH i od tada ga zajedno sa suradnicima Bulajićevog instituta iz Beograda nadopunjuje. A sigurno znate tko je dr. Milan Bulajić. Danas kada je u žiži pokušaj da se poslije 25 godina zabrani Thompsonova pjesma *Bojna Čavoglave*, treba reći da je i to pokrenuo Goldstein još početkom ovog stoljeća. Navodno je sporan početak pjesme, a zapravo žele je obezvrijediti prekrajanjem njenog sadržaja zbog uloge koju je ta pjesma odigrala u vrijeme kada je Goldsteinova Jugoslavija izvršila agresiju na Hrvatsku.

Na napade na spomenutu knjigu o Jasenovcu reagirao je prof. dr. sc. Matko Marušić u Hrvatski tjednik, 2. srpnja 2015., br. 562, str. 38-39. Marušić je p(r)ozvao HAZU:

Jednako tako, predlažem Hrvatskoj akademiji znanosti i umjetnosti da organizira okrugle stolove, simpozije i sučeljavanja svih ljudi koji imaju konkretne argumente i podatke, i da pod zaštitom svojega ugleda i znanstvene ekspertize raspravu drži demokratskom i otvorenom, a istodobno u granicama pristojnosti i tolerancije i u okvirima metodologije koja određuje znanstvenoistraživačku logiku, dokazivanje i zaključivanje.

Od Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti tražim da svojim autoritetom i pozvanjem prije svega zaštiti slobodu istraživanja i pravo znanstvenika ali i laika na iznošenje argumenata. Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti mora se suprotstaviti svakom pokušaju zabrane istraživanja, prijetnjama znanstvenicima i građanima, pa i vrijeđanju osjećaja svih koji u raspravama sudjeluju.

Kolegu Marušića sam podsjetio na neslavan kraj jedne slične inicijative u HAZU.

Svojevremeno je Vladimir Žerjavić želio da Akademija izađe u javnost sa svojom brojkom žrtava Jasenovca. Predsjednik Akademije je organizirao sastanak u HAZU na kome smo uz Žerjavića bili akademik Bilandžić i ja. Žerjavić i Bilandžić su predlagali da u tome sudjeluju i Goldsteini i predstavnici SUBNORA. Naravno, prijedlog mi je bio potpuno neprihvatljiv pa sam inzistirao da se sastanu svi koji se bave žrtvama.: dr. Josip Jurčević, znanstvenici iz Hrvatskog instituta za povijest, Kazimir Sviben i Vice Vukojević iz Saborske komisije za žrtve rata i poraća, ali i predstavnici domobranskih udruga kada su već trebali biti pozvani i oni iz SUBNOR-a. To je prihvaćeno i poziv je trebao sastaviti ing. Žerjavić. Ne samo da je to bilo logično nego i važno jer je kroz razgovor postala jasna njegova želja da taj broj bude njegov broj, tj. želio je potvrdu Akademije za svoje brojke. Poslije nekog vremena akademik Bilandžić mi je rekao da Žerjavić nije dao tekst poziva. Žerjavić je tvrdio suprotno. Zamolio sam ga da tekst ponovi, kako je i sugerirao Bilandžić. Žerjavić me je nazvao poslije nekoliko mjeseci i kazao da je tekst preveden i da ga trebam samo potpisati. Iznenadio sam se. Prijevod poziva za okrugli stol!? To, naravno, nije bio poziv već završni tekst. Naravno, odbio sam potpisati tako nešto. Jasno mi je bilo da bez nazočnosti dr. Jurčevića, ljudi iz Hrvatskog instituta za povijest,

Saborske komisije i domobranskih udruga u tekstu može biti broj koji korespondira broju koji spominju Bulajić i Goldsteini.

Zato smo se prof. Marušić i ja odlučili napisati naše pismo HAZU. Ponovit ću ono što sam izjavio za tjednik 7Dnevno:

„Šutnja o povjesnim lažima izrodila je devedesetih godina golema zla u Hrvatskoj i Bosni i Hercegovini. Pismo koje smo inicirali vidim kao veliku mogućnost upravo HAZU da potvrdi svoju ulogu u očuvanju nacionalnoga identiteta. Nitko nije pozvaniji od Akademije. Usprkos tome što dio akademske zajednice HAZU drži inertnom i neosjetljivom na nacionalna pitanja, ističem da je oko 160 akademika, biskupa, nadbiskupa, sveučilišnih nastavnika i doktora znanosti ovim pismom izrazilo uvjerenje da će Akademija ispuniti svoju povjesnu i nacionalnu zadaću.“

Zašto kao znanstvenik i akademik smatrate da je sloboda istraživanja o prošlosti toliko važna za sadašnjost?

Zapravo sam na neki način već odgovorio na ovo pitanje u prethodnom pitanju. Znamo da narod koji zaboravi svoju povijest nema budućnosti. Naš problem je što imamo u Hrvatskoj puno onih koji žele da zaboravimo svoju povijest. Iako sam u svojim tekstovima upozoravao na postojanje jugo-komunističke i hrvatske paradigme u povijesnoj znanosti kod nas, ipak mi je draže da vidite kako je o ovim prvim ovih dana pisao i prof. dr. sc. Ivo Rendić – Miočević u Hrvatskom tjedniku, 07. 08. 2015.:

U Hrvatskoj ali i izvan nje na području povijesti djeluju nedodirljivi pismoznanci - monopolisti hrvatske povijesti slijednici komunističke i velikosrpske historiografije. Oni su u kontinuitetu od pamfleta Magnum crimen: Pola vijeka klerikalizma u Hrvatskoj (1948.) Viktora Novaka do konstrukcija današnjih mlađih povjesničara bez analize uzroka stvarali i još uvijek podržavaju određene jednostavne i neupitne sheme kao spoznajne strukturne cjeline („endehazija“, „nacifašizam“, „klerofašizam“, „genocidni Hrvati“ i dr.). Te su sheme, u interesu komunističkoga režima i prikrivanja agresorskoga karaktera velikosrpske ideje ali i održavanja još uvijek živoga sna o velikoj Srbiji, trebale organizirati znanje, razmišljanje i pamćenje o povijesnoj tematici. Hrvati su pri tome uvijek žrtveni jarci krivi za sve nesreće. Istinitost ovakvih shema dugo ostaje neupitna jer ljudi vjeruju „velikome znanju“ pismoznanaca ne sumnjajući u njihovo

znanstveno poštenje i moralnost. Kada se konačno dokaže da je shema neistinita, ona se efektom ustrajnosti i dalje održava kod kuće ali i u svijetu. Multiperspektivno i interdisciplinarno proučavanje shema, posebno „endehazije“, pismoznanci monopolisti, bojeći se otkrivanja istine, prokazuju kao ustašoidnu reviziju povijesti. Uz vodeće hrvatske i srpske pismoznance u Hrvatskoj djeluju i drugoredni pismoznanci koji su, ne posjedujući potrebno znanje, zgrabili „veliko i nepobitno znanje“ iz prebogatog rezervoara pismoznanaca monopolista. To su u prvome redu mnogi novinari čije se znanje ponajviše temelji na indoktrinirajućem školovanju u komunističkome sustavu ili na studiju koji su programirale „crvene“ katedre (mnoge postoje i danas, ali s liberalnom glazurom). Toj skupini pripadaju razni „kulturnjaci“ koji pate od kompleksa niže vrijednosti jer pripadaju po njihovom mišljenju zaostalome ognjištarskom narodu. Njihov je logičan put u ostvarivanju karijere egoistično bezpogovorno uključivanje u zapadne korumpirane društvene i humanističke znanosti koje isključuju autore suprotnih mišljenja. „Kulturnjaci“ se odriču vlastita naroda uz oslonac na već postojeće sheme. Dakako, drugoredni pismoznanci su i političari slijednici komunizma uključujući i članove nove Lige antifašista. Oni braneći komunistički antifašizam, koji je za razliku od Zapada poslije Drugoga rata uspostavio totalitarizam, nastoje održati svoju dominaciju u društvu. Svi oni, potpuni neznalice, znaju napamet povijesne lekcije koje su naučili od pismoznanaca farizejski se zalažući da se povijest (ali po njihovoj mjeri) prepustiti povjesničarima.

S obzirom da je uvaženi profesor također pisao o srpskim lažima o Jasenovcu, vjerojatno bi i njemu zabranili istraživati o temi koja je bila glavna batina da bi se Hrvate zadržalo u Jugoslaviji. Treba naglasiti da su, kako ih on naziva, *nedodirljivi pismoznanci - monopolisti hrvatske povijesti slijednici komunističke i velikosrpske historiografije* glavni profesori na sveučilištima u Zagrebu, Splitu i Rijeci, a prof. dr. sc. Iva Goldsteina su čak pokušali ugurati u HAZU! A možda sam vam trebao samo navesti slijedeće riječi prof. dr. sc. Matka Marušića:

Dokle ćemo obilježavati pogibiju 40.000 Srba i Židova u Šaranovoj jami (a uloga Slavka Goldsteina i u toj priči nije neznatna, JP)i

100.000 do 700.000 ljudi u Jasenovcu! Time ćemo hrvatsko domoljublje (slobodu, jezik, povijest, društveni život, ekonomiju, pravo, sve) držati u šahu i - vladati Hrvatskom, sve dok se ne utopi u nekom obliku Jugoslavije. U Šaranovoj jami nije nađen ni jedan kostur, a u Jasenovcu su tri Titova iskopavanja dala 481. Dakle, ne samo da ljudi imaju pravo posumnjati da se radi o lažima, nego - ja - jasno vidim da je to podli protuhrvatski trik.

Mogu li moje kolege u HAZU to drugačije vidjeti?

Vi ste znanstvenik sa najvećim brojem objavljenih radova u RH - što biste savjetovali mladima koji danas odlaze iz Hrvatske?

Teško je danas išta savjetovati kada su mladi bez posla, kada im je dovedena u pitanje gola egzistencija. Treba mijenjati uzroke koje su doveli do tog egzodusa mladih. Svo vrijeme se hrvatskom narodu pokušava oduzeti ponos i dostojanstvo. A bez ponosa i dostojanstva nema napretka ni u gospodarstvu. Pa do jučer su se vlasti natjecale u progonu onih koji su najzaslužniji za postojanje naše države. Čak je bilo izbrisano iz svijesti mnogih kako je Hrvatska spasila Bihać od genocida *ravnih onima iz Drugog svjetskog rata*, kako je o tome govorio američki vojni ataše u Zagrebu iz vremena kada je izvršena „Oluja“. Velikosrpski Memorandum SANU 2. sprovodili su mnogi iz hrvatskih vlasti. I to još uvijek čine. Dovoljno je usporediti što oni rade s onim što se radi u Srbiji. Lako je ustanoviti sličnost djelovanja i jednih i drugih, kao što je profesor Rendić-Miočević pokazao u slučaju povjesničara. A najveći napad je zapravo gospodarstvo. Jednostavno, da bi se održali na vlasti treba osiromašiti narod. I to je sustavno rađeno. Nadam se da će povratkom domoljubnih snaga na vlast ta tendencija biti promijenjena i da će nova vlast učiniti sve da se spriječi odljev ponajboljih mladih ljudi iz Hrvatske.

Narod.hr, 12. 08. 2015

OBA SU PALA, ZAGREB, 2016.

OTVORENO PISMO USTAVNOM SUDU RH

Poštovani sudci Ustavnog suda RH,

Tražimo od vas da zaustavite ismijavanje sudskih i drugih odluka kojima je za cilj kažnjavanje poznatog hrvatskog nogometaša Josipa Šimunića. Povod našem zahtjevu je dan u sljedećem tekstu (dnevno.hr, 08. 01. 2016.):

Ne slažu se s visinom kazne

ŠIMUNIĆ POD PROGONOM: Općinsko državno odvjetništvo traži veću kaznu!

Autor: Boris Biško

"Nakon toga je s uzdignutom rukom, ponovno okrenut prema gledateljima, uzviknuo 'Za dom', na što su gledatelji odgovorili sa 'Spremni' odnosno opisano je ponovljeno tri puta", stoji u priopćenju Općinskog državnog odvjetništva.

Općinsko državno odvjetništvo u Zagrebu žalilo se na presudu Prekršajnog suda u Zagrebu po kojoj je bivši hrvatski nogometni reprezentativac Joe Šimunić kažnjen kaznom od 5000 kuna zbog uzvika "Za dom" nakon utakmice nogometne reprezentacije.

"Općinsko državno odvjetništvo u Zagrebu, po primitku presude Prekršajnog suda u Zagrebu protiv 37-godišnjeg hrvatskog državljanina kojom je proglašen krivim za počinjenje prekršaja iz članka 4. stavak 1. podstavak 7. Zakona o sprječavanju nereda na sportskim natjecanjima te mu je izrečena novčana kazna u iznosu od 5000,00 kuna, uložilo žalbu na tu presudu", stoji u priopćenju.

“Predloženo je da Visoki prekršajni sud presudu Republike Hrvatske presudu preinači i okrivljeniku izrekne strožu novčanu kaznu”, navodi se u priopćenju Općinskog državnog odvjetništva u Zagrebu.

Dodaju da je Šimunić bio svjestan da uzvik “Za dom” uz odzdrav “Spremni” simbolizira službeni pozdrav za vrijeme totalitarnog režima Nezavisne države Hrvatske odnosno da kao takav predstavlja manifestaciju rasističke ideologije, prijezir prema drugim ljudima zbog njihove vjerske i etničke pripadnosti te trivijaliziranje žrtava zločina protiv čovječnosti. “Nakon toga je s uzdignutom rukom, ponovno okrenut prema gledateljima, uzviknuo ‘Za dom’, na što su gledatelji odgovorili sa ‘Spremni’ odnosno opisano je ponovljeno tri puta”, stoji u priopćenju Općinskog državnog odvjetništva.

“Okrivljeniku je stavljeno na teret da je dobacivao gledateljima poruke čiji sadržaj potiče mržnju na temelju rasne, nacionalne i vjerske pripadnosti, čime je počinio prekršaj iz članka 4. stavak 1. podstavak 7. Zakona o sprječavanju nereda na športskim natjecanjima kažnjiv po članku 39. a, stavak 1., točka 2. istog Zakona. Na navedenu je presudu ovo državno odvjetništvo 7. siječnja uložilo žalbu zbog odluke o prekršajno pravnoj sankciji (čl. 194. st. 1. toč. 4. u svezi s čl. 198. st. 1. Prekršajnog zakona) budući da državno odvjetništvo smatra kako je izrečena novčana kazna preniska s obzirom na sve okolnosti predmetnog slučaja (ODO u Zagrebu je u optužnom prijedlogu predlagalo kaznu od 25.000,00 kuna) i kako sud nije cijenio otegotne okolnosti, a to su svojstvo počinitelja i intenzitet počinjenja prekršaja”, dodaju iz Općinskog državnog odvjetništva.

<http://www.dnevno.hr/vijesti/hrvatska/simunic-pod-progonom-opcinsko-drzavno-odvjetnistvo-trazi-vecu-kaznu-879266>

Kao što vidite u najcrnjom maniri iz vremena komunističke diktature Općinsko državno odvjetništvo u Zagrebu tvrdi kako je *Šimunić bio svjestan* da uzvik “Za dom” uz odzdrav “Spremni” simbolizira službeni pozdrav za vrijeme totalitarnog režima Nezavisne države Hrvatske odnosno da kao takav predstavlja manifestaciju rasističke ideologije, prijezir prema drugim ljudima zbog njihove vjerske i

etničke pripadnosti te trivijaliziranje žrtava zločina protiv čovječnosti.

Takova tvrdnja doista predstavlja ismijavanje sudstva u RH jer su poznate oslobađajuće presude hrvatskih sudova zbog pozdrava ZA DOM SPREMNI (vidjeti npr. Odluku Prekršajnog suda u Kninu: [.](http://www.hrsvijet.net/index.php/vijesti/132-hrvatska/19334-sud-utvrdio-pozdrav-za-dom-spremni-je-stari-hrvatski-pozdrav.)

Obično se spominje i druga takova presuda: Presuda Prekršajnog suda u Zagrebu, 23. 12. 2009., mada postoji i odluka istog suda od 04. 04. 2009.

Pitam vas kako je mogao Prekršajni sud u Zagrebu poslije ovakvih presuda kazniti Josipa Šimunića. Pa valjda je i vama jasno da se radi o pritisku političara.

Da skandalozno ponašanje sudova i Državnog odvjetništva u RH bude još veće upozorit ću vas na slučaj suđenja predsjedniku HČSP-a Josipu Miljku koji mi je o tome pisao:

*Poštovani akademike, evo jedan prilog raspravi o pozdravu Za dom spremni i ustaštvu. HČSP je jedina politička stranka koja u službenim aktima ima registriran pozdrav: Za dom spremni. Kada sam zbog toga bio na sudu po prijavi načelnika prve PP Zagreb, Velimira Tišme (inače Srbin), sutkinja Vlatkica Jurić je bila zaprepaštena kako je to moguće da **HČSP ima to u službeno potvrđenom Ustavu (Statutu)**, i morala s velikim žaljenjem donijeti oslobađajuću presudu. U definiciji presude je izbjegla jasno određenje, pa sam se ja žalio na tu oslobađajuću presudu (naravno da se nemam pravo žaliti na oslobađajuću presudu), što mi je drugostupanjski sud i kazao u rješenju. Bila je sporna naša zastava koja je visjela na zgradi u Frankopanskoj 2, Zagreb, na kojoj je ispod stranačkog grba naš pozdrav; Za dom spremni. Sutkinja je mene oslobodila jer kao nisam ja osobno, kao odgovorna osoba izvjesio tu zastavu, pa ne mogu direktno biti odgovoran. Stoga sam se i žalio na presudu, jer se ostavlja prostor za inkriminaciju legalno registrirane stranačke zastave. To je bilo negdje 2009/10.*

Pogledajte i:

<http://www.tportal.hr/325833/I-danas-bismo-registrirali-udругu-Za-dom-spremni.html>

(„Naime, ministar Kotromanović pod svojim ministarstvom, u sastavu HV-a, vodi i *specijalnu postrojbu 'Gromovi' koja u svojoj himni ima poklič 'Za dom spremni'*.“)

Jasno je da je napadom na Josipa Šimunića načinje golema šteta i njemu i hrvatskoj nogometnoj reprezentaciji. Ali neshvatljiva je boljševička tvrdnja da je netko nešto ZNAO. Ili je samo opet dobro poznata priča o neprijateljskoj ustaškoj emigraciji?

Zbog svega navedenog tražimo od vas da zaustavite ovakvo ismijavanje sudstva u RH i zaustavite progon vrlog hrvatskog domoljuba i svjetski poznatog nogometaša!

S poštovanjem,

akademik Josip Pečarić

dr. sc. Henrik Heger Juričan, dopisni član Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti

general Ljubo Česić Rojs

general Ivan Tolj

general Marinko Krešić

Marko Perković Thompson

prof. dr. sc. Mirko Valentić, znanstvenik emeritus

dr. sc. Josip Stjepandić

dr. sc. Stjepan Razum

Ante Glibota, potpredsjednik Europske akademije znanosti, umjetnosti i književnosti

prof. dr. fra Andrija Nikić, predsjednik HAZU sa sjedištem u Mostaru i Hrvatskog kulturnog društva Napredak u Mostaru sa 1410 članova

prof. em. dr. sc. Zvonimir Šeparović

prof. dr. sc. Ivo Rendić - Miočević

dr. sc. Mato Artuković, znanstveni savjetnik

prof. dr. Serđo Dokoza

prof. dr. sc. Mladen Parlov

prof. dr. sc. Milko Brković

prof. dr. sc. Boro Mioč

prof. dr. sc. Vladimir Čepulić
prof. dr. sc. Ivan Karlić, KBF Sveučilišta u Zagrebu
prof. dr. sc. Ivan Kordić
prof. dr. sc. Darko Žubrinić
prof. dr. sci. Ivan Malčić
prof. dr. dr. h. c. Nikola Debelić, veleposlanik u m.
prof. dr. sc. Milan Nosić
prof. dr. sc. Ante Lauc
prof. dr. sc. Marin Čikeš
prof. dr.sc. Boris Širola
prof. em. dr. sc. Ante Čuvalo
prof. dr sc. Ivan Petrović
prof. dr. sc. Tanja Pušić
prof. dr. sc. Ivica Veža
Marko Magdalenić, prof., KBF Sveučilišta u Zagrebu
prof. dr.. sc. Stipe Kutleša
dr. sc. Drago Katović, prof emeritus
Zvonimir Marić, umirovljeni sveuč. prof. i bivši diplomat
dr. sc. Ivo Soljačić, prof emeritus
izv. prof. dr. sc. Vladimir Dananić
doc. dr. sc. Snježana Trojačanec
doc. dr. sc. Hrvoje Kalinić
dr. sc. Antun-Ante Delić, dragovoljac Domovinskog rata
dr.sc. Vladimir David
dr. ing. Marijan Papić, Vancouver, Canada
dr. sc. Miroslav Banović
dr. Mladen Smolčec dipl. ing. građ.
dr. sc. Davor Pećnjak, Institut za filozofiju, Zagreb
dr. sc. August Janeković
Đuro Vidmarović, književnik
Mladen Ibler dr. med., bivši veleposlanik RH
mr. sc. Gordana Turić, dipl. ing.
Marija Peakić-Mikuljan, književnica
Ante Nadomir Tadić Šutra, prof., Knin
Nenad Piskač, književnik i kolumnist
Siniša Posarić, književnik iz Rijeke
Vera Primorac, prof., književnica

Ivan Bradvica, dipl. ing. građ., književnik
Petar Vulić, književnik
prof. Malkica Dugeč, hrvatska pjesnikinja
Janko Bučar, književnik i humanist
Damir Borovčak, dipl. ing., publicist
Mladen Pavković, novinar i publicist
Rudi Tomic, novinar i publicist, Toronto, Kanada
Smiljana Šunde, novinarka i publicistica
Danijela Šakota, glavni urednik Portala Glas Brotnja
Josip Vučetić, glavni urednik www.dragovoljac.com
Krešimir Kraljević, urednik kamenjar.com
Franislav Stanić, urednik kamenjar.com
Diana Majhen, urednik www.dragovoljac.com
Petar Gelo - Urednik i voditelj Hrvatskog radija Melbourne
Stanko Šarić, dipl. ing., Najbolju hrvatski tamburaši
Mario Filipi
Renato Šelj, bojnič, Predsjednik Udruge HVIDR-a Črnomerec
don Miljenko Babaić, ratni kapelan HV
fr. Ante Kukavica, kapucin
don Lazar Čibarić
don Anđelko Kačunko
Ilija Lukanović, teolog i diplomat
Josip Miljak, predsjednik HČSP-a.
Vladimir Mrkoci, prof.
Zdravko Bošnjak dipl. Ing., Zagreb (dragovoljac i branitelj Domovinskog rata)
Vesna Školnik-Popović, dr. med. spec. Ped.
Stipo Pilić, prof. Povijesti
Željko Tomašević, mag. Iur., član predsjedništva HŽD-a
Marito Mihovil Letica, prof. filozofije i religiologije
mr. sc. Marica Đureković
mr. .sc. Ante Milinović
mr. sc. Josip Grilec, dipl. ing.
mr. sc. Josip Papković, dipl. inž.
mr. sc. Davor Božin San Pedro, Kalifornija
mr. sc. Zvonko Marušić
mr. Ljerka Smolčec dipl. ing. med. biokem.

Vladimir Biondić, magistar prava
Mijo Maljković inovator iz Požege
Vlado Glavaš
Danica Glavaš
dr. Ante Kunek, Melbourne
Miroslav Kušek, dipl. Iur.
Jasenka Polić Biliško, prof.
Zvonimir Josip Tumbri dipl. ing. građ.
Ivan Klarić, dipl. ing. građ. u m.
Vlatko Bilić, dipl. ing. arh., umirovljenik, Zagreb
Stipan Perić dipl. oecc Tomislavgrad
Marijan Babić, dipl. Ekonomist
Anto Babić, dipl. ekonomist
Marijana Babić, prof. hrv. i pov.
Iva Babić, dipl. teolog
Tea Babić, dipl. učitelj
Mila Babic, mr. prava
Nevenka Babić
Jelena Mikulić, dipl. ekonomist
Demokrita Perić
Ivanka Bilić. umirovljenica, Zagreb
Branimir Bilić, umirovljenik, Zagreb
Marija Markic, CTC, Toronto
Slobodan Markic, P. Eng., Toronto
Božidar Ručević, dipl. Inž.
Inž. Miroslav Zemljak
mr. sig. Ivan Lulić
Niko Mulanović
Mladen Kostić, član Predsjedništva HNES-a
Krešimir Duvnjak, dipl. ing., mag. phil., relig.
Krešimir Landeka, mag. educ. philol. croat.
Ivan Bastjančić, dipl. ing.
Đurđica Bastjančić, profesorica
Iva Bastjančić, nastavnica
Mladen Križanić, dipl. ing.
Franjo Lučić, prof.
ing. Mijo Mile Kokan, Split

Tomislav Kušec, profesor
Davor Parlov, ing. el.
Vjekoslav Jazbec, dr. med.
Darko Omrčen, dipl. ing. el.
Drago Duvnjak, dipl. ing
Katarina Duvnjak, student
Anamarija Čuljak, student
Jadranka Čuljak - Duvnjak, dipl. iur
Anđela Hodžić, prof.
Dubravko Pižeta, dipl. ing.
Juraj Cigler, dipl. inž. građ., Čakovec
Ivo Markulin, kap.d.pl., Preko
Ankica Markulin, prof., Zadar
Ankica Mandarić, dipl. ekonomist, Mostar
Darko Belović kap.
Marjan Perić, ing.inf.
Nikša Koncani, dipl. ing.
Željko Lenić, dipl. ing.
Branko Juroš, dipl. oec.
Tomislav Bolanča, dipl. oec., Zadar
Damir Tučkar, dipl. ing.
Lovrić Kazimir,, dipl. ing. drvne ehnologije Frauenfeld-Švicarska
Željko Soldo inž. el, Zagreb
Damir Findrik, dipl. ek.
Ljudevit Kotnik, dipl. ing. str.
Branko Hrkač
Josip Maršić
Slobodan Maršić, dragovoljac domovinskog rata
Hrvoje Maršić
Alojzije Petracic, umirovljenik
Maja Šnajder
Miro Banović
Mirko Dijanek
Jakov Bakovic, Stockholm
Marija Bakovic, Stockholm
Ivan Mrčela
Blažena Magdić, umirovljenica;

Ivan Magdić, umirovljeni časnik HV-a
Vide Blažević – strojarski tehničar - Dubrovnik
Petar Bezjak, ex-predsjednik Hrvatskog studentskog zbora
Gojmir Milat
Oskar Šarunić
Anda Luburic
Dusko Abramovic, Toronto-Canada
Nevena Abramovic, Toronto-Canada
Natko Urli
Josip Djukic
Mile Pletikosa
Milivoj Mlikota, umirovljenik, Split
Mladen Deletis
Ivan Vukić
Marija Vukić
Marija Perković
Grozdana Vukić
Tome Vukić
Ante Vukić
Ivan Devčić
Yelka Talaich Realtor w/ Coldwell Banker In California, SAD
Vladimir Dobravec
Mladen Galić
Dragi Ante Doljanin
Pejo Čičak
Katarina Iskra, medicinska sestra, Stuttgart
Dajana Glavota
Hrvoje Glavota
Michael Pack, Engleska
Miljenko Plisic
Stipe Ćurić
Ivan Zvonimir Ćurić
Ilija Ćurić
Katarina Ćurić
Ankica Ćurić
Marija Pavković
Mišel Zaradić

Frano Zaradić
Mišo Zaradić
Ivanka Zaradić
Josip Ivan Brković, Grusi - Poličnik
Hrvoje Ante Brković, Bokanjac - Zadar
Mate Frano Brković, Belafuža – Zadar
Ivo Buntin
Roko Sikirić
Miljenko Baloković
Franjo Filipović
Domagoj Musa
Ante Mlikota, umirovljenik Zagreb
Ivan Mlikota, Zagreb
Marko Mlikota, hrvatski branitelj, Zagreb
Frano Budimlić
Ante Kraljević
Josip Malović, umirovljenik
Marko Šimat, **Zadar**
Ivanka Koller-Štefančić
Hrvoje Maršić
Mile Pletikosa
Jozo Ćuk
Jelena Ćuk
Ante Marko Ćuk
Alojz Ivan Ćuk
Kate Jelena Ćuk
Tomislav Domagoj Ćuk
Branko Haubrich
Ivanka Haubrich
Ivana Haubrich-Mihovilović
Ivan Balić
Ivo Poljak
Ružica Prišlin
Vicko Goluža, Zagreb
Velimir Čerkez
Zdravko Ban
Vesna Jovicic, Berlin

Ante Babić
Sebastijan Palić, Zagreb
Ile Barišić
Marinko Markić
Carlo Kutniak
Nediljko Žarko
Marko Žarko
Marija Žarko
Kata Žarko
Ana Barišić
Marija Senjić.

Napomena:

još potpisa dano je na:

<http://kamenjar.com/otvoreno-pismo-ustavnom-sudu-rh/>

J. PEČARIĆ, J. STJEPANDIĆ, NIŠTA SE JOŠ PROMIJENILO NIJE, ZAGREB, 2017.

"ZA DOM SPREMNI" ITEKAKO SMETA PORAŽENIMA U DOMOVINSKOM RATU I SRPSKIM SLUGAMA U RH

Naslov: Molim za objavu mog odgovora na napad vašeg novinara

Datum: Tue, 12 Apr 2016 09:18:48 +0200

Šalje: Josip Pecaric <pecaric@element.hr>

Prima: portal@vijesti.me

CC: Zvonko Dekovic <zvonimird@t-com.me>, Adrijan
Vuksanović <adrvek@gmail.com>, Aleksandar Dender
<info@denderarch.com>, sikil@t-com.me, Ured
Predsjednica <ured@predsjednica.hr>

Novinar Siniša Luković u „Vijestima“ je objavio tekst *"Za dom spremni" nikom ne smeta*. Naslov je doista priglup, jer tako nešto nisam nikada tvrdio. Baš suprotno tomu. Tijekom srpsko-crnogorske agresije na Hrvatsku veliku ulogu odigrao je hrvatski branitelj Marko Perković Thompson s pjesmom „Bojna Čavoglave“ koja počinje s ZA DOM SPREMNI. Ona je itekako smetala agresorima i njihovim slugama u RH, ulijevala im je strah u kostima. I tako je to do današnjeg dana. Isto je to i s regularnim dijelom Hrvatske vojske u Domovinskom ratu HOS-om. ZA DOM SPREMNI je njihov pozdrav iz Domovinskog rata, a i oni su u tom ratu bili strah i trepet agresorskim vojnicima, pa ih se pokušava proganjati i do danas. PA DOISTA JE PRIGLUPO TVRDITI DA TAKVIMA TAJ POZDRAV NE SMETA!

Po onoj tvrdnji bivšeg srpskog predsjednika Dobrice Ćosića kako je laž najviše pomogla Srbima u povijesti i novinar Luković tvrdi:

„Pečarića je prošle nedjelje u posjetu Tivtu dovela i HGI, koja je to iskoristila za predizbornu kampanju - Zagrepčanin ...“.

Naime, lako je utvrditi da sam u Tivtu bio gost „Hrvatskog nacionalnog vijeća Crne Gore“:

<http://www.radiodux.me/vijesti/drustvo/akademik-josip-pecaric-u-posjetu-hrvatskom-nacionalnome-vijecu-crne-gore>

Uvjeren sam da je novinar „Novosti“ pročitao u tom tekstu:

Predsjednik Hrvatskoga nacionalnog vijeća Crne Gore Zvonimir Deković i Adrijan Vuksanović, predsjednik Hrvatske krovne zajednice „Dux Croatorum“ izrazili su izuzetno zadovoljstvom ovim posjetom, znajući da je ovo jedinstvena prilika razgovarati s gospodinom Pečarićem zbog njegovih rijetkih dolazaka (...) Nakon posjeta Vijeću i Dux radiju domaćini su s gostima prošetali marinom Porto Montenegro i sastali s ministricom u Vladi Crne Gore gospođom Marijom Vučinović, koja je akademiku približila rad jedine hrvatske političke stranke u Crnoj Gori – Hrvatske građanske inicijative, koja će sudjelovati na predstojećim izborima 17. travnja u Tivtu. Gospodin Pečarić je iskazao izuzetnu potporu HGI - ju i poželio uspjeh na izborima, ali i izrazio izuzetno zadovoljstvo samim djelovanjem hrvatske stranke u Crnoj Gori.

Zar u Crnoj Gori još uvijek postoji progon svega hrvatskog kada je nekome nenormalno da netko za koga se tvrdi da je „jedan od najbrilijantnijih svjetskih matematičara“ i koji je bio u Boki gost na Večeri Bokeljske mornarice ne smije biti gost „Hrvatskog nacionalnog vijeća Crne Gore“ i to u trenutku kada je izabran za dopisnog člana DANU?

A što se tiče mog susreta s gđom ministricom Marijom Vučinović, tj. moje podrške HGI dovoljno je samo navesti kako mi je izbor u DANU čestitao bivši veleposlanik i saborski zastupnik, povjesničar, književnik i autor knjiga o Hrvatima Boke kotorske:

Poštovani akademike Pečarić,

čestitam Vam na izboru za dopisnog člana Dukljanske akademije. Vašim izborom iskazana je čast i svim Hrvatima u Crnoj Gori, posebno onima u Boki kotorskoj. Njihov konstruktivan i mudar rad pomogao je stabilizaciji hrvatsko-crnogorskih odnosa. Danas je Hrvatska građanska inicijativa dio koalicije vladajućih stranaka, a gospođa Marija Vučinović članica Vlade Crne Gore. Vaš izbor u

Dukljansku akademiju, na političkoj razini znači daljnje približavanje dviju susjednih Država, a to je snažan prilog stabilizaciji u geopolitičkom prostoru i dokaz kako nekada sukobljene zemlje mogu graditi mostove suradnje i uvažavanja. Bez agresivnih nakana, bez nastavljanja rata političkim, juridičkim, jezičnim i kulturološkim sredstvima. Neka Vam je sa srećom.

*Đuro Vidmarović, predsjednik Hrvatskoga kulturnoga vijeća
Zagreb, 29. 03. 2016.*

Smeta li g. Lukoviću ovakav rad HGI?

Moram priznati da me je zabavila tvrdnja g. Lukovića *kako ja svojim društveno -političkim angažmanom sablažnjam javnost u Hrvatskoj.*

Njemu je „javnost u Hrvatskoj“ očito onaj prosrpsko/projugoslavenski dio javnosti. Oni, kao i Luković ne spominju ni vezu moje inicijative ZDS s Thompsonom, i s HOS-ovcima jer ih boli poraz tj. neuspjeh srpsko-crnogorske agresije na Hrvatsku. Poraz koji je najslikovitije opisao Slobodan Milošević (sjednica Vrhovnog savjeta obrane Jugoslavije 14. kolovoza 1995.): *Molim vas, 6 tisuća Hrvata je branilo Vukovar pola godine; napadala je cijela Prva armija, zrakoplovstvo, čudo, sva sila koju je imala JNA, a oni nisu obranili Knin, kojem se može prići samo iz tri pravca; nisu ga mogli braniti ni 12 sati!? Oni ga nisu branili, jer po svim izvješćima koje smo dobili od policajaca, građana i ostalih, čim je prestala topnička priprema u sedam navečer, oni su naredili – bežaniju! Prema tome, tu nije bilo nikakvog otpora niti je bilo borbenog dodira s hrvatskim snagama. (...) – Tamo je pala zapovijed da svi izađu iz Krajine istog dana, čak bez stvorenog kontakta s hrvatskom vojskom na najvećem dijelu fronte. (...) Pitanje je tko je, zaista, donio odluku da krajiško rukovodstvo napusti Krajinu? Takva odluka, kada su imali sve uvjete da se brane, izazvala je egzodus. Sada to treba biti razlogom da Jugoslavija jurne tamo braniti te teritorije s kojih su oni utekli kao zečevi?!*

Meni je razumljivo kada je g. Lukoviću „ustaški“ pozdrav onaj kojim su od hrabre srpske vojske hrvatski branitelji napravili hrabre zečeve u „bežaniji“. Smeta mi kada je to isto slučaj sa srpskim slugama u RH. Pa zar nisu agresori i njihove sluge u RH tvrdili da su hrvatski branitelji ustaše? To su im i danas. Normalno je da takve sablažnjava

moj društveno -politički angažman. Izgleda je slično i među onima koje zastupa i g. Luković. Njima su i akademici Mladen Lompar i Jevrem Brković bili ustaše. Jesu li im i danas?

S druge strane poznato je da su mnogi akademici, nadbiskupi, biskupi, sveučilišni nastavnici, generali itd. podržavali niz moj otvorenih pisama i sl.

Pogledajmo podnaslov Lukovićevog teksta:

„Rođeni Kotoranin inicirao je da se ustaški pozdrav iz Drugog svjetskog rata - “Za dom spremni”, uvede kao službeni pozdrav hrvatske vojske...”

Neistina! Inicijativu je dao legendarni zapovjednik obrane Vukovara Branko Borković Mladi Jastrebo. Ja sam predvodio peticiju potpore inicijativi legendarnog Mladog Jastreba, a poslije ponovnih napada na Thompsona i „Bojnu Čavoglave“ s kojom je on počeo svoj veličanstveni koncert u Kninu. Thompson je još jedan Lukovićev „ustaša“ („neskriveno veliča ustaštvo“) jer je branitelj (dakle „ustaša“) i pjeva o Domovinskom ratu i hrvatskom narodu. Uostalom, obranu Vukovara spominje i Milošević u svojoj priči o zečevima. O Peticiji ZDS pisao sam u dvije svoje knjige: *Dva pisma koja su skinula maske / Na hrvatsku šutnju nismo spremni!*, Zagreb, 2015., i *Oba su pala*, Zagreb, 2016.

Predsjednica RH je povodom predstavljanja ove druge čestitala na „još jednom doprinosu što ga dajete suvremenoj domoljubnoj političkoj misli“.

I predstavljatelj te knjige je bio itekako vezan za „Oluju“ i zečeve o kojima je govorio Milošević: general Ivan Tolj hrvatski književnik bio je glasnogovornik HV u „Oluji“. Evo njegovih riječi:

Hvala Vam za još jedan veliki doprinos, kojim ste obdarili našu hrvatsku, kulturnu, znanstvenu i političku zbilju. Pokušavam zamisliti prazninu kojom bismo bili “ispunjeni”, da nema stotina i stotina Vaših tekstova, desetaka i desetaka dosad objavljenih Vaših knjiga i radova. Ne samo da ste najveći hrvatski matematičar i jedan od najboljih u svjetskim razmjerima - već ste, a to me osobito raduje, čovjek i Hrvat, posve posvećen dobru našega naroda i Domovine. Pravi ste melem mnogim ranama naše prošlosti i sadašnjosti, koja nije onakva kakvom smo je sanjali i za koju su živjeli, umirali i ginuli ponajbolji sinovi hrvatskoga naroda na svim našim Križnim

putevima, sve do Domovinskoga rata i stjecanja državne nezavisnosti i punoga međunarodnog priznanja. Iz vaših knjiga, između ostaloga, iščitavam potrebu za žurnim prestankom rashrvaćivanja i ugrožavanja samoga opstanka naše mlade države i naroda. Nakon ratne, slavne, i oslobodilačke Oluje, a i nakon svih naših pogrešaka i propusta od 1995. naovamo, potrebna nam je posvemašnja duhovna, gospodarska, demografska, kulturna i obrazovna Oluja. Vi u Vašim knjigama i tekstovima, detektirate "mlinsko kamenje" koje nas pritišće i neda nam da izronimo i da se okrenemo prema životu i budućnosti. Nije točno, kao što neki pišu i govore, da ste, da smo, "desničarski" uronjeni u prošlost. To govore oni koji se desetljećima bave iskrivljavanjem i krivim, namjernim interpretiranjem naše povijesti s ciljem da nas ocrnjivanjima i po tisuće puta ponovljenim lažima, mitovima i pretjerivanjima što duže drže da tapkamo u mraku i igramo njihovu igru, svih mogućih "izama" i totalitarizama. Svako osvjetljivanje spornih pitanja i razračun s nametnutim krivotvorenim i lažnim hipotekama iz prošlosti vrli, dežurni "povjesničari" nazivaju ustašizacijom. Jasno je, da to oni namjerno i programirano pišu i govore. Sve čine da se ne dogodi ova druga Oluja. Znaju oni da bez osvjetljene prošlosti, nema svjetla u sadašnjosti, pa prema tome ni u budućnosti. Jer, njima još uvijek "u tunelu usred mraka svijetli zvijezda petokraka", bez obzira na sva zlosilja koja su pod tim znakom počinjena nad hrvatskim narodom. Vaša će nova knjiga, kao, uostalom, i sve dosadašnje, izazvati i slaganja i neslaganja. Neslaganjima se, osobno tako mislim, više veselim. Možda nam otkriju još pokojeg novog "genija" na hrvatskoj, društvenoj, znanstvenoj, kulturnoj i političkoj sceni. Možda ima još "genijalnijih" od recimo Tvrtka Jakovine i "obrazovanijih" i "stručnijih" od Slavka Goldsteina. Osim toga, neslaganja će nam donijeti još koju Vašu knjigu. Dobronamjernima na radost, zlonamjernima na žalost.

Nemojte misliti da je general Tolj jedini hrvatski general ili admiral koji je predstavio neku moju knjigu. Bilo ih je još. To znate i Vi jer ste na svom portalu dali sliku s predstavljanje jedne od mojih knjiga i to upravo onu koju je predstavljao današnji hrvatski ministar branitelja general Tomo Medved!

Mene zato veseli što sam g. Lukoviću *kontroverzni naučnik koji društveno-političkim angažmanom sablažnjava javnost u Hrvatskoj*. Zahvaljujem mu što je svojim tekstom ohrabrio mnoge da glasuju za one koji štite hrvatske nacionalne interese u Crnoj Gori – za Hrvatsku građanski inicijativu. Iznad svega mu zahvaljujem što me svrstao među druge „ustaše“ poput hrvatskih branitelja, generala „biskupanacista“ u RH najpopularnijeg HRVATSKOG biskupa dr. sc. Vlada Košića koji je pisao predgovore i predstavljao moje knjige, a ja sam bio recenzent i predstavljao njegove knjige „Biskup na prvoj crti“. Braniteljske udruge (po Lukoviću – ustaške) organiziraju predstavljanja mojih knjiga, a posebno mi je draga uspomena na generala Bobetka (sigurno ga se sjećate!), koji je pri svojevremenom osnivanju generalske udruge inzistirao da jedini govornik bude i jedan civil – očito Lukovićev „ustaša“ – Josip Pečarić.

Prof. dr. sc. Josip Pečarić

dopisni član DANU

redoviti član HAZU

P.S. U isto vrijeme kad i Luković *Za dom spremni* (koji se koristi i u kineskoj vojsci - 'Liam shi') spominje i poznata hrvatska kolumnistica Mirela Pavić u Hrvatskom Tjedniku, 07. 04. 2016.

Jok: manijakalne podjele na 'mi, oni', urlanje na srpskim televizijama kako vole srpske birače koji im daju glas – devet od deset Srba glasuje za Milančeta, vrijeđanje, omalovažavanje, niski udarci, mržnja koja se uredno servirala u blasfemičnoj satiri na Yutelu (sad imaju N1 za nastavak 'nerevanšizma'), gromoglasni poklici 'dugarice i drugovi' koji su simbolično ostatci onoga što se poput duhova i avetinja prizivalo posljednje četiri godine u unutarnjoj i vanjskoj politici; 'šatoraši' koji su im trn u oku od prvoga dana nesritne Savske ceste; smijeh i ismijavanje nad ostalcima mrtvih žrtava; etiketiranje 'ustašlukom', 'fašizmom', sve to, zapravo, podsjeća na govore srpskih radikala, iako se stalno pokušavala optica vrnuti i rječnik prikazati obranom od 'poludjele desnice'. Pa im lipo na sve 'drugove i drugar'ce' odgovoram Pečarićevim – 'Liam shi'! Aj nek ga zabrane, nek provaju. Oni, vrhuška u državi, ili bilo koja nevladina udruga! Mogu odma odstupiti i livi i desni i tobož desni i (o)sridnji!

12. 04. 2016.

DNEVNIK U ZNAKU ‘ZA DOM SPREMNI’, ZAGREB, 2017.

14. 12. 2016.

USTAVNOM SUDU RH JE DOMOVINSKI RAT ZAPRAVO "POTICANJE MRŽNJE NA TEMELJU RASNE, NACIONALNE I VJERSKE PRIPADNOSTI"

Sa zaprepaštenjem sam danas pročitao odluku Vrhovnog suda RH:

**USTAVNI SUD ODBIO TUŽBU JOSIPA ŠIMUNIĆA ZBOG 'ZA
DOM SPREMNI'**

Ustavni je sud zaključio da je ograničavanje Šimunićeve slobode izražavanja utemeljeno na zakonu. Šimunić je tvrdio da je bio diskriminiran jer su u usporedivim slučajevima u Kninu i Zagrebu drugi oslobođeni

Uz izdvojeno mišljenje suca Miroslava Šumanovića, Ustavni sud (bez Ingrid Antičević-Marinović) odbio je ustavnu tužbu Josipa Šimunića protiv odluke Visokog prekršajnog suda kojom je kažnjen s 15.000 kuna jer je na stadionu u Maksimiru nakon utakmice Hrvatska – Island 19. studenoga 2013. s mikrofonom u ruci publiku poticao da na njegov uzvik “Za dom” uzvрати “Spremni”, i tako četiri puta.

Osuđen je za "poticanje mržnje na temelju rasne, nacionalne i vjerske pripadnosti".

(...)

<http://direktno.hr/en/2014/direkt/70511/Ustavni-sud-odbio-tužbu-Josipa-Šimunića-zbog-'Za-dom-spremni'.htm>

Kao suci u RH morali bi biti upoznati s činjenicom da je pozdrav ZDS korišten u Domovinskom ratu. Dakle vi zapravo tvrdite da je Domovinski rat "poticanje mržnje na temelju rasne, nacionalne i vjerske pripadnosti".

Iako smo svjedoci da je u zadnje vrijeme niz hrvatskih intelektualaca upozoravalo na takove elementarne činjenice što je objavljivano na hrvatskim portalima. Recimo u više tekstova spominju se riječi Siniše Glavaševića koji je govorio da bi *"Vukovar pao već u rujnu mjesecu 1991. godine da nije bilo HOS-a"*.

Ilī recimo:

"Spomenimo samo slučaj našeg proslavljenog nogometnog reprezentativca Josipa Šimunića. Kada je u Beogradu paljena hrvatska zastava i bila izložena srpska zastava na kojoj je ćirilicom bilo napisano ime Vukovar nije nikome smetalo. Ali kada je poslije toga u Zagrebu bila hrvatska zastava na kojoj je bilo i ime Vukovar, delegat je tražio da se ukloni hrvatska zastava. i umjesto da ga lijepo zamole da napusti Hrvatsku, problem je postao Šimunić i ZDS!, "

<http://narod.hr/hrvatska/akademik-josip-pecaric-pozdravu-dom-spremni-tocno-toliko-smeta>

Dobro, za pretpostaviti je da naši suci Ustavnog suda ne čitaju hrvatske portale i ne znaju da je ZDS pozdrav vezan za Domovinski rat. Međutim, dobili su do sada najmanje 3 (TRI) otvorena pisma koja ih na to upozoravaju. Tako sam krajem kolovoza napisao:

Poslije dva pisma Ustavnom sudu sada se obraćam i Vrhovnom sudu. Naime u prvom pismu smo upozorili kako „u najcrnijoj maniri iz vremena komunističke diktature Općinsko državno odvjetništvo u Zagrebu tvrdi kako je Šimunić **bio svjestan** da uzvik *"Za dom"* uz

odzdrav "Spremni" simbolizira službeni pozdrav za vrijeme totalitarnog režima Nezavisne države Hrvatske odnosno da kao takav predstavlja manifestaciju rasističke ideologije, prijezir prema drugim ljudima zbog njihove vjerske i etničke pripadnosti te trivijaliziranje žrtava zločina protiv čovječnosti. " Ustavni sud nije odgovorio na to pismo, a onda je došla i odluka Visokog upravnog suda – prihvatio je žalbu državnog odvjetništva kojom je i ovaj sud samo potvrdio lažne i uvredljive tvrdnje Općinskog državnog odvjetništva jer je dobro poznato kako je ZDS bio službeni pozdrav postrojbi HOS-a u Domovinskom ratu, a koristili su ga i mnogi drugi branitelji. Doista, kao u najcrnijim komunističkim vremenima imamo sudove koji znaju i sude ljude zbog onoga što oni misle. Ustavni sud nije reagirao ni na drugo pismo.

To je bilo treće pismo. Nepotpuni popis onih koji su Ustavni sud RH upozorili na to u prvom pismu dan je u prilogu.

Jasno je zašto je Ustavni su donio ovakovu odluku. Itekako je važno skinuti ploču hrvatskim braniteljima i to onih kojih su se fašistički agresori najviše bojali – našim HOS-ovcima. To je imperativ svima onima kojima su hrvatski branitelji oduvijek samo ustaše, a hrvatska država TUĐMANOVA USTAŠKA DRŽAVA!

Time se ostvaruju i naredbe iz Srbije. Iz Vučićeva govora to je tako očito:

"...onih koji optužuju naše manjine, koji podupiru teroristima spomenike i najgore nacističke pozdrave, ocjenjujemo kao težak kompleks.

Ne želimo floskule od onih o velikosrpskoj agresiji, neka vide koliko su krvi prolili i neka vide kako je ta agresija završila, s više od 250 tisuća prognanih Srba. Valjda bi trebalo da i ono malo protjeraju. Tu cijenu više nećemo plaćati. Nama nitko nije platio cijenu za više od 500 tisuća ubijenih Srba u Jasenovcu i drugim mjestima NDH. Nećemo dopustiti da nas ponižavaju oni koji pozdravljaju ustaške teroriste i pozdrave i zastave.

(...)

digli ste Za dom spremni u Jasenovcu, Gotovina je savjetnik u Vladi, čak se i Hrvati protive crkvi Alojzija Stepinca u Zagrebu, tu je i ploča ustašama u Sisku.

<http://direktno.hr/en/2014/direkt/70483/Vučić-spominjao-Stepinca-Jasenovac-Srpska-srca-ne-kucaju-za-fašizam.htm>
<http://www.dnevno.hr/vijesti/regija/vuciceva-izvanredna-konferencija-hrvatska-nas-je-jedina-blokirala-njihovi-diplomati-bjezali-su-od-mene-po-bruxellesu-982698/#axzz4SFQ7Qo9G>

Naravno tu je itekako važna ponovna uspostava jugosrpskog mita o Jasenovcu:

<http://www.dnevno.hr/vijesti/komentari/dok-se-rusi-mit-o-jasenovcu-srbi-grade-novi-982650/#axzz4SFQ7Qo9G>

Hrvatski simboli i Jasenovac su im jedino i ostali jer srpske sluge nisu pobijedile na izborima pa se hrvatskim simbolima (osim ustaške kune – ona im je draga) i Jasenovcem mogu pozivati za Drugi svjetski rat (a u mislima i željama im je Huda jama, Križni put,...).

Tako Benjamin Tolić piše:

a sad nas, evo, snađe i novi, mlađahni Davor Bernardić. I nudi, nov i mlad, poslušajmo što: „U zadnjih 20 godina i globalno i lokalno raste društvena nejednakost. Ljudi traže postavljanje humanijih ciljeva. SDP-ov cilj je oživiti humanu agendu. Moramo probuditi duh kolektivismu kao što su to učinili antifašisti 1945. i hrvatski branitelji početkom devedesetih.“

Dakle, doba najcrnjega staljinizma: masovno ubijanje suverenističkih Hrvata, otvaranje logora i seljačkih radnih zadruga? Bero možda ne zna što govori. Ili ipak zna i upinje se iz petnih žila da nam ni Nova godina ne bude nova.

<http://www.hrsvijet.net/index.php/kolumna-benjamin-tolic/45251-benjamin-tolic-sve-novo>

Zanimljivo je da su dva teksta od dva autora sa sličnim naslovima jučer tiskana na dva portala:

SOTONIZIRAJU SE HRVATSKA OBILJEŽJA, A GLORIFICIRAJU PROTUHRVATSKA (NEO)KOMUNISTIČKA
<http://www.hkv.hr/izdvojeno/vai-prilozi/ostalo/prilozi-graana/25543-prof-dr-sc-stipe-kutlesa-u-hrvatskoj-vlada-cetnicko-jugoslavenski-a-ne-hrvatski-i-ustaski-fasizam.html>

AKADEMIK PEČARIĆ: DANAS SU AGRESORSKI SIMBOLI DOBRODOŠLI, A BRANITELJSKI NISU

<http://narod.hr/hrvatska/akademik-pecaric-danas-agresorski-simboli-dobrodosli-a-braniteljski-nisu>
<http://kamenjar.com/akademik-pecaric-danas-agresorski-simboli-dobrodosli-a-braniteljski-nisu/>
<http://glasbrotnja.net/dom-spremni-vs-zvijezda-petokraka/>

Zapravo jasno je zašto je Ustavni sud donio odluku kojom je Domovinski rat "poticanje mržnje na temelju rasne, nacionalne i vjerske pripadnosti" Vučićevu zapovijed je u Saboru prenio od HNES-a etički osuđen za veleizdaju Milorad Pupovac:

HDZ-ovac Dražen Bošnjaković kaže o poginulim HOS-ovcima:
Ti ljudi su bili dio obrambenih snaga RH. Oni nisu bili fašisti, oni su se borili protiv toga.

‘Zaboravili ste da ovdje sjedi netko koga svojim riječima vrijeđate, napao ga je Pupovac.

"<http://kamenjar.com/vesna-pusic-sto-ce-nam-povjerenstvo-nam-sarafciger-a-ne-povjerenstvo/>

Naravno, Pupovcu je kao i Ustavnom sudu Domovinski rat "poticanje mržnje na temelju rasne, nacionalne i vjerske pripadnosti".

Da i Pupovcu je kao i Ustavnom sudu Domovinski rat Bošnjaković nije u pravu. Nisu se HOS-ovci i branitelji borili protiv fašizma, nego su oni fašisti, zar ne?

Josip Pečarić

P.S. A Nenad Piskac se s pravom pita što bi na sve ovo danas rekao Tuđman:

<http://www.hkv.hr/izdvojeno/komentari/nenad-piskac/25548-n-piskac-franjo-tudman-bio-bi-danas-zadovoljan-danasnjim-stanjem.html>

PRILOG:

Neki od potpisnika Prvog pisma Ustavnom sudu

akademik Josip Pečarić
dr. sc. Henrik Heger Juričan, dopisni član Hrvatske akademije
znanosti i umjetnosti
general Ljubo Ćesić Rojs
general Ivan Tolj
general Marinko Krešić
Marko Perković Thompson
prof. dr. sc. Mirko Valentić, znanstvenik emeritus
sc. Josip Stjepandić
sc. Stjepan Razum
Ante Glibota, potpredsjednik Europske akademije znanosti,
umjetnosti i književnosti
prof. dr. fra Andrija Nikić, predsjednik HAZU sa sjedištem u
Mostaru i Hrvatskog kulturnog društva Napredak u Mostaru sa
1410 članova
prof. em. dr. sc. Zvonimir Šeparović
prof. dr. sc. Ivo Rendić – Miočević
sc. Mato Artuković, znanstveni savjetnik
prof. dr. Serđo Dokoza
prof. dr. sc. Mladen Parlov
prof. dr. sc. Milko Brković
prof. dr. sc. Boro Mioč

prof. dr. sc. Vladimir Čepulić
prof. dr. sc. Ivan Karlić, KBF Sveučilišta u Zagrebu
prof. dr. sc. Ivan Kordić
prof. dr. sc. Darko Žubrinić
prof. dr. sci. Ivan Malčić
prof. dr. dr. h. c. Nikola Debelić, veleposlanik u m.
prof. dr. sc. Milan Nosić
prof. dr. sc. Ante Lauc
prof. dr. sc. Marin Čikeš
prof. dr. sc. Boris Širola
prof. em. dr. sc. Ante Čuvalo
prof. dr. sc. Ivan Petrović
prof. dr. sc. Tanja Pušić
prof. dr. sc. Ivica Veža
Marko Magdalenić, prof., KBF Sveučilišta u Zagrebu
prof. dr. sc. Stipe Kutleša
sc. Drago Katović, prof. emeritus
Zvonimir Marić, umirovljeni sveuč. prof. i bivši diplomat
sc. Ivo Soljačić, prof. emeritus
izv. prof. dr. sc. Vladimir Dananić
doc. dr. sc. Snježana Trojačanec
doc. dr. sc. Hrvoje Kalinić
sc. Antun-Ante Delić, dragovoljac Domovinskog rata
dr. sc. Vladimir David
ing. Marijan Papic, Vancouver, Canada
sc. Miroslav Banović
Mladen Smolčec dipl.ing.građ.
sc. Davor Pećnjak, Institut za filozofiju, Zagreb
sc. August Janeković
Đuro Vidmarović, književnik
Mladen Ibler dr. med., bivši veleposlanik RH
sc. Gordana Turić, dipl. ing.
Marija Peakic-Mikuljan, književnica
Ante Nadomir Tadić Šutra, prof., Knin
Nenad Piskač, književnik i kolumnist
Siniša Posarić, književnik iz Rijeke
Vera Primorac, prof., književnica

Ivan Bradvica, dipl. ing. građ., književnik
Petar Vulić, književnik
prof. Malkica Dugeč, hrvatska pjesnikinja
Janko Bučar, književnik i humanist
Damir Borovčak, dipl. ing., publicist
Mladen Pavković, novinar i publicist
Rudi Tomic, novinar i publicist, Toronto, Kanada
Smiljana Šunde, novinarka i publicistica
Danijela Šakota, glavni urednik Portala Glas Brotnja
Josip Vučetić, glavni urednik www.dragovoljac.com
Krešimir Kraljević, urednik kamenjar.com
Franislav Stanić, urednik kamenjar.com
Diana Majhen, urednik www.dragovoljac.com
Petar Gelo – Urednik i voditelj Hrvatskog radija Melbourne
Stanko Šarić, dipl. ing., Najbolju hrvatski tamburaši
Mario Filipi
Renato Šelj, bojnič, Predsjednik Udruga HVIDR-a Črnomerec
don Miljenko Babaić, ratni kapelan HV
Ante Kukavica, kapucin
don Lazar Čibarić
don Anđelko Kaćunko
Ilija Lukanović, teolog i diplomat
Josip Miljak, predsjednik HČSP-a.
Vladimir Mrkoci, prof.
Zdravko Bošnjak dipl. Ing., Zagreb (dragovoljac i branitelj Domovinskog rata)
Vesna Školnik-Popović, dr. med. spec. Ped.
Stipo Pilić, prof. Povijesti
Željko Tomašević, mag. iur., član predsjedništva HŽD-a
Marito Mihovil Letica, prof. filozofije i religiologije
sc. Marica Đureković
mr .sc. Ante Milinović
sc. Josip Grilec, dipl. ing.
sc. Josip Papković, dipl. inž.
sc. Davor Božin San Pedro, Kalifornija
sc. Zvonko Marušić
Ljerka Smolčec dipl.ing.med.biokem.

Vladimir Biondić, magistar prava
Mijo Maljković inovator iz Požege
Vlado Glavaš
Danica Glavaš
Ante Kunek, Melbourne
Miroslav Kušek, dipl. iur.
Jasenka Polić Biliško, prof.
Zvonimir Josip Tumbri dipl.ing. građ.
Ivan Klarić, dipl. ing. građ. u m.
Vlatko Bilić, dipl. ing. arh., umirovljenik, Zagreb
Stipan Perić dipl. oecc Tomislavgrad
Marijan Babić, dipl. Ekonomist
Anto Babić, dipl. ekonomist
Marijana Babić, prof. hrv. i pov.
Iva Babić, dipl. teolog
Tea Babić, dipl. učitelj
Mila Babic, mr. prava
Nevenka Babić
Jelena Mikulić, dipl. ekonomist
Demokrita Perić
Ivanka Bilić. umirovljenica, Zagreb
Branimir Bilić, umirovljenik, Zagreb
Marija Markic, CTC, Toronto
Slobodan Markic, P. Eng., Toronto
Božidar Ručević, dipl. Inž.
Inž. Miroslav Zemljak
sig. Ivan Lulić
Niko Mulanović
Mladen Kostić, član Predsjedništva HNES-a
Krešimir Duvnjak, dipl. ing., mag. phil., relig.
Krešimir Landeka, mag. educ. philol. croat.
Ivan Bastjančić, dipl.ing.
Đurđica Bastjančić, profesorica
Iva Bastjančić, nastavnica
Mladen Križanić, dipl. ing.
Franjo Lučić, prof.
ing. Mijo Mile Kokan, Split

Tomislav Kušec, profesor
Davor Parlov, ing. el.
Vjekoslav Jazbec, dr. med.
Darko Omrčen, dipl. ing. el.
Drago Duvnjak, dipl. ing.
Katarina Duvnjak, student
Anamarija Čuljak, student
Jadranka Čuljak – Duvnjak, dipl. iur
Anđela Hodžić, prof.
Dubravko Pižeta, dipl. ing.
Juraj Cigler, dipl. inž. građ., Čakovec
Ivo Markulin, kap.d.pl., Preko
Ankica Markulin, prof., Zadar
Ankica Mandarić, dipl. ekonomist, Mostar
Darko Belović kap.
Marjan Perić, ing.inf.
Nikša Koncani, dipl. ing.
Željko Lenić, dipl. ing.
Branko Juroš, dipl. oec.
Tomislav Bolanča, dipl. oec., Zadar
Damir Tučkar, dipl. ing.
Lovrić Kazimir., dipl. ing. drvne ehnologije Frauenfeld-Švicarska
Željko Soldo inž. el, Zagreb
Damir Findrik, dipl. ek.
Ljudevit Kotnik, dipl. ing. str.
Branko Hrkač
Josip Maršić
Slobodan Maršić, dragovoljac domovinskog rata
Hrvoje Maršić
Alojzije Petracic, umirovljenik
Maja Šnajder
Miro Banović
Mirko Dijanek
Jakov Bakovic, Stockholm
Marija Bakovic, Stockholm
Ivan Mrčela
Blažena Magdić, umirovljenica;

Ivan Magdić, umirovljeni časnik HV-a
Vide Blažević – strojarski tehničar – Dubrovnik
Petar Bezjak, ex-predsjednik Hrvatskog studentskog zbora
Gojmir Milat
Oskar Šarunić
Anda Luburic
Dusko Abramovic, Toronto-Canada
Nevena Abramovic, Toronto-Canada
Natko Urli
Josip Djukic
Mile Pletikosa
Milivoj Mlikota, umirovljenik, Split
Mladen Deletis
Ivan Vukić
Marija Vukić
Marija Perković
Grozdana Vukić
Tome Vukić
Ante Vukić
Ivan Devčić
Yelka Talaich Realtor w/ Coldwell Banker In California, SAD
Vladimir Dobravec
Mladen Galić
Dragi Ante Doljanin
Pejo Čičak
Katarina Iskra, medicinska sestra, Stuttgart
Dajana Glavota
Hrvoje Glavota
Michael Pack, Engleska
Miljenko Plisic
Stipe Ćurić
Ivan Zvonimir Ćurić
Ilija Ćurić
Katarina Ćurić
Ankica Ćurić
Marija Pavković
Mišel Zaradić

Frano Zaradić
Mišo Zaradić
Ivanka Zaradić
Josip Ivan Brković, Grusi – Poličnik
Hrvoje Ante Brković, Bokanjac – Zadar
Mate Frano Brković, Belafuža – Zadar
Ivo Buntin
Roko Sikirić
Miljenko Baloković
Franjo Filipović
Domagoj Musa
Ante Mlikota, umirovljenik Zagreb
Ivan Mlikota, Zagreb
Marko Mlikota, hrvatski branitelj, Zagreb
Frano Budimlić
Ante Kraljević
Josip Malović, umirovljenik
Marko Šimat, Zadar
Ivanka Koller-Štefančić
Hrvoje Maršić
Mile Pletikosa
Jozo Ćuk
Jelena Ćuk
Ante Marko Ćuk
Alojz Ivan Ćuk
Kate Jelena Ćuk
Tomislav Domagoj Ćuk
Branko Haubrich
Ivanka Haubrich
Ivana Haubrich-Mihovilović
Ivan Balić
Ivo Poljak
Ružica Prišlin
Vicko Goluža, Zagreb
Velimir Čerkez
Zdravko Ban
Vesna Jovicic, Berlin

Ante Babić
Sebastijan Palić, Zagreb
Ile Barišić
Marinko Markić
Carlo Kutniak
Nediljko Žarko
Marko Žarko
Marija Žarko
Kata Žarko
Ana Barišić
Marija Senjić

Napomena:

još potpisa dano je na:

<http://kamenjar.com/otvoreno-pismo-ustavnom-sudu-rh/>

Dano u knjizi:

J. Pečarić, Oba su pala, Zagreb, 2016., str. 371.-381.

<http://glasbrotnja.net/josip-pecaric-otvoreno-pismo-ustavnom-sudu-rh/>

THOMPSON – PJESMOM ZA HRVATSKU, ZAGREB, 2017.

NAGRADA THOMPSONU - SIMBOL BORBE PROTIV SRPSKE HRVATSKE!

Danas Marku Perkoviću Thompsonu hrvatski branitelji dodjeljuju „Velika zlatna plaketa“, za sve što je učinio za dobrobit slobodne, samostalne i neovisne hrvatske države, i što je bio među prvim hrvatskim dragovoljcima Domovinskog rata.

HRVATSKI BISKUP dr. Vlado Košić trebao je također danas govoriti o Thompsonu, ali nije mogao jer je danas blagdan Male Gospe. Međutim jučerašnjim komentarom poslije skidanja spomen ploče hrvatskim herojima HOS-ovcima u Jasenovcu biskup je obilježio i ovu dodjelu nagrade:

Sramotno postupanje vlasti, šarafačiger-vlasti. Ako bude sutra braću Srbe smetala hrvatska himna, ova će ju vlast zabraniti jer su i ustaše pjevali tu himnu. Živjela srpska Hrvatska!

A naš Thompson se evo više od četvrt stoljeća bori protiv uspostave Srpske Hrvatske. Počeo je kao mladi HOS-ovac. Vukovar ja pao prije nego što je on došao na red da ode braniti ga. Pjesma „Bojna Čavoglave“ je postala legendarna budnica. Velikosrpskim fašističkim agresorima unosila je strah u kostima sve do današnjih dana. Ona i druge njegove pjesme itekako su doprinijele da se u „Oluji“ ostvari ono što je on i predvidio pjesmom „Anice, Kninska kraljice“: fašistički agresori bježali su kao zečevi. Sa zečevima ih je usporedio njihov „vožd“ Slobodan Milošević.

Da, Thompson je unaprijed opjevao takvo poniženje. Zato je on na meti svima koji su se borili i koji se bore za Srpsku Hrvatsku.

Tijekom Domovinskog rata i dok je bio živ istinski hrvatski predsjednik akademik Franjo Tuđman, takvi u Hrvatskoj se nisu

smjeli puno ćuti. Znamo kako ih je brzo sredio naš Predsjednik kada su isto što rade sa ZDS pokušali s kunom!

Ali dolaskom komunista i njihovih saveznika na vlast 2000.-e počeo je progon svih onih koji su im smetali i u ratu ponizili u uspostavi Srpske Hrvatske. Među prvima na udaru je i Thompson.

Čini mi se da je najveći udar na njega bio 2008.-e poslije velikog koncerta u Zagrebu. Tada su hrvatski intelektualci reagirali Pismom zahvale Thompsonu. Spomenut ću samo neke: akademici Aralica, Ašperger, Barišić, Bogišić, Dujella, Jelčić, Kušan, Popović, Trinajstić, biskupi Bogović, Ivas i Pozaić, general Rojs, admiral Domazet Lošo, Josip Botteri, Dodig, Hitrec, Lang, Lukšić, Mihanović, Mintas-Hodak, Olujić, Pavuna, Sedlar, Tomac, Tuđman, Vidmarović,...

Nisu uspjeli ušutkati Thompsona, već su njegovi koncerti, a posebno onaj u Čavoglavama postali simbol otpora uspostavljanju Srpske Hrvatske.

Prije dvije godine izgledalo je da je ideja Srpske Hrvatske konačno propala jer je Thompson pozvan da koncert iz Čavoglava premjesti u Knin. Ali ponovljen je napad na njega pa smo reagirali Peticijom ZDS. Mnogi od nas su imali neugodnosti zbog toga, a akademike potpisnike su kasnije prozivali i u Hrvatskom saboru.

Prije dvije godine su još i krili da je Peticiju bila obrana Thompsona i „Bojne Čavoglave“, ali prošle godini to više nisu krili. Shvatili su i da moraju i proširiti te napade pa su napadnuti i naši HOS-ovci.

Srpskoj Hrvatskoj ne odgovara i to što Thompson pjeva o hrvatskim vrjednotama: o ljubavi prema Bogu, domovini, hrvatskom narodu, braniteljima. Smeta im i pjesma „Lijepa li si“.

Ove godine su svi ti napadi kulminirali pa je eto došlo do uspostave Srpske Hrvatske. Imamo vladu kojoj je zapravo predsjednik Milorad Pupovac, ili kako je jučer u Hrvatskom tjedniku rekao Ivica Marijačić Plenkovićeva misija „upravo i jest da u tandemu s Pupovcem provodi velikosrpsku politiku u Hrvatskoj“.

Zato ova dodjela braniteljske nagrade Marku Perkoviću Thompsonu nije uobičajena nagrada. Ona je naša molba da nastavi svoju borbu protiv Srpske Hrvatske. Uvjeran sam da će on tu borbu nastaviti pa mu zato i čestitam na nagradi –simbolu borbe protiv Srpske Hrvatske

Akademik Josip Pečarić

MATEMATIKA, PJESME I NOGOMET. ZAGREB, 2018.

PREDSTAVLJANJE KNJIGE “THOMPSON – PJESMOM ZA HRVATSKU” U VARAŽDINU

Dopustite mi na početku da vas sve lijepo pozdravim i zahvalim se organizatorima što su omogućili ovo predstavljanje dva dana uoči Thompsonovog koncerta u Varaždinu.

Posebna zahvalnost našem vrsnom kolumnisti Marku Ljubiću. Zapravo i Uvod i zaključni dio knjige je u znaku njegovih tekstova. Simbolički se u ulozi Thompsona, kojega se napada još od promjene vlasti 2000.-e godine, našao vaš gradonačelnik Ivan Čehok. I on je napadnut zbog tog koncerta – koncerta hrvatskog branitelja Marka Perkovića Thompsona kojega organiziraju hrvatski branitelji.

Ako sugrađani koji su branili ovu državu imaju želju ili volju organizirati ili pomoći u organizaciji koncerta, naravno da mi kao gradska vlast to nećemo dovoditi u pitanje i o tome ideološki raspravljati - Čehokov je načelni stav.

Osvrnuo se gradonačelnik i na famozni pozdrav 'Za dom spremni'. Smatra da on nema isključivo ono značenje koje mu se pridaje, već da je bitno postaviti ga u kontekst.

- Koliko znam, taj njegov pozdrav dio je pjesme Bojna Čavoglave, koja je tijekom rata motivacijski, stimulacijski i kohezivno djelovala na hrvatske branitelje. Ako je netko u sklopu te pjesme povikao 'Za dom spremni', onda to nema apsolutno nikakve veze s ustaškim pokretom. To je dio pjesme na koji su ljudi koji su odlazili u rat i ginuli u ratu imali pravo. Tako da netko može vikati 'Za dom spremni' i krenuti na četnike 1991., jer '91. nije bilo ustaša, ali je bilo četnika. Svaki simbol treba gledati u kontekstu. Ako netko stavi srp i čekić,

meni to samo po sebi nije neprihvatljivo, ali ako stavi srp i čekić u kontekstu komunističkih zločina, onda je to neprihvatljivo. Jednako je s pozdravom 'Za dom spremni'. Na kraju krajeva, ban Jelačić je kretao u rat protiv Mađara iz Varaždina s pokličem 'Za dom spremni'. Pa nije Jelačić fašist! Jednako kao što ljudi ne znaju da je službeni ustaški pozdrav bio 'Za dom i poglavnika spremni'. Dakle, to je hrvatski pozdrav kojim se kretalo u rat davno prije pojave ustaškog pokreta - dao je svoje viđenje gradonačelnik.

<http://varazdinski.rtl.hr/politika/cehok-povik-za-dom-spremni-u-pjesmi-cavoglave-nema-nikakve-veze-s-ustastvom>

Zapravo, nevjerojatno je da se u RH danas uopće može napadati hrvatske branitelje koji su nas obranili od fašističke velikosrpske agresije. A napada ih se upravo zato. Čak i kada govore o pozdravu ZDS treba uvijek istaknuti da je to doista pozdrav Ustaša iz 1932 g. – dakle iz vremena fašističke velikosrpske diktature. To se ne spominje jer bi bilo jasno da je ZDS nastao kao antifašistički pozdrav!

Oni kojima ne smetaju komunistički zločini (na listama najvećih ubojica iz prošlog stoljeća JB Tito ima uvijek zapaženo mjesto, a Pavelića na tim listama nema) zapravo smetaju hrvatski branitelji jer su mnogi od njih na razne načine podržavali fašističku velikosrpsku agresiju na RH, a poznato je da su fašistički agresori nazivali hrvatske branitelje ustašama, a našu državu Tuđmanova ustaška država.

Zato ću vam danas pročitati moj govor s dodjele nagrade koju su hrvatski branitelji, dakle „ustaše“ po onima koji napadaju i vašeg gradonačelnika, dodijelili Thompsonu:

NAGRADA THOMPSONU - SIMBOL BORBE PROTIV SRPSKE HRVATSKE!

Danas Marku Perkoviću Thompsonu hrvatski branitelji dodjeljuju „Velika zlatna plaketa“, za sve što je učinio za dobrobit slobodne, samostalne i neovisne hrvatske države, i što je bio među prvim hrvatskim dragovoljcima Domovinskog rata.

HRVATSKI BISKUP dr. Vlado Košić trebao je također danas govoriti o Thompsonu, ali nije mogao jer je danas blagdan Male Gospe. Međutim jučerašnjim komentarom poslije skidanja spomen

ploče hrvatskim herojima HOS-ovcima u Jasenovcu biskup je obilježio i ovu dodjelu nagrade:

Sramotno postupanje vlasti, šarafciger-vlasti. Ako bude sutra braću Srbe smetala hrvatska himna, ova će ju vlast zabraniti jer su i ustaše pjevali tu himnu. Živjela srpska Hrvatska!

A naš Thompson se evo više od četvrt stoljeća bori protiv uspostave Srpske Hrvatske. Počeo je kao mladi HOS-ovac. Vukovar je pao prije nego što je on došao na red da ode braniti ga. Pjesma „Bojna Čavoglave“ je postala legendarna budnica. Velikosrpskim fašističkim agresorima unosila je strah u kostima sve do današnjih dana. Ona i druge njegove pjesme itekako su doprinijele da se u „Oluji“ ostvari ono što je on i previdio pjesmom „Anice, Kninska kraljice“: fašistički agresori bježali su kao zečevi. Sa zečevima ih je usporedio njihov „vožd“ Slobodan Milošević.

Da, Thompson je unaprijed opjevao takvo poniženje. Zato je on na meti svima koji su se borili i koji se bore za Srpsku Hrvatsku.

Tijekom Domovinskog rata i dok je bio živ istinski hrvatski predsjednik akademik Franjo Tuđman, takvi u Hrvatskoj se nisu smjeli puno čuti. Znamo kako ih je brzo sredio naš Predsjednik kada su isto što rade sa ZDS pokušali s kunom!

Ali dolaskom komunista i njihovih saveznika na vlast 2000.-e počeo je progon svih onih koji su im smetali i u ratu ponizili u uspostavi Srpske Hrvatske. Među prvima na udaru je i Thompson.

Čini mi se da je najveći udar na njega bio 2008.-e poslije velikog koncerta u Zagrebu. Tada su hrvatski intelektualci reagirali Pismom zahvale Thompsonu. Spomenut ću samo neke: akademici Aralica, Ašperger, Barišić, Bogišić, Dujella, Jelčić, Kušan, Popović, Trinajstić, biskupi Bogović, Ivas i Pozaić, general Rojs, admiral Domazet Lošo, Josip Botteri, Dodig, Hitrec, Lang, Lukšić, Mihanović, Mintas-Hodak, Olujić, Pavuna, Sedlar, Tomac, Tuđman, Vidmarović,...

Nisu uspjeli ušutkati Thompsona, već su njegovi koncerti, a posebno onaj u Čavoglavama postali simbol otpora uspostavljanju Srpske Hrvatske.

Prije dvije godine izgledalo je da je ideja Srpske Hrvatske konačno propala jer je Thompson pozvan da koncert iz Čavoglava premjesti u Knin. Ali ponovljen je napad na njega pa smo reagirali Peticijom

ZDS. Mnogi od nas su imali neugodnosti zbog toga, a akademike potpisnike su kasnije prozivali i u Hrvatskom saboru.

Prije dvije godine su još i krili da je Peticiju bila obrana Thompsona i „Bojne Čavoglave“, ali prošle godini to više nisu krili. Shvatili su i da moraju i proširiti te napade pa su napadnuti i naši HOS-ovci.

Srpskoj Hrvatskoj ne odgovara i to što Thompson pjeva o hrvatskim vrjednotama: o ljubavi prema Bogu, domovini, hrvatskom narodu, braniteljima. Smeta im i pjesma „Lijepa li si“.

Ove godine su svi ti napadi kulminirali pa je eto došlo do uspostave Srpske Hrvatske. Imamo vladu kojoj je zapravo predsjednik Milorad Pupovac, ili kako je jučer u Hrvatskom tjedniku rekao Ivica Marijačić Plenkovićeva misija „upravo i jest da u tandemu s Pupovcem provodi velikosrpsku politiku u Hrvatskoj“.

Zato ova dodjela braniteljske nagrade Marku Perkoviću Thompsonu nije uobičajena nagrada. Ona je naša molba da nastavi svoju borbu protiv Srpske Hrvatske. Uvjeran sam da će on tu borbu nastaviti pa mu zato i čestitam na nagradi –simbolu borbe protiv Srpske Hrvatske!

Govor je dan u knjizi koju danas predstavljamo.

Vjerojatno su naši stavovi doprli do vlasti i može se “u zraku” osjetiti promjena pa i nas možete vidjeti u medijima pa i na HTV-u. Doista je bilo nevjerojatno da onima koji provode velikosrpski Memorandum SANU 2. su svi glavni mediji širom otvoreni umjesto da se boje i pomisliti a kamoli i napadati hrvatske branitelje.

Nadam se da ova kao i druge slične knjige doprinose jačanju svijesti naših ljudi kako trebaju biti ponosni na svoje branitelje i na sami sebe jer smo mi generacija koja je napadnuta i u Domovinskom ratu od do zuba naoružanih vojnika fašističke osvajačke vojske napravili zečeve - da se podsjetimo izjave njihovog “vožda” Slobodana Miloševića.

Oni koji napadaju hrvatske branitelje, dakle i Thompsona i vašeg gradonačelnika, ostaju samo sluge tim zečevima. Može li biti išta odvratnije od toga?

HVALA!

Josip Pečarić

VEČERAS BUJICA O ZABRANI PJEVANJA THOMPSONU - SIMBOLU BORBE PROTIV SRPSKE HRVATSKE

<https://www.tportal.hr/showtime/clanak/thompson-nepozeljan-u-kostreni-zbog-politicke-situacije-njegov-konzert-nije-prikladan-foto-20180403>

<https://kamenjar.com/pocelo-sudenje-thompsonu-zbog-pozdrava-za-dom-sprenni/>

<https://kamenjar.com/bajaga-moze-u-rijeku-ali-thompson-ne/>

<https://narod.hr/hrvatska/thompson-s-obitelji-stize-prosvjed-ik-splitu-zastitimo-temeljne-vrijednosti-naseg-naroda-domovine>

Naslov: NAGRADA THOMPSONU - SIMBOL BORBE PROTIV
SRPSKE HRVATSKE!

Datum: Fri, 8 Sep 2017 22:37:30 +0200

Šalje: Josip Pecaric <pecaric@element.hr>

NAGRADA THOMPSONU - SIMBOL BORBE PROTIV SRPSKE HRVATSKE!

(Govor na dodjeli braniteljske nagrade Thompsonu)

Danas Marku Perkoviću Thompsonu hrvatski branitelji dodjeljuju „Velika zlatna plaketa“, za sve što je učinio za dobrobit slobodne, samostalne i neovisne hrvatske države, i što je bio među prvim hrvatskim dragovoljcima Domovinskog rata.

HRVATSKI BISKUP dr. Vlado Košić trebao je također danas govoriti o Thompsonu, ali nije mogao jer je danas blagdan Male Gospe. Međutim jučerašnjim komentarom poslije skidanja spomen ploče hrvatskim herojima HOS-ovcima u Jasenovcu biskup je obilježio i ovu dodjelu nagrade:

Sramotno postupanje vlasti, šarafačiger-vlasti. Ako bude sutra braću Srbe smetala hrvatska himna, ova će ju vlast zabraniti jer su i ustaše pjevali tu himnu. Živjela srpska Hrvatska!

A naš Thompson se evo više od četvrt stoljeća bori protiv uspostave Srpske Hrvatske. Počeo je kao mladi HOS-ovac. Vukovar ja pao prije nego što je on došao na red da ode braniti ga. Pjesma „Bojna Čavoglave“ je postala legendarna budnica. Velikosrpskim fašističkim agresorima unosila je strah u kostima sve do današnjih dana. Ona i druge njegove pjesme itekako su doprinijele da se u „Oluji“ ostvari ono što je on i predvidio pjesmom „Anice, Kninska kraljice“: fašistički agresori bježali su kao zečevi. Sa zečevima ih je usporedio njihov „vožd“ Slobodan Milošević.

Da, Thompson je unaprijed opjevao takvo poniženje. Zato je on na meti svima koji su se borili i koji se bore za Srpsku Hrvatsku.

Tijekom Domovinskog rata i dok je bio živ istinski hrvatski predsjednik akademik Franjo Tuđman, takvi u Hrvatskoj se nisu smjeli puno čuti. Znamo kako ih je brzo sredio naš Predsjednik kada su isto što rade sa ZDS pokušali s kunom!

Ali dolaskom komunista i njihovih saveznika na vlast 2000.-e počeo je progon svih onih koji su im smetali i u ratu ponizili u uspostavi Srpske Hrvatske. Među prvim na udaru je i Thompson.

Čini mi se da je najveći udar na njega bio 2008.-e poslije velikog koncerta u Zagrebu. Tada su hrvatski intelektualci reagirali Pismom zahvale Thompsonu. Spomenut ću samo neke: akademici Aralica, Ašperger, Barišić, Bogišić, Dujella, Jelčić, Kušan, Popović, Trinajstić, biskupi Bogović, Ivas i Pozaić, general Rojs, admiral Domazet Lošo, Josip Botteri, Dodig, Hitrec, Lang, Lukšić, Mihanović, Mintas-Hodak, Olujić, Pavuna, Sedlar, Tomac, Tuđman, Vidmarović,...

Nisu uspjeli ušutkati Thompsona, već su njegovi koncerti, a posebno onaj u Čavoglavama postali simbol otpora uspostavljanju Srpske Hrvatske.

Prije dvije godine izgledalo je da je ideja Srpske Hrvatske konačno propala jer je Thompson pozvan da koncert iz Čavoglava premjesti u Knin. Ali ponovljen je napad na njega pa smo reagirali Peticijom ZDS. Mnogi od nas su imali neugodnosti zbog toga, a akademike potpisnike su kasnije prozivali i u Hrvatskom saboru.

Prije dvije godine su još i krili da je Peticiju bila obrana Thompsona i „Bojne Čavoglave“, ali prošle godini to više nisu krili. Shvatili su i da moraju i proširiti te napade pa su napadnuti i naši HOS-ovci.

Srpskoj Hrvatskoj ne odgovara i to što Thompson pjeva o hrvatskim vrjednotama: o ljubavi prema Bogu, domovini, hrvatskom narodu, braniteljima. Smeta im i pjesma „Lijepa li si“.

Ove godine su svi ti napadi kulminirali pa je eto došlo do uspostave Srpske Hrvatske. Imamo vladu kojoj je zapravo predsjednik Milorad Pupovac, ili kako je jučer u Hrvatskom tjedniku rekao Ivica Marijačić Plenkovićeva misija „upravo i jest da u tandemu s Pupovcem provodi velikosrpsku politiku u Hrvatskoj“.

Zato ova dodjela braniteljske nagrade Marku Perkoviću Thompsonu nije uobičajena nagrada. Ona je naša molba da nastavi svoju borbu protiv Srpske Hrvatske. Uvjerem sam da će on tu borbu nastaviti pa mu zato i čestitam na nagradi –simbolu borbe protiv Srpske Hrvatske!

Akademik Josip Pečarić

**J. PEČARIĆ, S. RAZUM, RAZOTKRIVENA
JASENOVAČKA LAŽ, DRUŠTVO ZA
ISTRAŽIVANJE TROSTRUKOG LOGORA
JASENOVAC, ZAGREB 2018.**

JOSIP PEČARIĆ

PLENKOVIĆEVI POVJESNIČARI

Igor Vukić je svojom knjigom „Radni logor Jasenovac“ i svojim nastupom na HTV-u uzdrmao osnovni postulat koji je Plenković zadao svom Vijeću za suočavanjem s prošlošću a to je da ne smiju dirati u „istinu“ o ND Hrvatskoj.

U nedavnom intervjuu u Hrvatskom tjedniku je Ivice Marijačić dva puta u svojim pitanjima ukazivao na dr. Ivu Lučića koji je bio i član Plenkovićevog Vijeća ali i

Programskoga vijeća HRT-a koje je odigralo važnu ulogu u hajci na Vukića, ali i na urednicu Karolinu Vidović Krišto koja je omogućila nastup nekome tko govori o svojim istraživanjima koja pokazuju svo znanstveno i drugo nepoštenje u takvoj Plenkovićevoj instrukciji.

Tako doznajemo da je dr. Lučić nazvao Vukića lunatikom a u jednom pitanju izravno govori o dr. Lučiću kao navodnom Tuđmanistu:

Prvi hrvatski predsjednik dr. Franjo Tuđman dva puta je, tada kao komunistički „heretik“ osuđen zbog pisanja i procjene žrtava u Jasenovcu, procjene koja se nije poklapala sa procjenom jugokomunističke historiografije. Danas pokušavaju Vas proganjati zbog iste stvari. Smatrate li otužnom činjenicu da današnji navodni tuđmanisti (dr. Lučić i drugi) , koji nemaju osobnih spoznaja ni istraga o Jasenovcu, demoniziraju Vas. Bi li današnji protivnici vašega rada i Tuđmana opet, kad bi mogli, strpali u tamnicu zbog pisanja o Jasenovcu?

Zapravo postavlja se pitanje kako netko uopće može biti u nekakvom Vijeću na televiziji koje proganja hrvatske domoljube? U „Hrvatskom tjedniku“ od 21. lipnja 2018. možemo naći niz tekstova na tu temu:

1. Davor DIJANOVIĆ: Nakon HDZ-a, Pupovac gospodari i HTV-om
NA HTV-u NEMA MJESTA ZA HRVATSKE NOVINARE

Pupovac zatražio, Plenković udovoljio: Saša Kosanović mora na HTV, Karolina Vidović Krišto mora s HRT-a

PROTJERANO sve što hrvatski diše: Tihomir Dujmović, Hloverka Srzić Novak, Karolina Vidović Krišto...

POVLAŠTENO sve što diše velikosrpski i projugoslavenski: Aleksandar Stanković, Saša Kosanović, Maja Sever...

2. Javor NOVAK: publicist i novinar. HRT je kao JRT, današnje čistke nisu bitno različite od nekadašnjih

3. Siniša KOVAČIĆ, bivši ravnatelj HRT-a: Nacionalno osviješteni kadrovi na HRT-u šute, trpe i nadaju se nekom novom hrvatskom valu

4. Zoran VUKMAN, novinar i publicist: Najbolje da Pupovac bude ravnatelj HRT-a

5. Josip JOVIĆ, novinar i publicist: Uvijek na HTV-u stradavaju „nacionalisti“ (vidjeti Prilog, J.P.)

6. Zorica GREGURIĆ, predsjednica Udruge zagrebački dragovoljci branitelji Vukovara: Manjina, koja je izvršila agresiju na RH, zauzela sve pozicije u Hrvatskoj pa tako i na HRT-u

7. Đuro VIDMAROVIĆ, predsjednik Društva hrvatskih književnika: To nije normalno stanje

8. Hrvoje HITREC, književnik: Velika političko-medijsko-sudska sprega čije su žrtve istina i sloboda!

<https://www.hkv.hr/hrvatski-tjednik/29716-nakon-hdz-a-pupovac-gospodari-i-htv-om.html>

Naravno među protjeranim sigurno treba dodati Željka Pervana.

S druge strane za dr. Marija Jareba ne može se reći da ne zna ništa o Jasenovcu jer je bio član Međunarodne skupine za održavanje sjećanja, edukaciju i istraživanje holokausta te predstavnik Ministarstva kulture u JUSP Jasenovac.

Pogledajte što on kaže o Vukićevim istraživanjima:

Držim ipak kako u istupima pojedinaca katkad ima više želje za samopromocijom i pronalaženjem 'novih istina' kakve bile, bez obzira na sve dostupne činjenice i izvore. Nisam imao prilike još vidjeti Vukićevu knjigu, a 'izmakla' mi je i emisija koju ste spomenuli. Iz dosadašnjih njegovih nastupa stječe se ipak dojam kako se previše naglašava nešto novopronađenih činjenica koje pokazuju kako vrug nije tako crn kako se uobičajeno misli, odnosno stvari se izvlače iz konteksta i stvara se slika koja znatno odudara od logora kao mjesta teških ljudskih patnji, što je nedvojbeno bio.

<https://direktno.hr/direkt/dr-sc-mario-jareb-popis-zrtava-javne-ustanove-jasenovac-ne-odgovara-stvarnosti-za-dom-spremni-nije-stari-hrvatski-pozdrav-126234/>

Prije toga govori o netočnostima brojki žrtava, ali ne kaže što je on učinio da se to ispravi kada je bio plaćen da to radi, ali mu oni koji rade ono što je on trebao raditi to čine zbog samopromocije! A nije pročitao ni Vukićevu knjigu niti je pogledao 15 minuta njegovog nastupa na HTV-u!

Svjestan je i drugih bedastoća koje iznose jugo-komunistički 'istoričari' u RH pa

im se i on ruga. Uostalom poznato je da se Klasić uplašio Vukića, a dr. Ivo Goldstein se dodatno obrukao svojim nastupima, bolje reći napravio budalu od sebe:

<https://kamenjar.com/analiza-nastupa-ive-goldsteina-u-tv-emisiji-nedjeljom-u-2/>

<https://narod.hr/hrvatska/prof-matko-marusic-analiza-nastupa-ive-goldsteina-nu2-njegovi-htjeli-da-njihovi-mitovi-lazi-ostanu-povijesna-istina>

<https://kamenjar.com/takozvani-povjesnicar-ivo-goldstein-je-iznio-veliku-laz-i-prekrasio-hrvatski-ustav/>

<https://direktno.hr/kolumne/ono-kad-narodno-veselje-zagade-sanader-goldstein-i-svi-koji-su-ih-omogucili-125890/>

<https://kamenjar.com/marko-juric-ivo-goldstein-kronicni-manjak-cinjenica-i-argumenata-nadoknadjuje-mastom/>

<https://kamenjar.com/sto-zapravo-smeta-goldsteinu/>

A tim bedastoćama jugokomunističkih povjesničara nema kraja:

<https://kamenjar.com/dujmovic-nitko-nikoga-nije-do-te-razine-ogolio-kao-hasanbegovic-jakovinu/>

<https://kamenjar.com/bujanec-hasanbegovic-skrasio-jakovinu-ko-hrvatska-argentinu-stigao-je-i-na-jazovku/>

Zato je svima jasno da protiv Vukića koji je veliki broj godina posvetio svojim istraživanjima jugo-komunistički povjesničari u RH su obični diletantni. Zato se u tu priču moraju uključiti hrvatski povjesničari kojima nije strana Plenkovićeva doktrina.

A pored Vukićeve knjige ovih dana je veliki udar ta Plenkovićeva doktrina doživjela i konačnom presudom o “Bojni Čavoglave” i ZDS. Znamo da su hrvatski političari skoro dvadeset godina napadali Thompsona zbog pjevanja pjesme ‘Bojna Čavoglave’ koja je jedan od simbola Domovinskog rata i za koju svi znaju da je uvijek počinjala sa pozdravom ZDS koji su koristili i mnogi hrvatski branitelji. U svojoj ulizičkoj misiji prema srpskim političarima (i ne samo njima) tzv hrvatski političari su pokušali kriminalizirati i “Bojnu” i ZDS.

Koliko je takva politika gadljiva pokazalo se ovih dana kada su Hrvati ispunjeni ponosom zbog uspjeha hrvatske nogometne reprezentacije. O tome posebno treba pogledati tekst Marka Ljubića: <https://www.hkv.hr/izdvojeno/komentari/m-ljubic/29705-m-ljubic-prica-o-dalicu-modricu-papi-franji-i-sapama-iz-brezovice.html>

Veliku pobjedu su slavili pjevajući ‘Bojnu Čavoglave’ i onda se javio srbijanski predsjednik kazavši o ‘Bojni’ i ZDS ono što nam skoro 20 godina govore političari u RH:

Vidio sam da su pjevali bando, četnici, srpski, dobrovoljci. Da sam na njihovom mjestu radovao bih se sportskom uspjehu, ali ako im je najveća hrana mržnja prema srpskom narodu, nek im bude.

Vučića je prvi ismijao onaj koji dvadesetak godina trpi od Vučićevih političara u RH – sam Thompson:

Vučić se prepoznao u Thompsonovoj pjesmi! Za njega nije mržnja to što se aktivno uključio u agresiju protiv Hrvatske (vjerojatno to doživljava kao ljubav) ali za njega jeste mržnja prema Srbima ako se netko brani od njihove agresije.

<https://narod.hr/sport/thompson-vucic-se-prepoznao-mojoj-pjesmi-nije-mu-mrznja-sto-se-aktivno-ukljucio-agresiju-hrvatske>

Naravno ismijali su ga svi pa čak i na lijevim prosrpskim portalima u RH. Čak i tamo postanu Hrvati kada su ponosni na svoj narod. Zato ‘hrvatski’ političari i ubijaju taj ponos, zar ne?

Iznenadio me je ipak komentar dr. Jareba:

Nije neobično što su u takvim uvjetima neki hrvatski vojnici za svoje geslo i pozdrav uzeli 'Za dom spremni!', a pod njim su mnogi i poginuli za Hrvatsku. To je druga razina toga pozdrava kao simbola borbe za Hrvatsku iz devedesetih godina prošlog stoljeća, što treba poštovati.

To ipak ne poništava činjenicu da je 'Za dom spremni!' nastao kao ustaški pozdrav (podcrtao JP) te je korišten u NDH kao pozdrav vladajućeg Ustaškoga pokreta koji je Hrvatsku pokušao pretvoriti u totalitarnu državu i pod čijom su vladavinom počinjeni i brojni zločini.

Držim da totalitarnim simbolima nema mjesta u javnosti, pa bi uz preporuku da se pozdrav 'Za dom spremni!' koristi isključivo prigodom komemoracija za bojovnike HOS-a trebalo preporučiti da se svi totalitarni simboli maknu iz javnosti.

Podcrtao sam tipičnu Plenkovićevu doktrinu jer je Plenkovićevim povjesničarima očito ZDS totalitarni simbol zato što je nastao kao simbol otpora srpskoj (fašističkoj) diktaturi u Prvoj Jugoslaviji. Valjda im je fašizam sama činjenica što se netko tamo bunio za ubojstvo Radića i drugih, da ne spominjemo sve ono što se u toj državi događalo.

Istina, dr. Jareb je još gluplje komentirao ZDS:

<https://kamenjar.com/logika-hrvatski-povjesnicari/>

I pored svega 3.6.2018. pozvao sam i dr. Lučića i dr. Jareba da nam se pridruže i potpišu pismo:

Za slobodu istraživanja i slobodu predstavljanja rezultata istraživanja.

Sada mi je jasno zašto nisu. Zapravo tada mi još nije bilo jasno da među povjesničarima imamo i Plenkovićevih povjesničara.

Danas je dan državnosti. Zato ću ovaj tekst završiti s čestitkom Karoline Vidović Krišto kojoj se pridružujemo:

Kako se voli Hrvatska? Kako mogu reći da ju volim ako ju ne poznajem, ako ne znam o njoj ono što je bitno. Trebamo znati svoju povijest, tražiti i širiti povijesne činjenice.

Kako će naša djeca, ne samo u Hrvatskoj nego diljem Europe i svijeta, moći voljeti svoju Hrvatsku sutra ako povjeruju u sve laži o njoj koje se iz godine u godinu ponavljaju i množe? Laži u koje će

povjerovati ako ne budu znali istinu i ako ne budu znali ono bitno o Hrvatskoj. Čovjek u laži vjeruje najčešće iz neznanja. Lažima ćemo iz neznanja povjerovati.

Zato ne zaboravimo, ove riječi želim u naša srca i u naše sjećanje položiti – Hrvatska se voli znanjem.

Sretan Dan državnosti!

<https://kamenjar.com/karolina-vidovic-kristo-hrvatska-se-voli-znanjem/>

Josip Pečarić

<https://kamenjar.com/akademik-pecaric-plenkovicevi-povjesnicari/>
<http://glasbrotnja.net/akademik-pecaric-plenkovicevi-povjesnicari/>

PREDSJEDNICA I 'ZA DOM SPREMNI', ZAGREB, 2019.

ODGOVOR PROF. ĐURU VIDMAROVIĆU (O JEDNOM KOMENTARU I. ŠOLE)

Dragi Đuro,

Zahvaljujem Ti na Tvom komentaru moga Pisma prof. Marušiću:

POKOJNA POVJESNIČARKA NADA KLAJČ U POLEMICI SA SRPSKIM KOLEGOM KRESTIĆEM NAZVALA JE ONO ŠTO ONI POD PLAŠTEM POVIJESNIH ISTRAŽIVANJA PIŠU O HRVATSKOJ „GENOCIDNOM HISTORIOGRAFIJOM“. ZVONIŠ MIR KULUNDŽIĆ JE NAPISAO KNJIGU „TRAGEDIJA HRVATSKE HISTORIOGRAFIJE“. „ZNANSTVENO DOKAZATI“ GENOCIDNOST HRVATSKOGA NARODA STALAN JE CILJ OVAKE ZNANOSTI. U RATNO-HUŠKAČKOM ODGOJU NACIJE SUDJELOVALI SU I SRBIJANSKI POVJESNIČLARI.

Zapravo, spominjanje polemike Klaić-Krešić i srpskih povjesničara podsjetio si me na „Izjavu“ 32 hrvatska akademika iz 2007. U mojoj knjizi „Za hrvatske vrednote“ dana su dva teksta o toj izjavi (str.67.-72.) koju dajem u Prilozima. Već početak prvog teksta pokazuje koliko se ni do danas ništa nije promijenilo osim povećane represije prema onima koji se usude nešto poduzimati protiv takve sluganske politike:

Odavno već nije tako što izazvalo opće odobravanje hrvatske javnosti kao «Izjava» koju je 18 hrvatskih akademika uputilo u ponedjeljak 7. siječnja Hini: «Prema Katalogu stručnog osposobljavanja nastavnika za 2007. godinu, koji je donijela Agencija za odgoj i obrazovanje Republike Hrvatske, s potpisom ravnatelja Agencije Vinka Filipovića, predviđeno je 10. siječnja predavanje dr. sc. Vasilija Krešića "Historija Srba u Hrvatskoj i Slavoniji" u Vukovaru (isto predavanje prema Katalogu stručnog

osposobljavanja nastavnika za 2006. godinu bilo je predviđeno za 15. rujna 2006. godine). Smatramo da je neprimjereno, što više i neuljudno da u Vukovar dolazi predavati čovjek koji kao jedan od tvoraca Memoranduma SANU i tvorac sintagme o Hrvatima kao genocidnom narodu nosi veliki dio krivice za sve što se dogodilo u Hrvatskom domovinskom ratu i posebice u Vukovaru. To je neviđen postupak jednoga srpskog akademika i onih koji to predavanje organiziraju.»

Trebamo se ponašati u skladu s završnom rečenicom teksta prof. Marušića:

Došlo je novo vrijeme; Hrvati su sada pravednici među narodima. Naša povijest je plemenita i sjajna i to trebamo zauvijek spoznati i svima i svuda otvoreno govoriti.

Zato mi je čudna tvrdnja Ivice Šole, s kojim se rijetko ne slažem, o štetnosti rasprava o pozdravu ZDS. On kaže: *Hrvatska je i tako stostruko ranjiva i nedovršena država, pa isticanje "Za Dom spremni" kao "starog hrvatskog pozdrava" samo hrani i ide na ruku državama poput Srbije čija je vlast sastavljena od Šešeljeve i Miloševićeve dojenčadi.*

...naše države nikle na herojskoj epopeji Domovinskog rata i u čijem kontekstu jedino junački HOS ima pravo rabiti taj pozdrav jer ovdje "Za Dom spremni" nije usklik iza kojeg stoje rasni zakoni, zločinačka ideologija, već borba za slobodu, demokraciju i sve ono što je u suprotnosti bilo sa fašizmom, bilo sa komunizmom, koji je u mnogočemu bio krvaviji od samog fašizma...

<https://narod.hr/hrvatska/ivica-sola-da-antifasizam-je-zadnje-utociste-hulja-za-dom-spremni>

Zapravo, ovako se samo daje legitimitet srpskoj fašističkoj agresiji na Hrvatsku, jer i u povijesnim raspravama moramo misliti što će reći oni u Srbiji. Zapravo ovakav stav mi nije dalek od zaključka Plenkovićeve Komisije o tome da su simboli onih koji su razarali Vukovar poželjni, a ZDS kojim se branio Vukovar – može koristiti samo HOS na (poželjnim) sprovedima HOS-ovaca.

Ipak moram priznati, Šola i u naslovu teksta, a i završava ga sa ZA DOM SPREMNI. Nisam znao da je HOS-ovac.

S druge strane dr. sc. Zlatko Hasanbegović je potvrdio moju pretpostavku izrečenu prije par dana, kako je njegova stara izjava zapravo bliska mojim stavovima:

Predsjednica i “Za Dom spremni”

“Ja sam o tome sve jasno rekao. Od odgovornih državnika, a ne prolaznih političara, traži se jasan stav u svemu pa i u ključnim povijesnim prijelomima”, smatra.

“Cijeli je ovaj slučaj nastao zbog pokušaja kriminalizacije simbola zakonite ratne postrojbe HOS-a. Ne može u tom kontekstu biti rasprave jesu li obilježja HOS-a doborodošla bilo gdje u Hrvatskoj. Jesu u svom integralnom obliku. Drugi kontekst je povijesna pozadina samog pozdrava.

Kao povjesničar sam jasno rekao da nije riječ o prastarom pozdravu već o pozdravu koji je proizašao iz baštine ustaškog pokreta. Samim tim je taj pozdrav i hrvatski, jer nije proizašao iz baštine bugarskog i kineskog pokreta. To je jedan od povijesnih hrvatskih slogana poput “Vjera u Boga i seljačka sloga”, “Bog i Hrvati”... “, rekao je Hasanbegović za NI

<https://kamenjar.com/hasanbegovic-za-dom-spremni-je-povijesni-hrvatski-slogan-kao-i-bog-i-hrvati/>

Hasanbegović je govorio o svojim pogledima na ZDS i u Bujici. Zapravo, Jandroković je pokazao da je Predsjednica morala govoriti o ZDS kao uvjet potpore HDZ-a. Čini se da u HDZ-u i nisu zadovoljni s njenom izjavom. Trebala je samo dati potporu Plenkovićevom Povjerenstvu, a ona je: *“Za Dom” je jedna od povijesnih varijanti hrvatskog pozdrava i pokliča, a “Za Dom spremni” ... Dragi Đuro, vjerojatno Ti je drago što je naš veliki književnik Hrvoje Hitrec dao i svoje sjećanje na Domovinski rat i ZDS:*

O pozdravu ZDS u vrijeme Domovinskoga rata

Nikako da se raščisti je li ili nije stari hrvatski pozdrav, te malo jest, a malo nije. Kako koji savjetnik kaže. A da je novi hrvatski pozdrav, to jest najnoviji, iz vremena Domovinskoga rata, nema nikakve dvojbe i nije samo likovno na oznakama HOS-a, nego je bio višemanje uobičajen, općenito. To jest kako gdje: najčešće ondje gdje je

bilo najgušće. Ne posve slučajno uzeo sam ovih dana u ruke (moju ili svoju) knjigu „Lijepa moja“ tiskanu svršetkom 1992., koju nikakva naknadna pamet ne može demantirati, niti je tko bilo što u njoj napisano demantirao u vrijeme objave, a kao što je poznato onima kojima je poznato, u najtežim mjesecima 1991. bio sam doslovce svugdje gdje se pucalo. Rečeni pozdrav spominjem u knjizi ipak samo na jednom mjestu: već je siječanj 1992. i u Osijeku se nešto lakše diše, u Tvrđi velika svečanost oko datuma međunarodnog priznanja Hrvatske, puna dvorana vojske, izlazi stasiti zapovjednik i vikne „Za Dom !“, a stara se zgrada zatrese od odgovora „Spremni“. Nitko od tih hrabrih ljudi nije mjerio kukuruz, štono riječ, nije podignuo ruku u skladu s rimskim pozdravom, nije slavio Pavelića ni Hitlera, ne, bilo je to izgovoreno iz srca odvažnih hrvatskih vojnika koji su već u mnogim krvavim danima 1991. dokazali da su za dom spremni dati sve. I ne će meni nitko docirati, posebno ne oni koji su se u onim strašnim vremenima skrivali ili bili tijelom ili samo duhom na neprijateljskoj strani, kao što su i sada. Ni oni hrvatski političari koji su se dali navući u zamku pa se panično brane od možebitne optužbe za neoustašluk, dok istodobno srbijanska štampa nema skrupula pa i nadalje baš sve Hrvate naziva ustašama – baš kao u vrijeme rata.

<https://www.hkv.hr/izdvojeno/komentari/hhitrec/31330-h-hitrec-smrtopis-povijesti-u-hrvatskom-skolstvu.html>

DA, treba raščistiti, a ne bojati se reagirana iz zemlje koja je izvršila fašističku agresiju na Hrvatsku! Kao da smo zaboravili da ta „priča“ nije započela s raspravom o tome kakav je ZDS. Sve je počelo s napadom na Marka Perkovića Thompsona. Kao HOS-ovac spremao se ići u Vukovar, ali nije dočekao jer je Vukovar pao prije nego što je on trebao otići. A on je stalna meta vlasti i danas. Njima su poželjni ljudi kao što je onaj notorni Hribar . Pogledajte tekst:

Hribar mi je rekao: Ne izbaciš li Thompsona iz filma, nema ti nagrade

<https://kamenjar.com/hribar-mi-je-%e2%80%a8rekao-ne-izbaci-%e2%80%a8li-thompsona-%e2%80%a8iz-filma-nema-ti-nagrade/>

Za one koji su zaboravili: Hrvatski audiovizualni centar (HAVC) s Hrvojem Hribarom na čelu financirao je mnoge koprodukciju koje izvrću istinitost Domovinskoga rata. Sredstvima koje je HAVC

dobivao od ministarstva kulture financirani su kontroverzni filmovi poput "15 minuta – Masakr u Dvoru" kojem je dodijeljeno 250.000 kuna.

S poštovanjem,
Josip Pečarić

P.S. Tekst o HOS-u dr. Marka Jukića možete pogledati na poveznici:
<http://hu-benedikt.hr/?p=115479>

KOMENTAR DAMIRA BOROVČAKA

Zanimljiv komentar mog odgovora prof. Vidmaroviću dao je naš poznati publicist Damir Borovčak:

Inače, često sjajni IVICA ŠOLA ovaj puta je promašio metu.

A što ćemo, ponekad i sjajni olimpijci u disciplini biation sjajno skijaju i pucaju, no pred samim ciljem promaše metu.

Sada kada je jasno vidljiv dokument da su u demokratskoj Americi Hrvatski domobrani 1936.g. pozdravljali sa "Za dom spremni" nema više nikakve sumnje kakav je taj hrvatski pozdrav ili slogan. Za to nam nisu potrebni veleučeni kvazi antifa-povijesničari iz pupavih mrziteljskih laboratorija, kako bi nam njihov mentor sa saborske govornice ukazivao tko je kršćanin a tko vrli katolik.

To bi trebalo biti svakom jasno, pa i američkom veleposlaniku pouka, neka ne presuđuje hrvatsku povijest koju ne poznaje. Nije li konačno jasno tko je spreman braniti svoj Dom, a tko mrzi Hrvatsku u kojoj je rođen?

Naprosto je nevjerojatno, koliko nas puta samo jedan notorni profilažac treba ugristi iz iste rupe?

Potrebno je napomenuti da se to razobličavanje laži o povijesnom slijedu pozdrava/slogana "Za Dom spremni" ne bi ni slučajno rasvijetlilo da nije bilo rovovske bitke akademika Josipa Pečarića i pridruženog mu dr. Josipa Stjepandića. Njih dvojica su najzaslužniji da su profi-laži o pozdravu "Za Dom spremni" razobličene. Što govori samo da ponekad nisu nužni strukovni povjesničari da bi se razotkrile povijesne podvale i neistine.

Borovčakov komentar Šolinog teksta je stvarno duhovit. Pun pogodak. Recimo sam naslov Šolinog teksta (*Da, (anti)fašizam je zadnje utočište hulja. Za Dom spremni!*) bio bi mi bolji bez zagrada u (anti)fašizam. Antifašisti danas izmišljaju fašiste u Hrvatskoj samo da ih nebi vidjeli u fašističkom agresoru na Hrvatsku, kao što je to vidio nedavno i Marcel Holjevac u svom tekstu. Jasno je da bi u takvom tekstu, u kojem se ne bi promašila meta, dio o Srbiji bio sličan Holjevčevom komentaru.

S hrvatskim povjesničarima jesam polemizirao kada bih primijetio neku nelogičnost ili nepotpunost u iskazima. Kada je riječ o tvrdnji

o „starom hrvatskom pozdravu“ nisam ulazio u negiranje njihovih podataka već o prirodi što bi to trebalo značiti.

Još u vrijeme Peticije ZDS, tj. napada na „Bojnu Čavoglave“ i Thompsona od strane vlasti, kada su nam iz Ureda Predsjednice poručili da je to pozdrava „na razini provokacije“, odgovorio sam im da oni „čitaju hrvatsku povijest srpskim očima“ i poslao tekst Eve Kirchmayer. Bilić „Glazbom i riječju za dom kroz povijest“ iz koga je jasna neraskidivost „Za Dom spremni“ od „Za Dom“.

Nedavno sam u jednom komentaru ponovo dao moj tekst o polemici Predsjednica-Hasanbegović.

Hasanbegoviću sam zamjerio nedorečenost kada je govorio o „ustaškom pozdravu“. U nedavnom tekstu sam i napomenuo kako je on mislio o tome slično meni i vidimo da je ovih dana on doista to i potvrdio. U prilogima dajem i o tome kako je on to pojasnio u Bujici. Spomenuo je i pozdrav „Za Dom“ (vidjeti snimak), ali je inzistirao na samoj formulaciji „Za Dom spremni“ i o tome kako se ona pojavila. S druge strane oni kojima je to stari hrvatski pozdrav imaju pravo to tvrditi jer su u biti značenja ista, a u mom spomenutom tekstu ili još kod napada na Josipa Šimunića govorio o prirodnom razvoju pozdrava – dakle isto ono što su srpski povjesničari koristili kod njihovog pozdrava s tri prsta – pozdrava nastalog u njihovoj fašističkoj agresiji.

Ali itekako mi je prihvatljiv i Hasanbegovićev pristup jer sam se i sam pozivao na autorstvo izreke „U Boki kotorskoj svaki kamen govori Hrvatski“ koja se ponekad pripisuje Stepincu. Ali ja itekako naglasim da je u biti ono što je doista rekao naš svetac istovjetno s onim što sam ja rekao.

Da je Predsjednica doista mislila na istovjetnosti značenja tih pozdrava neizravno je potvrdila u svom drugom obraćanju javnosti. Sada je poprilično jasno da je potpora HDZ-a uvjetovana podršci stavovima Plenkovićevog povjerenstva o ZDS što je jasno pokazao Jandroković, ali nam je američki veleposlanik pokazao da su interesi bili mnogo širi. Međutim i tada je spomenula „Za Dom“ kao jednu od povijesnih varijanti hrvatskog pozdrava i pokliča. Da nije prastari pozdrav ZDS ali jest varijanta tj. pozdrav s istim značenjem „Za Dom“. Vjerojatno otud i potreba za Jandrokovićevo „objašnjenje“ što je Predsjednica rekla. Da nije bilo i drugih primjedbi na račun

Predsjednice kao što su one o izbjegavanju u govorima „velikosrpske agresije“, „srpskog genocida u Srebrenici“, generala Praljka i Brodarca još bi mogli povjerovati da je Predsjednica namjerno spomenula „Za Dom“. S druge strane u Prilozima dajem i mišljenje našeg poznatog povjesničara prof. dr. sc. Josipa Jurčevića. Vidjet ćete kako u njegovom tekstu podjednak prostor je dan i pozdravima „Za Dom“ i „Za Dom spremni“. Obratite pažnju na sam završetak njegovog teksta koji daje jedan od mogućih razloga zašto je Plenković zabranio svom povjerenstvu da razmatra vrijeme prije NDH, kao i to da ne smiju razmatrati i povijesne laži o NDH. Taj završetak je:

Na koncu, navedimo nešto što služi kao mali odmak od naših predrasuda i našeg vremena u koje smo utopljeni, te koliko je u ovom problemu, a i inače, poučno gledati i iz šireg konteksta. Naime, 1932. godine (u vrijeme ustaškog Velebitskog ustanka), list „Proleter“, glavno glasilo CK KPJ, ultimativno je zahtijevalo da svi komunisti moraju pružiti sveskoliku pomoć – ustašama.

S druge strane u komentarima u svezi s Predsjedničnim izjavama pojavila se tvrdnja o ZDS kao „domobranskom pozdravu“. Uputio sam upit nekim hrvatskim povjesničarima. Nadam se da će nekome od njih to biti zanimljivo i da ćemo i o tome doznati što misle naši povjesničari.

Josip Pečarić

JE LI POLITIČARIMA KRIVA MATEMATIKA? ZAGREB, 2019.

STJEPAN RAZUM: LIEPI DOMOVINSKI POZDRAV

Predstavljanje knjige: PEČARIĆ, Josip. *Predsjednica i 'Za Dom spremni'*. Vlastita naklada. Zagreb, 2019., 214 stranica.³⁰

Od dviju knjiga, koje večeras predstavljamo, meni je zapala čast predstaviti drugu – “Predsjednica i ‘Za Dom spremni’”. Podsjećam poštovano slušateljstvo, koliko je meni poznato, to je treća knjiga s častnim i junačkim hrvatskim pozdravom u naslovu, objavljena u državi Hrvatskoj u posljednjih nekoliko godina. Najprije je Elvis Duspara u svibnju godine 2016. objavio knjigu “Za Dom spremni”, s podnaslovom “Inat knjiga” (Zagreb, 2016.), zatim je akademik Josip Pečarić godine 2017. objavio svoju prvu knjigu s hrvatskim pozdravom “Dnevnik u znaku ‘Za Dom spremni’” (Zagreb, 2017.), da bismo sada pred sobom imali njegovu drugu knjigu s tim pozdravom “Predsjednica i ‘Za Dom spremni’” (Zagreb, 2019.).

Na samom početku knjige u svom predgovoru dr. zn. Josip Stjepandić daje ocjenu (diagnozu) današnjega političkoga i društvenoga stanja u državi Hrvatskoj (str. 9-14). Piše o bolesnoj društvenoj zbilji, u kojoj politička elita vodi protuhrvatsku politiku ili točnije veleizdajničku politiku na štetu Hrvatske, a javnosti se nameće razprava o pozdravu, koji bi trebao biti samorazumljiv za

³⁰ Ovo je štivo pročitano na predstavljanju knjige u Zagrebu, Slovenska 21, u Domu branitelja HVIDRA, 4. travnja 2019.

predsjednicu i svakoga, tko obnaša političku vlast u državi Hrvatskoj. Vrh tzv. hrvatske vlasti radi protiv svoje države i svoga naroda, a posljedica toga je teško bolesno društvo. Odričući se pozdrava “Za Dom spremni”, s kojim su se hrvatski branitelji stoljećima odupirali tuđinskim osvajačima, podanički i poltronski hrvatski političari idu zacrtanim smjerom, koji će dovesti, predmnijeva dr. Stjepandić, do diskreditacije hrvatskih branitelja i Hrvatskog obranbeno-osloboditeljskoga rata obćenito. Stoga odbacivanje pozdrava “Za Dom spremni” može se protumačiti jednino zamišljenim pozdravom “za izdaju spremni”.

Za zaključno štivo ove knjige sročitelj je odabrao članak dr. zn. Sanje Bilač, koja daje sličnu ocjenu (str. 210-214). I ona piše o “izdajničkoj političkoj eliti na vlasti”, koja ima zadatak “trajno paralizirati hrvatsko nacionalno biće, ugušiti njegov razvoj, oduzeti pravo na stvorenu nacionalnu državu i u konačnici Hrvatsku staviti pod tuđu kontrolu” (str. 211). Stoga dr. Bilač poziva hrvatske umnike, branitelje i domoljube, da pokažu nacionalnu zrelost i preuzmu odgovornost. A osnovno je pitanje: jesmo li spremni?

Akademik Josip Pečarić, ovom, kao i mnogim svojim dosadašnjim knjigama, pokazuje da je spreman razodkrivati laži, spreman je boriti se za istinu, za svoju i našu Hrvatsku.

Sročitelj Pečarić započinje knjigu svojim pismom predsjednici Republike Hrvatske Kolindi Grabar-Kitarović (str. 15-16), koje joj je uputio, nakon što je ona objasnila javnosti, da je pozdrav “Za Dom spremni” kompromitiran i neprihvatljiv, nakon čega ju akademik Pečarić pita: “Želite li Vi reći da je ZDS kompromitirao Domovinski rat?”. Nadnevak pisma nije naveden, ali ga nije teško odrediti, ako se potraži njegova objava na raznim portalima.

Pozdrav “Za Dom spremni” ili njegovu inačicu koristila je hrvatska vojska u doba Drugoga svjetskoga rata, a koristili su ga i hrvatski branitelji u doba Hrvatskog obranbeno-osloboditeljskoga rata. Budući da je Predsjednici i drugim političarima važnije, što je bilo prije, a ne poslije, sročitelj zaključuje, da im je važniji Drugi svjetski rat od Hrvatskog obranbeno-osloboditeljskoga rata. To nije mišljenje samo akademika Pečarića, nego je to obći dojam u hrvatskom političkom prostoru. To je tako, jer su gubitnici u

Hrvatskom obranbeno-osloboditeljskom ratu, velikosrbski napadači i njihovi hrvatski pomagači zauzeli odlučujuće političke položaje u državi Hrvatskoj, pa nastoje izbjeći svaki govor o Hrvatskom obranbeno-osloboditeljskom ratu, koji bi ih nužno podsjećao na njihovu lošu ulogu i izdaju vlastite domovine, tako da su hrvatskoj javnosti nametnuli govor o Drugom svjetskom ratu, odnosno o Nezavisnoj Državi Hrvatskoj, o kojoj još uvijek na tragu komunističke i velikosrbske politike govore kao o očišćenju svega zla na ovome Svietu. Na to su nažalost pristali hrvatska Predsjednica, predsjednik Vlade Andrej Plenković i drugi političari, pa svima nama nameću sliku vlastite prošlosti i sadašnjosti prema želji i ukusu naših neprijatelja. Nevjerojatno, ali istinito! Na žalost!

Već više puta izrečena istina iz usta akademika Josipa Pečarića, dolazi na vidjelo i u svezi s ovim pozdravom, a to je, da se međusobno pomiruju djeca partizana i komunista iz svih stranaka, a na štetu hrvatskoga ponosa i hrvatskih vrijednosti.

U ovom predstavljanju svakako je potrebno iztaknuti pismo, koje je akademik Pečarić poslao veleposlaniku Sjedinjenih Američkih Država Robertu Kohorstu, koji je bio izrazio zadovoljstvo, što je predsjednica Grabar-Kitarović promienila svoje mišljenje glede pozdrava "Za Dom spremni" (str. 42-43). Nije uobće bitno, je li to stari ili novi, ustaški ili braniteljski, hrvatski ili bilo kakav drugi pozdrav, nego je bitno to, da su s tim pozdravom hrvatski branitelji, među kojima osobito hosovci, ginuli za svoju državu Hrvatsku u doba Hrvatskog obranbeno-osloboditeljskoga rata, upravo onako kako su hrvatski branitelji ginuli za svoju državu Hrvatsku u doba Drugoga svjetskoga rata. Dovoljno se sjetiti branitelja Odžaka iz svibnja godine 1945.! A ginuli su u ovom novom ratu, među inim, i stoga što su Sjedinjene Američke Države dale zeleno svjetlo za velikosrbski fašistički napad na Hrvatsku. Sada sjedinjeno-američko-državni veleposlanik nas podučava, kako "postoje izrazi kojima nema mjesta u modernom društvu" i pod tim izrazom misli upravo na domoljubni pozdrav "Za Dom spremni". Takva izopačenost i ćudoredna nakaradnost može proći samo kod ljudi bez obraza i časti! Osvajačke sile inače ne drže ništa do časti i do međunarodnoga pravnoga poredka.

Vriedno je iztaknuti i otvoreno pismo predsjednika HSP-a Karla Starčevića i predsjednika Glavnoga stana HSP-a Nikice Augustinovića, koji pišu predsjednici: “Vi ste 16. II. 2019. pljunuli na veliki dio onih koje predstavljate. Prije svih, na sve žrtve Domovinskog rata, kako na poginule branitelje – pripadnike HOS-a – koji su položili svoje živote ZA DOM SPREMNI, tako i na civilne žrtve srbočetničke agresije. Pljunuli ste na žrtve mladića, koji su poginuli za hrvatsku Državu s oznakom ZA DOM SPREMNI. Pljunuli ste na sve roditelje, koji su ostali bez sinova i kćeri, koji su bili ZA DOM SPREMNI. Pljunuli ste u lice većini hrvatskog naroda.” (str. 44).

Divnu pouku dao je svojim pismom veleposlaniku Kohorstu Anto Đapić (str. 46-49), o suverenosti, o vriednostima hrvatskoga naroda i o uljudnom ponašanju stranih veleposlanika, pa bili oni predstavnici vodećih svjetskih sila. Vriedno ga je pročitati!

Dakle, knjiga koja je pred nama jest zbirka raznih članaka ponajprije njezinoga sročitelja akademika Pečarića, a onda i mnogih sudobnika, koji su reagirali na prestrojavanje predsjednice Grabar-Kitarović iz domoljubnog tabora u bezlični globalistički tabor, odričući se pozdrava “Za Dom spremni”, kao i na izjavu sjedinjeno-američko-državnog veleposlanika Kohorsta glede toga prestrojavanja, a na kraju je i reakcija na smušeno vrludanje glede toga pozdrava hrvatskoga povjestničara dr. zn. Marija Jareba.

Svejedno je, je li “Za Dom spremni” stari ili jako stari pozdrav, ili uobće nije stari, važno je da je on naš, sadašnji – sudobni pozdrav, da je to pozdrav iz Hrvatskog obranbeno-oslobodilačkoga rata. Poviestnost ostaje u poviesti, u prošlosti, a sudobnost živi u sadašnjosti!

Osvajački narodi ili njihovi političari ne vole narode i pojedince koji su spremni braniti svoj dom i svoju domovinu i pod cieniu života, jer im time onemogućuju njihov prodor u tuđe dvorište, u tuđi dom. Stoga je razumljivo da veleposlaniku svjetske slile nije simpatičan taj domovinski pozdrav u hrvatskom narodu, premda ga u svom narodu vjerojatno podržava. No, nije razumljivo da se tog pozdrava odriču vodeći ljudi u vlastitom narodu. Zapravo, razumljivo je, kad znamo zbog čega to čine; razumljivo je, ali je biedno i izdajnički.

U samom hrvatskom narodu postoje pojedinci, koji služe tuđim probitcima ili pak zbog ideoloških razloga mrze vlastiti narod, kojemu nepotrebno nameću okostnice, da se njima mjesecima i godinama bavimo, kako bi zamračili neku svoju nečastnu i sebičnu djelatnost. U ovoj knjizi navedeno je nekoliko osoba, koje pokazujući svoju odbojnost prema pozdravu “Za Dom spremni”, nieću patriotizam iliti domoljublje. Budući da nije normalno biti protivnik vlastitoga naroda, potrebno je iztražiti pozadinu tih ljudi, potrebno je otkriti uzroke toj izvrsnosti. Ova nam knjiga daje u tom smislu barem neke naznake. Tako za saborskoga zastupnika dr. zn. Milorada Pupovca saznajemo da je predsjednik stranke, koju je osnovao ratni zločinac; predsjednik Vlade RH mr. zn. Andrej Plenković protivno volji hrvatskoga naroda, očitovanoj na izborima, sastavio je Hrvatsku Vladu; predsjednica Kolinda Grabar-Kitarović oblikovala je svoj vrijednostni sustav na sustavu svojih partizanskih ‘none’ i ‘nonice’; pučka pravobraniteljica Lora Vidović nezakonitim je putom došla na tu javnu službu; filmaš Hrvoje Hribar financira filmove u službi velikosrbske pomicbe; gradonačelnik Boris Miletić podpuno se izgubio u narodnostnom vrijednostnom sustavu do razine mazohizma; dr. zn. Ognjen Kraus, premda genetički potomak meni dragoga židovskog naroda, po svom je opredjeljenju politički velikosrbin, što mu je namro otac, koji je bio komunistički progonitelj; dr. zn. Hrvoje Klasić, sveučilišni predavač, koji se sramoti svakim svojim javnim nastupom, pokazujući nerazumijevanje hrvatske stvarnosti u prošlosti i sadašnjosti. Dakle, svi navedeni ljudi, protivnici pozdrava “Za Dom spremni”, imaju, kako to narod kaže, nekog putra na glavi, koji ih ograničava u zdravorazumskom promišljanju i djelovanju.

Unatoč njima i nasuprot njima u hrvatskom narodu ima mnoštvo domoljuba, koji su na primjeru pozdrava “Za Dom spremni” pokazali izpravno opredjeljenje i spremnost, da se bore za istinu i za svoj hrvatski narod. U ovoj knjizi, uz samoga sročitelja Pečarića, prepoznao sam četrdeset i tri hrvatska uglednika, znanstvenika i domoljuba, koji su stali u obranu tog pozdrava i slobode njegove upotrebe. To su (navedimo ih iz poštovanja i zahvalnosti): Miro Banović, dr. zn. Sanja Bilač, Damir Borovčak, Velimir Bujanec, Joško Buljan, dr. zn. Jure Burić, Anto Đapić, Vlado

Glavaš, dr. zn. Zlatko Hasanbegović, dr. zn. Andrija Hebrang, Hrvoje Hitrec, Zvonimir Hodak, Marcel Holjevac, Barbara Jonjić, dr. zn. Marko Jukić, dr. zn. Josip Jurčević, Damir Kalafatić, Davor Karačić, Tomislav Karamarko, Krešimir Kartel, Eva Kirchmayer-Bilić, Mate Knezović, mons. dr. zn. Vlado Košić, Pero Kovačević, Vjekoslav Krsnik, Ivica Marijačić, Stijepo Miović Kočan, Marko Perković Thompson, Gordana Sarkotić, dr. zn. Slobodan Lang, Marko Marković, dr. zn. Matko Marušić, Peđa Mišić, dr. zn. Ante Nazor, Mirela Pavić, dr. zn. Damir Pešorda, Mate Radeljić, dr. zn. Ivo Rendić-Miočević, Karlo Starčević, dr. zn. Josip Stjepandić, dr. zn. Ivica Šola, Rudi Tomić i Đuro Vidmarović.

Dok postoji jedan svjestan Hrvat, nema bojazni za zatiranjem hrvatstva, a ovdje ih je navedeno puno više. Pozdrav “Za Dom spremni” pokazatelj je, poput lakmus-papira, našega domoljublja. Svatko od nas prema tom pozdravu, odnosno prema domoljublju mora zauzeti svoje stajalište. Ja sam ga osobno izrekao već godine 2012., kada me je novinarka Andrea Černivec pitala: “Smatrate li da je ‘Za Dom, spremni’ neprihvatljiv pozdrav i jesu li opravdane intervencije policije? Svjedoci smo tomu gotovo svake godine u Čavoglavama, a bilo je slučajeva i u drugim hrvatskim gradovima, gdje su pojedinci uhićeni zbog ustaških ikonografija ili zbog pozdrava.” Na to sam joj odgovorio:

“Naš se hrvatski narod služi različitim liepim pozdravima, kršćanskim i domoljubnim. Pozdrav ‘Za dom spremni’ je jedan od ljepših pozdrava. Kao i drugi narodi, i mi Hrvati riečju ‘dom’ izražavamo cjelokupni sadržaj obiteljskog života, ali i svenarodnog, domovinskog života. Biti spreman za dom i domovinu žrtvovati se, boriti se, pa i poginuti, to je ono, što se ovim pozdravom izražava. Ako taj pozdrav nekomu smeta, onda mu smeta obitelj kao takva, kao i domovina hrvatskoga naroda. Takvi bi očito željeli, da nestane hrvatska obitelj i hrvatska domovina. No, to što neki politički krugovi u tom pozdravu vide prisjećanje na Nezavisnu Državu Hrvatsku, to je njihov problem, ali kojega bi se morali osloboditi. Zapravo radi se o tome, da nam je komunistička ideologija nametnula, da svu stvarnost moramo gledati s njezinih stajališta i njezinim naočalama, a to znači, da sve ono što nije komunističko, mora nestati, jer navodno je zločinačko, ustaško, nazadno ... To je

najočitiji primjer komunističke indoktrinacije. Zatiranje tog pozdrava u novije se vrijeme nastoji provoditi i sa stajališta svjetskoga globalizma i multinacionalnih poduzeća i trgovina, kojima nije u interesu, da postoje svjestni i rodoljubni narodi i da postoje obitelji, koje su štit i obrana od njihovih manipulacija. O kad bi svaki Hrvat i Hrvatica rado upotrebljavao taj pozdrav, ili barem po njegovoj poruci živio, tada bi i naše hrvatsko gospodarstvo procvjetalo, jer bismo kupovali i trošili domaće, a ne uvozne proizvode. Ovaj bi pozdrav trebali koristiti nadasve naši hrvatski političari, koji po svojoj političkoj dužnosti moraju promicati dobro hrvatskoga doma i domovine. U tom bi slučaju gledali, što je bolje za Hrvatsku, a ne za Europsku Uniju, tada bi u dvostranim odnosima s recimo Srbijom i Slovenijom gledali, što je bolje za Hrvatsku, a ne kako se njima svidjeti. Očito je, da živimo u vremenu nenarodnih vlasti, pa se ovaj pozdrav nikako ne uklapa u tu hrvatsku jadnu političku klimu, pa ga se nastoji ukloniti, pozivajući se opet na prošlost.” (Hrvatski list, br. 411, od 9.VIII.2012., str. 33).

Budimo ustrajni, pa ćemo nenarodnih vlasti dočekati opet narodnu vlast! Hvala na pozornosti!

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/15725-liepi-domovinski-pozdrav>

VRATITI HRVATSKU NARODU: PORTAL DRAGOVOLJAC.COM.

ŽELITE LI I DALJE VLAST KOJA RATUJE ČAK I S MATEMATIČKIM ČASOPISIMA?

GOVOR NA POČETKU PREDSTAVLJANJA

Dopustite mi da vas sve lijepo pozdravim i zahvalim se što ste došli na predstavljanje knjige koja u naslovu ima riječ MATEMATIKA. Da je problem s tom riječi u naslovu vidio sam s knjigom koja joj je prethodila MATEMATIKA, PJESME I NOGOMET, Zagreb, 2018. str. 347. Da sam umjesto riječi ‘pjesme’ stavio THOMPSON, a umjesto ‘nogomet’ VATRENI sigurno bi ljudima bila zanimljivija. Istina, sada postoji i riječ POLITIČARI, a kada se pogledaju i korice koje je opet izradio Branko Hrkač, nekako sve to asocira na MAJMUNSKA POSLA.

Naravno pozvao sam i političare i to tako što sam npr. Predsjednici RH i predsjednicima Vlade i Sabora uz naslov ZBOG „BOJNE ČAVOGLAVE“ I ZDS SUKOB POLITIČARA I MATEMATIČKIH ČASOPISA napisao:

S obzirom da sam vam svojevremeno (uzaludno) poslao moje knjige: Pišem pisma odgovora nema! 1. / Navodna Hrvatska zaklada za znanost, Zagreb, 2017. str. 245. i

Pišem pisma odgovora nema! 2. / Je li Akademiji važna znanost, Zagreb, 2017. str. 212., a sada vam šaljem nastavak na njih i poziv na predstavljanje.

Kao što sam očekivao, a u skladu s naslovima knjiga koje sam im poslao, nije bilo odgovora ni sada.

Iz naslova pod kojim sam im poslao poziv jasno je da je ova knjiga povezana s prethodnim knjigama o onima koji su stradali zbog pozdrava ZA DOM SPREMNI. To su i Thompson i Šimunić. O nedavnom predstavljanju knjige JOSIP ŠIMUNIĆ I 'ZA DOM

SPREMNI', Zagreb, 2019. str. 362 veliku reportažu dao je tjednik „Nacional“. Pišu o HVIDRI i slavljenju ustaškog pozdrava. Naravno srpskim slugama je uvijek drago sve podsjetiti na činjenicu da su hrvatske branitelje tijekom Domovinskog rata i sve do danas Srbi i njihove sluge u Hrvatskoj nazivali ustašama. Zato je i ovo predstavljanje u dvorani Udruge specijalne policije iz Domovinskog rata RH, a organizirala ga je Udruga udovica hrvatskih branitelja iz Domovinskog rata RH Grada Zagreba i Zagrebačke županije. Zahvaljujem im na tome.

Poslao sam isti poziv HRT-u s naslovom TREBAM LI SE ZAHVALITI HTV-U? (PISMO RAVNATELJU HRT-A), kada sam vidio da će biti veliki razgovor s jednim od glavnih likova u ovoj knjizi – onog političara koji nam dolazi sa Zagrebačkog sveučilišta – rektora tog sveučilišta. U novom pismu sam komentirao taj nastup tj. činjenicu da nisu ni pokušali osporiti navode o Rektoratu iz ove knjige. Time su samo potvrdili vrijednost same knjige.

Posebna zahvalnost predstavljateljima. To su Prof. Đuro Vidmarović, predsjednik DHK-a, koji je napisao Predgovor, prof. dr. sc. Neven Elezović koji je i krivac što časopisi o kojima je riječ uopće postoje, a koga se vjerojatno sjećate s HTV-a kao zvijezde u kvizu “Brojke i slova”, i akademik Andrej Dujella o kome ćete i čitati u samoj knjizi. Tim redom će i oni govoriti o knjizi.

Politolog i kolumnist Jure Vujić je bolestan. Tekst njegovog govora ću dobiti I nadam se da će ga netko objaviti. Kako je I ovo predstavljanje najavilo samo dva portala, ako ga nitko ne objavi sigurno će biti u drugom dijelu ove knjige. Naime, kako je ova knjiga posvećena mojim Q1 časopisima u njoj su samo tekstovi povezani s početkom napada na te časopise

GOVOR NA KRAJU PREDSTAVLJANJA

Još jednom veliko hvala predstavljateljima.

Prije neki dan dr. Stjepandić mi je poslao link teksta iz Nacionala:

<https://www.nacional.hr/u-srcu-hvidra-e-slavili-ustaski-pozdrav-zadom-spremn-i-rusili-plenkovica/>

Poslao sam ga jednom prijatelju. Odgovorio mi je:

Ma te budale iz tog portala...kako su predstavljanje prenijeli kao ustaški dernek

(...) takav vid pisanja o Hrvatima i našoj istini (misli na moju knjigu, JP) i povijesti očito bi trebao biti zabranjen pa njima, ali NEĆE ICI. samo to.

Moj odgovor bio je:

Zapravo su zgodni za komentiranje.

Prvo što se vidi je kako o onome što smo govorili Jurčević i ja nije, u inače velikom tekstu, bilo ni riječi.

Podsjećam na presudu Bojni u kojoj je jednako osuđeno ZA DOM i ZDS :)

A Jurčević je jedini povjesničar, kako sam i naglasio na Predstavljajući, koji je uvijek govorio o oba pozdrava!!!

A ja sam usporedio sa Đokovićeva TRI prsta!

Zločest si prema novinarima - očito im je jasno da je glupo poslije toga pisati o USTAŠKOM pozdravu, a oni moraju.

Zaključili smo njegovim odgovorom:

Ah, za mene to "viša matematika". Hehehe...

Moraju, jadni.. a i mi s njima...

Ali zar nije sjajno kako „Nacional“ brani Plenkovića? Spominju ipak i mene jer sam u najavi admirala Davora Domazeta Lošu rekao kako je “pravi Plenkovićev kandidat Milanović” i da “moramo pobijediti Plenkovića”.

Zapravo ja sam tvrdio da na izborima imamo dvoboj između Plenkovića i Škore, jer su i Kolinda Grabar Kitarović i Milanović Plenkovićevi kandidati. A slično našem Admiralu vjerujem da je glavni Plenkovićev kandidat doista Milanović.

A meni je i neprirodno da Škoro nije kandidat ljudi koji su ono što su postigli u životu postigli radeći svoj posao, a ne zato što si bio u Ministarstvu vanjskih poslova pa si dobro naučio tko su gazde u svijetu i koga trebaš slušati.

A i obećao sam da ću glasovati za Škoru. Svjedok mi je upravo akademik Dujella. Poslije jednog sastanka u Akademiji izašli smo zajedno s još jednim kolegom Na ulici me uhvatio za lakat jedan prolaznik:

- Josip Pečarić?
- Da!
- Hercegovac iz Boke? Nazvao me po naslovu jedne moje knjige.

- Da, taj sam.
- Jesmo li za Škoru?
- Jesmo! - Obećah mu.

Tko zna naslov te moje knjige sigurno je pravi, zar ne?

Da, izbori su pred nama i sve je u znaku tih izbora.

Svojevremeno je Luka Podrug u Bujici citirao moju izjavu u svezi s izborima:

Isključite televizor, a uključite mozak.

Baš jučer čitam jednog poznatog hrvatskog kolumnistu i vidim da sam jako pogriješio s tom izjavom. Čini mi se da mnogi, za koje vjerujem da itekako koriste svoj mozak, kada dođu izbori – ISKLJUČE GA!

Prof. Vidmarović u svom Predgovoru za mene tvrdi:

On je intelektualac suverenističkog opredjeljenja koji želi slobodno i samobitno razmišljati i ostvarivati slobodu javnog govora.

A u jučerašnjem tekstu čitam kako smo mi 'suverenisti opsjednuti Aleksandrom Vučićem i Srbima, tako da smo isti kao oni, jer su Srbi isto tako u svojim medijima opsjednuti Kolindom i Hrvatima':

Tako njihov medijski promotor Velimir Bujanac Kolindino ugošćavanje Vučića stalno koristi kao bazuku protiv nje. A isti taj Bujanac zaboravlja da je on u Bujici dao ogroman medijski prostor Vučićevu učitelju, četničkom vojvodi i ratnom zločincu, Vojislavu Šešelju, tepajući mu Vojo.

Možete li vjerovati da je netko usporedio dovođenje predsjednika države koja je izvršila fašističku agresiju na Hrvatsku, a Predsjednica Hrvatske poziva u trenucima kada su ponovo Srbi koristili laži o Jasenovcu na izložbi u SAD-u u dokazivanju genocidnosti hrvatskog naroda s činom dovođenja bilo koga sa strane nekog novinara u svoj show? A zapravo im je tim činom samo pružila potporu Srbima u njihovim lažima, što je Vučić i pokazao tijekom posjete. Kad isključiš mozak, to je moguće zar ne?

Čitam dalje:

K tome, Zekanoviću i suverenistima, koji ne daju Vučiću u Sabor na skup europskih Pučana, uzor je Orban, a isti taj Orban bio je najjači Vučićev lobist da ga se primi među europske Pučane!? Dakle, Orban, Vučićev lobist je Bujancima i Zekanovićima prihvatljiv, a njegov pulen Vučić nije? Protestira li Zekanović onda i protiv

Orbana? Zna li Zekanović uopće išta o odnosima Budimpešte i Beograda? Očito-ne.

Kad isključiš mozak doista možeš svima pokazati da ne znaš da Plenković sluša Pupovca. To znaju i na karnevalima gdje Plenković pleše kako Pupovac svira, zar ne? A da Pupovac javno ide u Beograd po Vučićeve instrukcije, to vide i mala djeca. Samo to ne vidiš kada isključiš mozak pa se čudiš što to zna i Orban koji je suverenist. Za razliku od hrvatskog kolumniste koji je isključio mozak Orban zna da je njegova razina Vučić u Srbiji i Plenković u Hrvatskoj. A znamo i to da se divio Tuđmanovoj Hrvatskoj, a jasno je da mu se gadi poslušnička Plenkovićeva Hrvatska. Orbanovu zemlju nije napala Vučićeva Srbija već Hrvatska. Zato je logično da se Zekanović i hrvatski suverenisti drukčije ponašaju prema Srbiji od Orbana. Zajedno im je samo gađenje prema onima koji vjerno služe Srbe od čije su vojske hrvatski branitelji napravili zečeve.

Još nešto od našeg kolumniste :

Kampanja postaje cirkus, pogotovo kada na istoj strani vidite Škorine Bujance zajedno s Mesićem i sličnima u koaliciji protiv Kolinde. Ali ne čudite se. Prije nego što je pobjegao od rata, Škoro je svoj put započeo 1990. u Savkinoj Koaliciji narodnog sporazuma, pa je prirodno da ga završi u Koaliciji narodnog nesporazuma,

Da, kada isključiš mozak doista Ti je važnije to što je Škoro 90-ih bio za „hrvatsku ružu“ Savku, nego što je Kolinda sudjelovala u progonu i hapšenju hrvatskih generala, ili o njenom članstvu u nekakvim ložama i sl. A odavno sam napisao kako će biti lijepo slušati Kolindu pred izbore. Govorit će sve što i ja pišem godinama. Ali tko je toliko glup da joj vjeruje?

Jasno je da će mnogi isključiti mozak pa otud i pitanje iz naslova ovog govora:

**ZELITE LI I DALJE VLAST KOJA RATUJE ČAK I S
MATEMATIČKIM ČASOPISIMA?**

Da u vrijeme izbora sve postaje cirkus, zar ne?

HVALA?

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/18857-zelite-li-i-dalje-valst-koja-ratuje-cak-i-s-matematickim-casopisima>

MOJIH STO KNJIGA, ZAGREB, 2020.**ZAHVALA HRVATSKOJ KNJIŽEVNICI
MALKICI DUGEČ I NE SAMO NJOJ**

Poštovana i draga gđo Dugeč,
Zahvaljujem i Vama i drugima koji su mi čestitali izlazak moje
stote knjige;

Naslov: CESTITAM!!

Datum: Thu, 30 Apr 2020 18:16:40 +0200

Šalje: Malkica Dugec

Prima: Josip PECARIC <pecaric@element.hr>

Dragi i poštovani akademice Pečariću!

*Ne događa se svaki dan, niti u svakom narodu čudo kakovo ste
stvorili Vi: STOTA knjiga!!!*

*Bila sam začuđena, ali i vrlo ugodno iznenađena kada sam pročitala
da je objavljena Vaša knjiga General Praljak, stota knjiga po redu,
ali ovaj put na španjolskom jeziku. Koliko god sam sretna i ponosna
što ste Vi svojim upornim radom-pisanjem, uspjeli napisati već stotu
knjigu, jer ste mi ne samo suautor knjige VJENCESLAV ČIŽEK, već
i cijenjen i drag, odan prijatelj, gotovo isto toliko se radujem što je i
prevoditelj na španjolski jezik knjige GENERAL bio još jedan moj
iskreni i odavni prijatelj: Mario Ostojić! Isto kao i ja, on je bio član
Hrvatske republikanske stranke, i to jedan od vodećih, uz pok. Dr-a
Ivu Korskog i pok. prof. Kazimira Katalinića. Mario je i rođen u
Argentini pa mu španjolski sigurno nije bio problematičan.*

*Moram naglasiti da ja zaista neobično cijenim Vaš rad, Vaše obilno
književno stvaralaštvo, ali bih bila mnogo zadovoljnija, kada bi i
Republika Hrvatska tj. njeni vodeći književnici ili netko od njih,
javno pohvalio vaš izniman uspjeh i čestitao Vam u ime onih, koji*

cijene i razumiju istinsku, hrvatsku književnu i domoljubnu riječ, riječ koju ste Vi pronosili u svojim knjigama a koja je nezamjenjivi dio hrvatske povijesti prošlih i naših dana.

I sada, pri kraju ovoga e-pisma, ja Vam još jednom od srca iskreno čestitam i poručujem: samo tako i dalje naprijed, jer je i dragi Bog na Vašoj strani!! A ja ću Ga moliti da Vas podrži u dobrom zdravlju, omogućući još mnogo drugih Vaših uspješnica koje sve služe Vašem hrvatskom narodu, a služiti će sigurno i kao kamen- temeljac svim budućim hrvatskim naraštajima.

Uz najbolje želje Vama i Vašoj dragoj obitelji, srdačno Vas pozdravlja

odana Vam Malkica

Zapravo, draga gđo Malkice ne mislim da bi mi naši 'vodeći književnici' trebali JAVNO čestitati. Neki drugi možda, ali ne oni.

Iz jednostavnog razloga što ja nisam član DHK-a.

A mnogi hrvatski književnici su itekako odigrali važnu ulogu u mom radu. S nedavno preminulim akademikom Dubravkom Jelčićem, dragim prijateljem, objavljivao sam i knjige. A pisao sam i o prijateljstvu i suradnji s onim najvećim kao što su npr. akademici Slobodan Novak i Ivan Aralica. Uvijek se rado sjećam posljednjih riječi koje mi je rekao Dragutin Tadijanović: *Samo Ti njih žeži!*

Da ne nabrajam i druge iz Akademije i niz drugih književnika koje stalno spominjem u svojim tekstovima. Često sam pisao o svojim prijateljima koji su obnašali i dužnosti predsjednice ili predsjednika DHK, a posebno i sadašnjeg predsjednika g. Đura Vidmarovića. Uostalom on je zajedno s hrvatskim književnicima Stijepom Mijovićem Kočanom i Matom Kovačevićem i predstavio našu knjigu o Čižeku. I danas mi g. Vidmarović javlja: *Pročitaj najnovije Hrvatsko slovo - spominjem Tvoju i Malkičinu knjigu o Vjenceslavu Čižeku.*

Posebno su me radovala prijateljstva s pjesnicima pa sam, malo nesimpatično, slao svim prijateljima pjesme koje su mi znali posvetiti. Pa i ako možda nisu članovi DHK-a. Npr. dr. Jure Burić je pjesmom obilježio i moju stotu knjigu:

STOTINU KNJIGA

/pjesma je dana na početku poglavlja)

Nesimpatično, ali *ima neka tajna veza* između pjesnika i matematičara, zar ne?

Slično je i s kantautorima i pjevačima domoljubnih pjesama. Na međunarodnoj konferenciji povodom mog 70-og rođendan gosti su mi bili Stanko Šarić, koga ste danas slušali kako pjevajući našu himnu otvara dan sjećanja na vojno-redarstvenu akciju „Bljesak“, Marko Perković Thompson, kojem čestitam na novoj domoljubnoj pjesmi “Ne boj se” koja je nepuna tri dana stigla do gotovo pola milijuna pregleda, i Dražen Žanko.

Stanko je na svom facebooku dao obavijest o mojoj stotoj knjizi uz našu sliku.

(slika je dana na početku knjige)

A g. Vidmarović je predstavio i moju knjigu „Je li političarima kriva matematika?“. Knjigu koja ide s posvetom mojim matematičkim časopisima koji su svjetski priznati, a dva su i Q1 časopisi! I ne samo predstavio već joj je napisao i predgovor. Dajem ga u Prilogu.

S poštovanjem i još jednom Hvala i Vama, i dr. Buriću i svima koji su mi čestitali na objavi stote knjige.

Vaš,

Josip

**DR. SC. IVO RENDIĆ-MIOČEVIĆ, PORTAL
DRAGOVOLJAC.COM, 2021.**

**PISMO PROF. DR. SC. IVU RENDIĆ-
MIOČEVIĆU**

Poštovani kolega Rendić-Miočević,

Zahvaljujem Vam se na podršci u ovim teškim trenucima Vašeg života; kao i na poslanom članku *koji je objavljen na portalu HR Svijet, a Vijenac ga je odbio (???)*:

Oslobađanje povijesne istine od antirevizionista / Skica za drukčiju noviju hrvatsku povijest / Tko se boji znanstvenoga povijesnog revizionizma?

Vaš tekst doista govori o predstavnicima – kako kaže prof. Tuđman - *propale povijesne paradigme* one jugo-komunističke.

A radi se o paradigmi koju propagiraju oni za koje je veliki hrvatski književnik rekao da STRASNO MRZE SVOJ NAROD.

Stalno im za prikrivanje te njihove mržnje, njihovih zločina i zločina njihovih roditelja služi optuživanje svih i svega za ustašluk.

A dr. sc. Dubravko Ljubić (doktor pravnih znanosti!) piše o NDH slijedeće:

Promatrajući režim NDH kao povijesnu činjenicu, korektno je kazati da taj režim ne treba demonizirati ni više ni manje nego u istoj mjeri sa svim drugim tadašnjim marionetskim režimima. Sadržajno režim NDH se u bitnom po ničem nije razlikovao od primjerice onog u Quislingovoj Norveškoj, Pétainovoj Francuskoj, a da ne govorimo o Horthyjevoj Mađarskoj, Antonescuovoj Rumunjskoj, ili Bugarskoj cara Borisa III. Jedini režim s kojim se NDH nije mogla usporediti bio je onaj u Srbiji. Teško se komparirati s režimom koji je u samo godinu i pol dana uspio deklarirati svoj teritorij očišćen od Židova. Svoj slavni domet, koji se sastojao prema povijesnim izvorima u

27.000 ubijenih i 8.000 deportiranih osoba, spomenuti režim je obilježio i prigodnom edicijom poštanskih maraka adekvatnog sadržaja. Sa takvim mentalnim sklopom je doista nemoguće bilo što uspoređivati.

<https://projektvelebit.com/antifasisticka-farsa-poraz-zdravog-razuma/>

Zapravo dr pravnih znanosti pokazuje koliko sam u pravu kada sam o njima govorio kao o SRPSKIM SLUGAMA!

O tome zapravo govori već naslov teksta u Hrvatskom tjedniku od 21. 5. 2020.:

KAD ZNANSTVENICI PROGOVORE, ŠARLATANI BJEŽE U MIŠJE RUPE.

Izdvojimo:

Kako su ugledni povjesničari dr. Nikica Barić i dr. Davor Marijan, svaki u svome slučaju, razotkrili svu intelektualnu bijedu i neznanje šarlatana Hrvoja Klasića i Mirjane Kasapović

Dr. Nikica Barić pomeo je pod s povjesničarom Hrvojem Klasićem dokazavši mu da je amater koji izmišlja i ne koristi se izvorima ni literaturom...

Dr. Davor Marijan podučio je Mirjanu Kasapović, stručnjakinju za ideološke procjene iz doba SKJ, koja ga je prozvala za revizionizam da 'bez revizije i revizionista historija bi i dalje bila samo štura politička događajnica kombinirana sa zbirkom mitova u čije se posvećene istine ne smije dirati

Zapravo i ovi hrvatski povjesničari kažu isto što mi je napisao predsjednik DHK-a prof. Đuro Vidmarović:

Naslov:Odg: Fwd: TUĐMAN IM JE RODONAČELNIK
POVIJESNOG „REVIZIONIZMA“(PISMO HAZU)

Datum:Sat, 23 May 2020 16:56:23 +0200

Šalje: dvidmarovic

Prima: 'Josip Pecaric' <pecaric@element.hr>

Zahvaljujem na obavijesti. Na žalost, siguran sam da se moji nekadašnji profesori Ljubo Boban, Jaroslav Šidak, Ljerka Kuntić, Mirjana Gros, Nada Klaić, Dionizije Sabadoš... stide njihovih današnjih nasljednika.

I veliki hrvatski kolumnist odvjetnik Zvonimir Hodak u najnovijoj kolumni spominje predstavnike propale jugo-komunističke paradigme na način koji oni jedino i zaslužuju. Ruga im se:

*Gledam kviz HRT-a "Tko želi biti milijunaš" s **Tarikom Filipovićem**. Kandidati su solidnog znanja. Ali, zna "znanje" i HRT. Lukava i dvosmislena pitanja, puna zamki i navlakuša. Nekako vjerujem da kod sastavljanja pitanja pomaže njihov "kućni" povjesničar **Hrvoje Klasić**. Tu su još **Jakovina, Markovina, Goldstein...***

*Recimo, teorijica na kojoj egzistiraju gore navedeni "istoričari" je i ona o "agresiji" Hrvatske na BiH. Koliko je o tome zamračenih papira i prolivene tinte raznih jugo proroka. **Klasić, Jakovina, Mesić, Josipovići** da ih ne nabrajam dalje... Pitanje glasi: ako su Hrvati počinili agresiju na BiH, zašto napadnuti muslimani nisu bježali u Srbiju, a ne u Hrvatsku? Zašto je oko 500.000 Tuđmanovih navodnih "žrtava" zbrisalo u hotele diljem RH i preko Hrvatske u Njemačku? Zašto je preko Hrvatske dolazilo oružje u BiH, ali i mudžahedini...?*

<https://direktno.hr/kolumne/ljevicari-olajavaju-krsticevica-ratnog-general-a-i-pobjednika-ali-ne-pitaju-kako-je-do-stana-u-centru-zagreba-dosao-matula-a-u-kojoj-je-on-to-vojsci-195202/>

A vidim da i Vi na sličan način govorite o jednom od njih: **Komesar Markovina**.

Jedan prijatelj mi je u komentaru poslao i link na dio u kome ga citirate:

<https://www.youtube.com/watch?v=UvHJAM0uYgY>

Naravno, posebno mi je drago što ste spomenuli i nešto o čemu sam i sam često pisao:

U istome Vijencu prozvani autor tvrdi da se A. Pavelić u predratnome razdoblju može ocijeniti kao antifašist. Istina! Naime imao je protivnika – kraljevu fašističku diktaturu. Štoviše, danas u Hrvatskoj inkriminirani (bez potrebitoga zakona) pozdrav „Za dom spremni“ kojim se Pavelić koristio u svezi s Ličkim ustankom 1932. antimonarhofašistički je poklik.

Nedavno sam u prepisci s jednim našim povjesničarem iskazao svoje nezadovoljstvo i s njihovim interpretacijama ZDS. Oni po pravilu prihvaćaju tvrdnju o fašističkom pozdravu. Evo nekih mojih komentara:

A već sam polemizirao i s jednim Vašim kolegom koji zna da je Pavelić bio na čelu ustaša i domobrana, koji je objavio kako su njegovi domobrani imali zastavu i tvrdili da je ZDS domobranski pozdrav, ali je njemu Pavelić toliko minoran i nebitan u tome, pa se valjda on nije usudio protusloviti tome u objasniti im da je to ustaški pozdrav. Ali zato je valjda svim hrvatskim povjesničarima to jasno pa im je ZDS ustaški pozdrav. Na žalost meni kao matematičaru je to glupo bez obzira što se svi slažete u tome!

A što se tiče ZDS i naših povjesničarima smiješno mi je kada vidim da nikome nije palo na pamet da je samom Paveliću itekako to bio domobranski pozdrav jer mu je bilo draže da je prihvaćen mnogo šire u narod, a to je i potvrđeno u NDH jer su ga Ustaše koristile samo godinu dana.

To me i dalje uvjerava da vi kalkulirate i pazite da se ne zamjerite što ja razumijem... Drugo je ZDS zbog kojega sam imao frontalni napad na sve oko mene. Vidiš da im je i sada ZDS veći problem i od Jasenovca.

Vi ste profesore Rendić-Miočeviću jedan od rijetkih koji niste kalkulirali!

S poštovanjem,
Vaš,
Josip Pečarić

ĐURO VIDMAROVIĆ, PORTAL DRAGOVOLJAC.COM, 2021.

UVOD

Nedavno sam pišući o svom prijatelju velikom hrvatskom redatelju i domoljubu Krsti Papiću napisao:

„Kada smo se sreli na Jelačić placu upitao me: *Zašto me vi iz Bokeljske mornarice ne zovete?*“

I samo učlanjenje bilo je neobično. Kada smo išli na sastanak s kardinalom Kuharićem pozvao sam i njega i učlanili smo ga ispred Katedrale I s Predsjednikom prof. dr. sc. Zvonimirom Janovićem, podpredsjednikom dr. sc. Dejanom Škanatom otišli smo kod našeg kardinala. Kardinalu je bilo drago što je i Krsto s nama, ali meni je bilo simpatično kada je Krsto odgovorio kako se formalno tek tada učlanio u Bratovštinu.“

A zapravo taj sastanak s našim kardinalom bio je posljedica emisije na HTV-u o Bokeljskim Hrvatima u kojoj su gosti bili prof. Vidmarović, predsjednik Bratovštine prof. dr. sc. Zvonimir Janović, don Branko Sbutega i ja. Od tada je prof. Vidmarović u svom radu posvećivao puno vremena i. Bokeljskim Hrvatima mada to nije zabilježeno u njegovoj biografiji na stranicama DHK-a:

Đuro Vidmarović, književni kritičar, pjesnik, prevoditelj, povjesnik i diplomat, rođen je 1. travnja 1947. u Piljenicama, općina Lipovljani, Županija Sisačko-moslavačka. U Kutini završava osnovnu školu i gimnaziju, a studij povijesti i filozofije na Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu. Na Fakultetu za sociologiju i novinarstvo Univerziteta u Ljubljani stječe magistarsku podobnost.

Od 1970. do 1990. radio kao srednjoškolski profesor.

Godine 1990. izabran za zastupnika u Sabor Republike Hrvatske. Na toj dužnosti ostaje dva mandata.

Od 1995-1999. izvanredni i opunomoćeni veleposlanik RH u Ukrajini.

Godine 1995. Predsjednik Republike dodjeljuje mu Red kneza Branimira i orden Domovinske zahvalnosti.

Godine 2002. dragovoljno se povlači iz diplomacije i odlazi u mirovinu. Stanuje u Zagrebu.

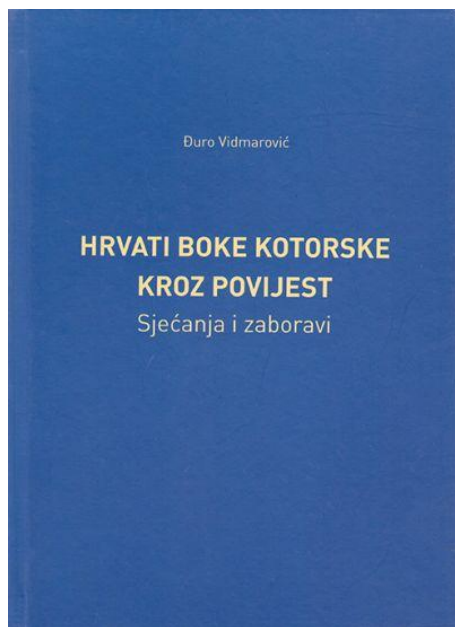
Od 1972. bavi se književnim radom, te proučavanjem povijesti i književne baštine hrvatskih narodnih manjina u susjednim zemljama.

O tome je objavio više stotina prikaza, članaka i studija u Hrvatskoj, Sloveniji, Srbiji, Mađarskoj, Austriji i Izraelu.

Prevodi s ukrajinskog, ruskog i slovenskog jezika.

Stihovi su mu uvršteni u antologiju "Duša duše Hrvatske" (Mostar, 1988), Nevena Jurice i Božidara Petrača, «Hrvatske marijanske pjesme», Zdravka Kordića (Široki Brijeg, 2006.) te ukrajinsko-hrvatsku antologiju hrvatskog pjesništva "Čudo prvoga", Leonida Talalaja (Kijev, 1999). Uvršten u Zavičajnu čitanku «Istine srca», mr. Duška Lončara (Novska, 2005.)

<http://dhk.hr/clanovi-drustva/detaljnije/duro-vidmarovic>

Zato u Prilozima dajemo tekst Davora Dijanovića *Đuro Vidmarović*
HRVATI BOKE KOTORSKE KROZ POVIJEST
SJEĆANJA I ZABORAVI

S druge strane bili smo potpisnici i niza otvoreni pisama:
O MILI BUDAKU, OPET / DESET ČINJENICA I DESET
PITANJA S JEDNIM APELOM U ZAKLJUČKU
PISMO THOMPSONU
HRVATSKOJ JAVNOSTI O ZABRANI KONCERTA MARKA
PERKOVIĆA THOMPSONA
NOVO OTVORENO PISMO HRVATSKOJ TELEVIZIJI
NE VJERUJTE ONIMA KOJI OBEĆAVAJU HAAŠKU
PRAVDU
PISMO
VIJEĆU SIGURNOSTI UJEDINJENIH NARODA
ZAHTJEV VLASTIMA REPUBLIKE HRVATSKE
NE U EU PRIJE SLOBODE HRVATSKIM GENERALIMA!
POZIV HRVATSKIM GRAĐANIMA
APEL HRVATSKOJ JAVNOSTI: SUPROTSTAVIMO SE
MEDIJSKIM MANIPULACIJAMA!
PROSVJED ZBOG NAPADA NA PRAVNI SUVERENITET
REPUBLIKE HRVATSKE
VIJEĆU SIGURNOSTI UJEDINJENIH NARODA O
HRVATIMA BIH
PISMO HAZU
OTVORENO
PISMO POTPORE I DOMOVINSKE ZAHVALNOSTI
BOŽIDARU ALIĆU
OTVORENO PISMO USTAVNOM SUDU RH
REFERENDUM POSLIJE PRESUDE HRVATSKIM
GENERALIMA!
Zajedno smo djelovali i u Hrvatskom nacionalnom sudištu, a
jednom išli i na Bleiburg-

Dr. sc. Josip Stjepandić, akademik Josip Pečarić i Đuro Vidmarović, u naselju na ulazu u Bleiburško polje.

U ovoj knjizi dajem tekstove iz mojih knjiga, a za jednu od njih
JE LI POLITIČARIMA KRIVA MATEMATIKA? Zagreb, 2019. on
je napisao i Predgovor.

Akademik Josip Pečarić

USTAVNI PATRIOTIZAM: ONO ŠTO U RH VRIJEDI ZA HRVATE NE VRIJEDI ZA SRBE!

(Odgovor Đuru Vidmaroviću)

Dragi Đuro,

Hvala Ti na Tvom komentaru mog pisma Redakciji Portala narod.hr
MILANOVIĆ ZAPRAVO MOLI HOSOVCE DA MU POMOGNU
U PROGLAŠAVANJU DOMOVINSKOG RATA NACISTIČKIM
RATOM:

Milanoviću se ne treba čuditi. On nije sudjelovao u Domovinskom ratu i nije mu dao nikakav doprinos. On nastupa ex catedra kao intelektualac titoističke provenijencije. Izabrali su ga i neka uživaju.

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/24809-milanovic-zapravo-moli-hosovce-da-mu-pomognu-u-proglasavanju-domovinskog-rata-nacistickim-ratom>

U pravu si. Ipak je zanimljivo komentirati nevjerojatnu političku scenu u RH.

Ulaskom Milanovića u Četničku koaliciju mnogo toga se u Hrvatskoj promijenilo.

Naime, stvarni šef (upravitelj ili kako to već nazvati) u RH Milorad Pupovac tako je u tu koaliciju koju predvodi dobio i drugog „velikog igrača“. Do sada mu je glavni sljedbenik bio Andrej Plenković i njegova stranka koja se poslije 2000. pretvorila u stranku političkih prostitutki jer su nasljednici velike hrvatske domoljubne stranke, kao takvi se izdaju kada im je to korisno, a provode politiku svjetskih moćnika koji nikada nisu željeli neovisnu hrvatsku državu i koji su koristili srpski naci-fašizam protiv nje. Svi znamo koliko je onih kojima služe došlo na sahranu našeg predsjednika, zar ne?

A političke prostitutke su korisne ali ne možeš im se vjerovati, zar ne? Ponavlja se priča u prvoj velikoj ulozi prostituiranog HDZ-a – dakle onog iz Sanaderovog vremena. Kada Račanova vlada nije

smjela uhapsiti generala Gotovinu, doveden je Sanader tako da je to odradeno za svjetske moćnike. Kada je to odradio znamo kako je Sanader završio (tada sam to najavio tvrdeći: „Kad gazda mijenja slugu uvijek nađe boljeg slugu!).

I Sanader je napadao ZDS i Thompsona. Ali Plenković je uklonio spomen-obilježje hrvatskim braniteljima i konačno sam ovih dana „priznao“ da je njegova koalicija četnička. To je izgleda bio krajnji domet koji se očekivao od HDZ-a. Izgleda da u HDZ-u razumiju da uvođenjem Milanovića u Četničku koaliciju njihove gazde smatraju da im političke prostitutke više nisu potrebne. Donošenjem zabrane ZDS predstavljat će i konačnu pobjedu njihovih gazda nad omraženim HRVATSKIM predsjednikom akademikom Franjom Tuđmanom i konačni slom Domovinskog rata. Zato vidimo da i kolumnisti koji vjerno služe političkim prostitutkama sada sugeriraju potporu HOS-u i Domovinskom ratu i zaštitu njihovih znakovlja. Zato se uopće i ne spominje činjenica o uklanjanju spomen ploče hrvatskim braniteljima. To je zbog toga što je na spomen ploči bio od hrvatskih vlasti odobren znak HOS-a. Sada bi se s takvim opterećenjem morali boriti za ZDS svjesni svoje nepotrebnosti gazdama ako do kraja ispune i tu naredbu.

Milanoviću se pamti i što je o Srbiji rekao kad je bio predsjednik vlade, pa mora oštrije nastupati da im se i dodvori.

Pupovac uživa pa nastavlja s ruganjem političkim prostitutkama. Pogledaj kako je to učinio 27. siječnja 2021. uvođenjem tzv. ustavnog patriotizma: PUPOVAC O POZDRAVU ‘ZA DOM SPREMNI’: ‘ONO ŠTO VRIJEDI U RATU, NE MOŽE VRIJEDITI U MIRU’:

O pozdravu “Za dom spremni”

Voditeljica je upitala: “Hoće li se u mandatu ove Vlade riješiti “Za dom spremni”?

Pupovac je rekao:

– Svaka čast i privilegija ljudima koji su svoje živote i zdravlje izložili za državne interese, državnu samostalnost i integritet, ali ono što

vrijedi u ratu ne može vrijediti u miru. Ako su u ratu dopuštene neke stvari kao što su bile dopuštene pojave te vrste, s veličanjem Pavelića ili isticanjem ustaškog znakovlja, to kada završi rat i kada se gradi ustavni patriotizam koji će poštovati demokratske vrijednosti civiliziranog svijeta nakon II. svj. rata, onda nema mjesta tome. Onda ljude koji su se borili kao HOS-ovci razlikujemo od ljudi koji se kite ustaškim znamenjem. Najbolje je, kao što je predsjednik Milanović zamolio danas HOS-ovce, maknite to znamenje od sebe i bit ćete poštovani kao svaki drugi čovjek, rekao je.

Pupovac je rekao da je to delikatno pitanje za Hrvatsku, ali da treba biti jasne svijesti o tome što je ustaško nasljeđe, a što moderna i suvremena Hrvatska i što je u njoj dopušteno, a što nije dopušteno.

– Svaka čast ljudima koji su se borili, ali daleko trebaju biti i oni i mi od onoga što kompromitira našu zemlju, što izaziva zebnju i što zabluduje mlade ljude koji ne znaju o povijesti ono što bi trebali znati jer u školi ne uče dovoljno, zaključio je.

Zapravo stvarna definicija ustavnog patriotizma je dana u naslovu ovog mog odgovora Tebi: **ONO ŠTO U RH VRIJEDI ZA HRVATE NE VRIJEDI ZA SRBE!**

Kako to?

Poslije ovog citata slijedi dio teksta s naslovom: **Znakovlje HOS-a legalno je i registrirano**

<https://narod.hr/hrvatska/pupovac-o-pozdravu-za-dom-spremni-ono-sto-vrijedi-u-ratu-ne-moze-vrijediti-u-miru>

<https://kamenjar.com/pupovac-o-zds-ono-sto-vrijedi-u-ratu-ne-moze-vrijediti-u-miru/>

<https://direktno.hr/domovina/pupovac-porucio-pripadnicima-hos-maknite-znamenje-od-sebe-i-bit-cete-postovani-svaki-drugi-covjek-221830/>

Svima je poznato da je uklanjanje spomen ploče hrvatskim braniteljima ostvario vodeći čovjek stranke političkih prostitutki. Znamo da je to tražio Milorad Pupovac uz sve one koji su protivnici

neovisne hrvatske države iz uvjerenja ('izdajice' po Matošu, 'ljudi koji strasno mrze svoj narod' po Šegedinu ili jednostavno 'najogavniji ljudi' po Sun Tzu-u) tražio je to uklanjanje bez obzira na to što je znak HOS-a legalan. Onaj koji djeluje nepoštivajući zakone države u kojoj živi radi suprotno od onoga što bi bio „ustavni partriotizam". Samo glup čovjek može tvrditi da je to po Ustavu. A Pupovac i kako Ti kažeš intelektualci titoističke proveniencije to dobro znaju. Ali i znaju da najogavniji ljudi moraju služiti gazdama tj. kada izdaju „svoj“ narod na račun njegovog naroda (u njegov narod tj. Srbe podrazumijevam sve one koji provode srpske interese) to ne smiju reći. Zato on i govori i javno demonstrira kako ono što vrijedi za Hrvate ne vrijedi za Srbe.

Sigurno znaš kako je on to radio zapravo govorio o tom stvarnom sadržaju ustavnog patriotizma baš kada je u pitanju bilo Plenkovićevo uklanjanje spomen ploče hrvatskim braniteljima:

Pupovac tvrdi da se četnička kokarda u Hrvatskoj ne može zabraniti

<https://www.youtube.com/watch?v=ktBVMSHblFc>

To je, dakle, bilo u vrijeme kada je tražio da se po zahtjevu pripadnika naroda koji su izvršili naci-fašističku agresiju na Hrvatsku uklone spomen-ploče braniteljima koji su dali svoj život za tu državu i to zbog obilježja koje je odobrila vlast te države. I iz gornjeg teksta je očito da sve to on zna, ali i zna da s političkim prostitutkama možeš raditi što god te je volja, zar ne?

Pogledajte samo jedan naslov kako tekst koji sam naveo u kome se tako očito ruga i njima i hrvatskim braniteljima koji imaju takvu vlast koju je izabrao njihov narod:

Pupovac poručio pripadnicima HOS-a: Maknite to znamenje od sebe i bit ćete poštovani kao svaki drugi čovjek

Da, to im je poručio pripadnik naroda koji je i sudjelovao u fašističkoj agresiji (dr. Šreter, laž o 11,000 prekrštene srpske djece) i od čijih su 'hrabrih' ratnika hrvatski branitelji napravili zečeve.

Zapravo tu je zanimljivo vidjeti kako će Plenković i druge političke prostitutke tražiti spas da bi ostali u milosti onih kojima služe, a da i dalje dobivaju glasove onih koje je Thompson davno opjevao u pjesmi *Kletva kralja Zvonimira*:

*Jučer gledam sliku naroda
baca cvijeće po herojima
a već sutra pobjednike sude
prodaše ih za Judine škode*

Naravno, stranka političkih prostitutki bi mogla pronaći spas u savezu s onima koji se nisu ogriješili po tom pitanju. Ali smiju li političke prostitutke to učiniti (znaju sudbinu Sanadera kad nije slušao gazde) i s druge strane tko želi ići zajedno s političkim prostitutkama. Ali u politici nikad ne kaži nikad, zar ne?

Da čeka nas zanimljivo razdoblje!

Josip Pečarić

RUSKI ZNANSTVENIK U RH, PORTAL DRAGOVOLJAC.COM, 2021.

LISTE HRVATSKIH I RUSKIH ZNANSTVENIKA 2.

(ODGOVOR ĐURU VIDMAROVIĆU)

Dragi Đuro,

Zahvaljujem Ti se na Tvom komentaru mog teksta LISTE HRVATSKIH I RUSKIH ZNANSTVENIKA;

Dragi Joško,

ne ljuti se, ali ja se u ovome ne snalazim. Netko je lud, a nekome noge smrde. Kako može Pečarić biti na listi ruskih znanstvenika, a ne hrvatskih? Nema ništa protiv ruskih kolega, ali ... Ovo nisu radili niti komunisti. Kako te mogu izbaciti iz hrvatske znanosti? Pa ti si svoje mjesto u znanosti postigao marljivim radom i matematičkim umom, a ne nečijom dobrom voljom, ili partijskom knjižicom. Znaš da se s Tobom u svemu ne slažem, ali ovo što su uradili Tebi, uradili su Hrvatskoj. Neka se stide – govorim u množini, jer ne znam tko ima toliku moć da jednog znanstvenika isključi iz hrvatske znanosti! Bože moj, što još nećemo doživjeti!

Pozdrav:

Đuro Vidmarović

Zapravo sam već u Pismu ZAHVALA KOLEGI VLADU DADIĆU objasnio kako je došlo do toga da sam postao ruski znanstvenik. Ali razumijem Tvoju ljutnju. Zapravo ona pokazuje da se radi o najvećoj pohvali hrvatskih vlasti mom radu.

Kako to?

Pa se oni godinama na razne načine svete zbog mog domoljubnog rada. Sjetimo se npr. moje obrane predsjednika Tuđmana zbog tzv. Tuđmanovog Jasenovačkog mita i knjiga o tome, Pisma VS UN-a za hrvatske generale kojemu je polazište bila moja knjiga o Sudu u Haagu i niza knjiga o tome, neizbor u HAZU 'istoričara' koji je za povjesničara akademika Tuđmana tvrdio da izmišlja u svojim znanstvenim radovima i knjiga o tome, obrana „Bojne Čavoglave“, Thompsona i pozdrava ZDS itd.

‘Pohvale’ su počele medijskim prešućivanjima i rezultata mog znanstvenog rada, Sjetimo se međunarodne konferencije povodom mog 60. rođendana kada je Milan Ivkošić o tome duhovito napisao:

«Široj su javnosti poznati znanstvenici Miroslav Radman i Ivan Đikić, ali ne zato što zaslužuju biti poznatiji od podosta drugih svojih kolega, nego zato što su omiljeni u prevladavajućim lijevo-liberalnim medijima, a i zato što su sami estradni tipovi i što žele biti Einstein i Severina u jednoj osobi... Da je takav kongres održan u čast Radmana i Đikića, mjesec bi dana odjekivao po medijima, a na HTV-u bi s njima Stanković, Šprajc i Bago igrali Kozaračko kolo.»

Poslije Pisma ZDS kojim smo branili Thompsona i ‘Bojnu Čavoglave’ počeli su i napadi na meni najbliže i napadnut je suludo i moj znanstveni rad. Predsjednica RH koja je bila najodgovornija za to nije mi odgovorila na moje pusmo. Ali reagirao je akademik Davorin Rudolf. Evo njegovog pisma tadašnjem predsjedniku HAZU, a slično pismo je napisao i rektoru prof. dr. sc. Damiru Borasu:

*Akademik Davorin Rudolf,
predsjednik Znanstvenoga vijeća za mir i ljudska prava
HAZU-a
Zagreb, 5. listopada 2016.*

*PREDsjedNIKU HAZU-A AKADEMIKU ZVONKU KUSTIĆU
Z a g r e b*

*Poštovani gospodine predsjedniče,
Akademik Josip Pečarić uputio mi je pismo u kojemu je ustvrdio da se prema njemu tijekom zadnjih godinu dana sustavno primjenjuju*

postupci i čini osobne diskriminacije kojima se grubo krše njegova prava i slobode čovjeka i znanstvenika.

Otežava se, onemogućuje i diskvalificira njegov znanstveni rad, ostvarivanje znanstvenih projekata, pripremanje i objavljivanje znanstvenih časopisa koje uređuje, premda su visoko rangirani prema objektivnim mjerilima.

Netrpeljivost i diskriminacija preljevaju se na njegove suradnike, pa čak i na članove njegove uže obitelji. Naveo je primjer svoje kćerke na Filozofskome fakultetu u Zagrebu, Katedri za organizaciju znanja, Odsjeku za informacijske i komunikacijske znanosti.

Strahujem da su civilizacijski nedopustiva i osvetnička vrela diskriminacije i difamiranja akademika Josipa Pečarića vezana uz njegove javne političke djelatnosti. To je, dakako, nedopustivo, usuprot je zajamčenim ljudskim slobodama.

Dužnosti predsjednika Znanstvenoga vijeća za mir i ljudska prava HAZU-a nalažu mi zaustaviti i suprotstaviti se napadajima na akademika Pečarića, jednog od najuglednijih hrvatskih znanstvenika u području matematike, u svijetu priznatog stručnjaka teorije nejednakosti, autora 1100 napisanih ili autoriziranih djela. Smatram da su to istodobno i dužnosti naše institucije pa Vas molim, gospodine predsjedniče, da Akademija zaštiti svoga redovitoga člana akademika Josipa Pečarića.

*S poštovanjem,
akademik Davorin Rudolf*

Ni jedan ni drugi nisu nikad odgovorili.

Prvi je postao predsjednik 'komisije za osudu ZDS' i savjetnik predsjednika Vlade RH, a o rektoru koji je odigrao prljavu ulogu o protjerivanju moje kćerke s fakulteta ne treba ni trošiti riječi. Možda samo da se danas spominju nekakvi izbori za profesore emeritus na tom sveučilištu, a njegovom mentoru koji mu je omogućio da poslije 15 godina rada na Filozofskom fakultetu u 47. godini života doktorira to je uskraćeno. Radi se naravno o dr. sc. Miroslavu Tuđmana na čiju inicijativu sam i skupljao potpise za Pismo VS UN-a!

Zapravo oni jesu 'odgovorili' jer me je poslije pisma akademika Rudolfa Glavni tajnik Akademije prozivao u Hrvatskom saboru zbog

ZDS, a rektor nije odgovorio na slično pismo iz Ministarstva znanosti!

U mojim knjigama sam pisao o svemu tome. Recimo:

Pišem pisma odgovora nema! 1. / Navodna Hrvatska zaklada za znanost, Zagreb, 2017. str. 245.

Pišem pisma odgovora nema! 2. / Je li Akademiji važna znanost, Zagreb, 2017. str. 212.

Matematika, pjesme i nogomet. Zagreb, 2018.

Je li političarima kriva matematika? Zagreb, 2019, pp. 317.

Revizionisti u HAZU, Zagreb, 2020, str. 348.

Dragi Đuro, i Ti si itekako sudjelovao pišući predgovor i predstavljajući moje knjige. Pogledaj samo ovu sliku:

Predstavljanje knjige „Je li političarima kriva matematika“

Prvi s lijeva je prof. dr. sc. Neven Elezović koji je imao nevjerojatno puno problema zbog suradnje sa mnom a nevjerojatno je koliko je zaslužan za hrvatsku matematiku. Danas im se osvetio. Naime on je s dr. sc. Nikolom Banićem objavio znanstveni rad u Q1 časopisu *IEEE Access* kojim su dokazali da je lažiran popis žrtava u Jasenovcu s brojkom žrtava kojom hrvatske i srpske vlasti trebaju osigurati nastavak tvrdnji o genocidnosti hrvatskog naroda.

Tu je i akademik Andrej Dujela (također je na listi 47 hrvatskih znanstvenika iz mog teksta) koji je kao Tajnik razreda, za razliku od

mnogih mojih kolega, podržao akademika Rudolfa pa je imao problema zbog toga.

Tvoj Predgovor knjizi je meni posebno drag, I žao mi je što nisam mogao objaviti i govor s ovog predstavljanja. Tada je naglasak bio na napad na moje časopise koji su po istoj bazi podataka po kojoj je pisan rad oko najuticajnijih znanstvenika u svijetu i moji (i prof. Elezovića) časopisi godinama svrstavani među najbolje hrvatske znanstvene časopise što je vidljivo iz posvete:

Knjigu posvećujem časopisima Mathematical Inequalities and Applications (MIA), Journal of Mathematical Inequalities (JMI) i Operators and Matrices (OAM). Iako ih hrvatski političari, pa i oni u znanosti (HRZZ, HAZU, Sveučilište...) ne smatraju dobrim časopisima oni su po svjetskim izvorima tvrdoglavo i dalje među najboljim hrvatskim znanstvenim časopisima i među najboljim svjetskim matematičkim časopisima. Tako su MIA i JMI upravo postali Q1 časopisi, što je po mišljenju nekih kolega najveći uspjeh hrvatske matematike!

A jedno poglavlje i nosi naslov RUSKI ZNANSTVENIK.

Drugim riječima, dragi Đuro, da se nije nedavno pojavilo rad istraživačke grupe sa Sveučilišta Stanford u Kaliforniji (SAD) pod vodstvom istaknutoga profesora Johna Ioannidisa, o znanstvenoj citiranosti koja rangira oko 160 000 najcitiranijih svjetskih znanstvenika u svim disciplinama i obuhvaća najcitiranijih 2 % svjetskih znanstvenika u pojedinim granama znanosti, nikome ne bi bilo zanimljivo čiji sam ja znanstvenik. Rezultati studije izazvali su veliki interes u svijetu i rad je dosad pregledan vjerojatno već više od 600 000 puta i nikoga u RH ne bi zanimalo što sam po broju objavljenih radova na 7145. mjestu njihove liste, a prvi iz RH je 13509. niti što sam ‘ruski znanstvenik’ jer ipak su u tome stručniji hrvatski političari koji su i za moje Q1 časopise znali da nisu dobri i svima je bilo jasno da i to znaju bolje od drugih. Zato ni danas baš nećeš naći u hrvatskim medijima ništa od ovoga o čemu Ti pišem, zar ne?

Tvoj

Josip Pečarić

P.S. Znaš li kako je ovo o čemu Ti pišem komentirao 27. 5. 2020. dr. sc. Khuram Ali Khan iz Pakistana:

You and your family is sacrificing due to your high patriotism.

Čini mi se da ni on nije razumio koliko su u pravu hrvatski političari.

LISTE HRVATSKIH I RUSKIH ZNANSTVENIKA 4.

(ODGOVOR STIJEPU MIJOVIĆU KOČANU)

Dragi Stijepo,
Hvala i na Tvom komentaru:

*Dragi Joško,
Nemojte kukati, ni Ti ni Đuro!*

Tvoji časopisi koji izlaze u Zagrebu čine Hrvatsku, prvi puta u njezinoj povijesti, jednim od najuglednijih središta svjetske matematičke znanosti.

U uglednom znanstvenom časopisu objavljeni rad gospode Nevena Elezovića i Nikole Banića čine čast hrvatskoj znanosti i istini. Hrvatskoj i hrvatskomu narodu čine čast. I svima koji nose i pokazuju hrvatske putovnice.

Ruski znanstvenici uvijek su prednjačili u svijetu znanosti, tako je i danas kada su za svojeg prihvatili i akademika Josipa Pečarića. To je čast i njima i Tebi! Predhodnik Ti je Marko Martinović iz Perasta, dakle Tvoj Bokelj, jedan od utemeljitelja u svijetu znamenite Ruske mornarice.

Sjetite se Vjenceslava Čížeka, također Bokelja (po majci Konavljjanina!), junaka bez straha i mane! Njemu je bila čast i tako je doživljavao, kao čast, kada je čitav tadašnji državni sustav nastojao ušutkati ga i prešutjeti ga.

Jednoga lijepoga dana, a možda još i prije, Vi ćete biti što i sada jeste, časni i zaslužni ljudi, a oni...neka promisle što rade....

Svi, sve što rade, sebi rade! Svojim Vas postupcima samo još više uzdižu.

„Paščad grize ali po tlih gmiže/sam sur oro pod nebo se diže“!

Budite i dalje ponosni!

Svi, sve što radimo, sebi radimo!

Pozdrav

Stijepo

Moram priznati da nisam očekivao da ćeš iz mojih pisama steći takav dojam jer sam naglašavao da sve to doživljam kao pohvalu od vlasti. Ako sam se i čudio to je da mi pridaju nezasluženo veliki značaj. To što Ti kažeš u svom komentaru već sam čuo od velikog hrvatskog biskupa dr. Vlade Košića. Njegov govor na otvaranju Međunarodne konferencije povodom moga 70. rođendana, On kaže za Thompsona i mene:

Zato će njihov trag biti nadahnuće budućim naraštajima i za dvadeset i trideset godina o njima će se pisati knjige, snimati filmovi i oni će biti primjer srčanosti u borbi sa zlom koje uništava istinu i našu domovinu.

Biskup Košić na otvaranju Konferencije

Zato ja nikako ne mogu kukati zbog toga, zar ne?

Istina meni je neobičan utjecaj na medije i portale, koji bi trebali biti hrvatski, jer upravo Đuro Vidmarović, koji se kako i sam kaže kako ne slaže se sa mnom u mnogim stvarima političkog karaktera, u

Predgovoru knjige „JE LI POLITIČARIMA KRIVA MATEMATIKA?“ kaže:

Akademik Pečarić ima hrabrosti nositi na svojim leđima teret ove slobode. Što više, on se bori i za slobodu drugih. Ti drugi su svjesni kako akademika štiti njegova svjetska slava i članstvo u HAZU, jer bi drugi, nakon izrečenih misli davno potonuli ili bili gurnuti u ponor. Ako on prizna poraz, slijedi šutnja mnogih, zapravo strah. A strah ukida slobodu.

A to je knjiga u kojoj je i poglavlje RUSKI ZNANSTVENIK.

Sigurno nije lijepo pričati o uspjesima u svom radu. To izaziva ružne strasti jer, kako mi reče jedan kolega akademik, neki su jalni, a drugima smeta moje domoljubno djelovanje. Ali kad nema medija koji upozoravaju i na takve stvari mora netko pisati i o stvarima koje ne raduju takve vlasti.

Đuro mi ne dozvoljava priznati poraz!

Josip Pečarić

**MARIO FILIPI, PORTAL
DRAGOVOLJAC.COM, 2021.**

**ODGOVOR ĐURU VIDMAROVIĆU
(TAKMIČENJE ZA PRVOG SLUGU U HRVATA
3.)**

Dragi Đuro,
Zahvaljujem Ti na komentaru mog jučerašnjeg teksta iako me je rastužilo:

Subject: *Odg: TAKMIČENJE ZA PRVOG SLUGU U HRVATA,, 2.
(DOBRONIĆ I OSTALI 'HRVATSKI' DUŽNOSNICI I ZDS.
7.)*

Date: Tue, 2 Nov 2021 12:29:04 +0100

From: Djuro Vidmarovic

To: 'Josip Pecaric' <pecaric@element.hr>

Poštovani kolega Joško,

divim Ti se kako imaš živaca pisati sve ove nacionalno zabrinute, ali tako strašno razvojem situacije emocijama nabijene tekstove? Ja nemam snage, a treći infarkt mi nije neophodan. No, tužan sam, zbunjen, frustriran... Nekome je u interesu da ovaj narod što više zavadi i podijeli, da se što više mladih obitelji iseli... Morati ću sve to malo studioznije pogledati kako bih došao do suvislog zaključka. Jer ovo što neki ljudi rade, ova svađa na vrhu, izjave ovoga sudca, pisanje „Novosti“, TV propaganda, titoistički revival ispada apsurdno i neubrojivo. A bojim se kako u tom ludilu ima sistema. Nastojim biti umjeren, smiren, djelovati pomirbeno na crti Tuđmanovog učenja, a onda se sve sruši jer neki političari djeluju

destruktivno i huškački .Bojim se za budućnost svojih unuka. Ponekad bih volio umrijeti.

A jasno je da me je rastužilo zbog Tvoje završne rečenice. Nadam se da nisam i ja malo doprinio tome. Ljetos kada si autobusom došao u Tisno na jedan dan iako znamo za Tvoje udare da bi (sjajno) predstavljao moje knjige. U razgovoru sam Ti rekao da je odnos vlasti prema Tebi gori nego prema meni jer Ti doista djeluješ tako kako si napisao, a je - nadam se žestoko - napadam vlast. A ta vlast tj. vladajuća stranka koju si stvarao, jednako se sveti i Tvojoj i mojoj obitelji. Istina kada vidim koliko nastupaš po Lijepoj našoj (nagrada generalu Ivanu Tolj, knjiga biskupa dr. Vlada Košića i generala Ivana Tolja) čini se da im itekako smetaš. Ti bi trebao znati da političari ne razumiju da netko iz njihovih stranaka može imati za prijatelja nekoga koji ih napadaju.

Kada kažem 'nadam se žestoko' to je obaveza koju mi je ostavio Dragutin Tadijanović jer je posljednja rečenica koju mi je rekao bila: SAMO TI NJIH ŽEŽI. Tome bih dodao i riječi jednog predsjednika DHK koji je pišući predgovor mojoj knjizi napisao:

Nakana ovog predgovora nije podržavati stavove akademika Pečarića, jer njemu obrana nije potrebna, niti ju on želi, već je nakana obraniti, ma koliko to zvučalo patetično, pravo slobodnog i nezavisnog intelektualca na javni diskurs. U našoj stvarnosti takvo pravo odviše često dobivaju protivnici, pa i neprijatelji Hrvatske, njezini osporavatelji, svi oni koji pod firmom slobode i umjetnosti pljuju po ovome narodu i svim njegovim vrijednostima. Ako ništa drugo, onda ovakvoj kohorti, radi pristojnosti i političke ravnoteže, treba suprotstaviti domoljubno i suverenističko javno razmišljanje. Akademik Pečarić ima hrabrosti nositi na svojim leđima teret ove slobode. Što više, on se bori i za slobodu drugih. Ti drugi su svjesni kako akademika štiti njegova svjetska slava i članstvo u HAZU, jer bi drugi, nakon izrečenih misli davno potonuli ili bili gurnuti u ponor. Ako on prizna poraz, slijedi šutnja mnogih, zapravo strah. A strah ukida slobodu.

Taj Predsjednik DHK zvao se Đuro Vidmarović!

I u tome što si napisao u prvoj rečenici pokazuje da je točno kako Ti djeluješ pomirbeno na crti Tuđmanovog učenja o pomirbi. Današnji

predsjednik stranke koju je Tuđman osnovao ta 'Tuđmanova' pomirba je pomirba NAPADNUTIH Hrvata i pripadnika naroda naci-fašističkog agresora koji sprovode tzv. Politiku 'srpskog sveta' što se svodi na podršku naci-fašističkom agresoru. Zato Predsjednik Vlade svoje viđenje politike pomirbe definira u najnovijem sukobu:

MILANOVIĆ NE BIRA RIJEČI, IZ VUKOVARA PORUČIO:

STIEROV DJED BIO JE UBOJICA, A OTAC GRLIĆA

RADMANA KOMUNJARA

<https://direktno.hr/domovina/milanovic-ne-bira-rijeci-iz-vukovara-porucio-stierov-djed-bio-ubojica-otac-grlica-radmana-komunjara-249068/>

Milanović kaže:

"Ovaj treći je držao Titovu sliku u uredu. Ja to ne preporučujem, ali kako nekome uzeti to pravo kad je Tuđman deset godina držao Titovu bistu", rekao je Milanović te dodao da je riječ o prozivkama na račun Ive Goldsteina koji bi navodno trebao biti veleposlanik u Grčkoj.

"Kako to da uzmeš nekom Goldsteinu? To je vrlo nisko, pokazuje da se prema ljudima ponašaju kao prema čunjevima. Ne radi se tu o Goldsteinu, on je ugledni profesor, s njim se mnogi neće složiti, u nekim stvarima ni ja", kazao je predsjednik države i nastavio: "Da bi se napakostilo nekome jer je držao Titovu sliku doveden je u pitanje i Stier koji je uređivao ustaške novine. Ja sam mu bio šef u Ministarstvu vanjskih poslova, predložio sam njegovo promaknuće, nisam ga pitao što mu je bio deda. Znam što mu je bio deda. Čepinski ubojica, ratni zločinac. To više nije bitno. Preko toga pokušavam prijeći. Da bi mi onda Grlić, čiji je otac bio istaknuta komunjara, direktor Kafilerije koju su privatizirali kao obitelj, predsjednik partije lokalne, držao lekcije o Titu. A to koordinirao Plenković za koje znamo koje je sorte. To je takvo licemjerje, to uništava društvo."

1. Prvo je smiješno uspoređivati djelovanje državnika Tuđmana koji promiče i ostvaruje pomirbu djece partizana i ustaša koji se bore za Hrvatsku u vrijeme kada nije bilo ni rezolucija o osudi svih totalitarnih režima s djelovanjem veleposlanika u vrijeme kada je već bilo poznato da je Tito jedan od deset najvećih ubojica. Čini mi se da Stier kao starac koji je uređivao USTAŠKE novine jako mladoliko djeluje. Ili su možda iseljeni Hrvati USTAŠE i Milanoviću, kao što

su to svi Hrvati koji su za nezavisnu Hrvatsku Srbima i svim srpskim slugama u RH. Vjerojatno Predsjednik države ne zna što je PPP pa bi bilo dobro da pogleda doista uglednog znanstvenika Davora Pavunu u 'Bujici' ili moju knjigu o 'ustašama' tj. Hrvatima izvan Hrvatske: *Pronađena polovica duše / Deset godina s Australskim Hrvatima*, Zagreb, 2002.

Meni je posebno draga pohvala Milanovića ministru Gordanu Grlić-Radmanu iako mi izgleda da on toga nije svjestan. Naime sve ovo o čemu pišem pokazuje kako je on – za razliku od Milanovića – doista shvatio bit Tuđmanove pomirbe. Tome bih dodao da je ministar Radman za istinu o Jasenovcu jer danas znamo mnogo mnogo više o tome, mada je Tuđman u cilju pomirbe i borbe za Hrvatsku u to uključio i Jasenovac prijedlogom da on bude spomen mjesto za sve hrvatske žrtve. To su tada spriječili žestokim reagiranjem oni u Hrvatskoj koji su zaslužni za laži o tom radnom logoru u NDH a koji danas moraju zbog zahtjeva njihovih gazda održavati oba kandidata u borbi za čelno mjesto sluge svjetskim moćnicima.

Tada sam i napisao svoj prvi tekst objavljen u *Hrvatskom slovu* podržavajući mišljenje Javora Novaka.

Zanimljivo je da on i ja i danas slično mislimo:

RAZNIJET ĆE HRVATSKU

Gdje je kraj šamaranjima?

Bilo je samo pitanje vremena kad će nam savršeno nezrela ekipa političara u vrhu države dokazati da to stvarno i jesu te svima pokazati kako se razaraju državne institucije i to one najvitalnije poput vojske. Zalutali u vlast, Izbavitelj i Milanče, ni ne znaju drugačije. Njihov ego raste u nebesa i ni ne pada im napamet da sjednu za stol te napokon prestanu puniti skandal-stupce u domaćim (i stranim) medijima. Njima još nije došlo do mozga da upravo ovakav scenarij sa svađama, čak s uvlačenjem i Hrvatske vojske, fašističkoj Srbiji najviše odgovara. Njima još nije došlo do svijesti da dok se oni prepucavaju i razaraju državu, da dok se oni bave samima sobom, pljačkaši i mrzitelji Hrvatske grabe trčecim korakom i raznose ju. Možemo samo pretpostavljati što o nama misle u inozemstvu, nakon ovakvih gafova najviše vlasti u RH. Gdje je kraj ovoj sramoti? Ne bi me začudilo da Milanoviću i Plenkoviću uruče

opomenu iz NATO-a jer ovo je prevršilo svaku mjeru i ruši vjerodostojnost našeg partnerstva u NATO-u. Ovakav partner nikome ne treba. Čini se da je V. Šeks imao potpuno pravo kad je tražio opoziv predsjednika Milanovića. Samo, sada je isto tako očito, da taj pravni zahvat treba proširiti i na sve Plenkovićeve ministre, baš kao i na njega samog.

Za dom spremni

Vidim da je moja kolumna prošloga tjedna izazvala veliko zanimanje i zapalila cijelu paletu dežurnih polutana koji su zapjenjeno, i po zadaći, grizli. Uključila se cijela omrežna prosrpska bojna iz RH i iz tzv. republike srpske. Treba odmah reći da nijedna država, pa tako ni Hrvatska, baš nikome nije kriva što oni nemaju zavičaj, nacionalnu pripadnost, rodoljubni osjećaj ili patriotizam kako se to često (s ponosom!) naziva na Zapadu. Zato ću citirati Mažuranića i ponoviti citat kojim se svojevremeno poslužio veliki Dubravko Horvatić: "mišad grize ali po tlih gmiže".

Naime, apatridi nas s neke kvazi antifašističke platforme žele uvjeriti kako su ustaše izmislile pozdrav Za dom spremni. Kako je to lijepo pokazao i skrenuo nam pozornost novinar i politolog, cijenjeni g. Mario Filipi kao hrvatski branitelj i junak, stopostotni ratni vojni invalid te inače i poznati veslač, omladinski prvak svijeta te intelektualac s ljubavlju za hrvatsku povijest - auktori Leonard Eleršek, pukovnik OSRH iz Zadra i liječnik prim. dr. sc. Rado Žic Mikulin iz Punta na Krku, predložili su nam dokaze o porijeklu tog pozdrava u svojoj knjizi „Putom Sunca – Crveni bojovnici iz Horezma” (izdanje: Ogranak Matice hrvatske u Zadru, 2019.). Hvala svima uključenima u taj značajan projekt. No, ono za što nema baš nikakvih dokaza, osim pjene na ustima, jest da srbijanska četnička kokarda, pod kojom se klalo po Hrvatskoj najmanje od 1918-te do 1995-te, je neki progresivan simbol. A on, zločinački kakav je, u RH još nije zabranjen! Štoviše o njemu se uopće i ne govori. Muti se istina a optužbe zabadaju u junački ZDS a ne u genocidne četničke kokarde.

Isto tako, krvava petokraka, simbol komunističkih zločina počinjenih po cijelom svijetu; Titova petokraka, pod kojom je (u Titovim poslijeratnim gulazima) život izgubilo više od 500.000 ljudi; ta

koljačka petokraka s Bleiburga i Križnih putova (po jednom od izvršitelja klanja Simi Dubajiću); ta petokraka, koja je iseljenim Hrvatima po svijetu glave razbijala sjekirom; ta petokraka koja je Vukovar sravnila sa zemljom i napunila groblja čak i sa strijeljanim ranjenicima iz Vukovarske bolnice, da ne govorimo o stradalim civilima – ta petokraka se ne zabranjuje! I još nam neki novopečeni suci, koji su popili brojne jugo-velikosrpske-mitove trabunjaju o “civilizacijskim tekovinama”!

Ne postoji službena zabrana u RH četničke kokarde i velikosrpske petokrake. Zato i postoji cijela klika razmiljelih apatrida i mrzitelja Hrvatske koja urla protiv HOS-ova pozdrava Za dom spremni. No, kome ti polutani mažu oči? Ma boli njih jedna stvar za povik legitimnih jedinica Hrvatske vojske, njima je do rušenja Hrvatskog obrambenog rata. Njima smeta obranjena Hrvatska. Njih boli hrvatska pobjeda i što su u njoj potučeni do gležnja. Njih peče što ih je njihov vlastiti vožd, fašist Slobodan Milošević proglasio zečevima. Zečevima koji su se kukavički razbježali u samo dva dana. To bi ova ekipa samozvanih antifašista željela poništiti, okrenuti naopačke i vratiti se na poziciju u kojoj su bili privilegirani, podmazani. Oni bi na poziciju Saveza boraca, gdje su određivali i naređivali. Sudovi su samo bili njihov servis. Etnički su biznismeni tek puki mrzitelji svega hrvatskoga. Inkasatori hrvatskih kuna. Drečeći prosjaci, koji bi da im se da još i više.

Zbog toga se tako pjene, ma kakav pozdrav... Jasenovac, ZDS, razne izmišljene jame, pervertirano izokrenuti antifašistički ustanci, u stvari klanja hrvatskoga naroda i okretanja na žaru katoličkog svećenika, elementi su njihova trajna etničkog biznisa. Oni od toga žive i od sramnog negiranja da su pobili tolike fratre od Lepe Bukve i Maclja do dubrovačkog Jakljana, i Dakse, i Orsule do Širokoga Brijega... Oni se upinju na stražnje noge ne bi li nas zatrpali svojim lažima, ne bi li svoja zločinstva pripisali hrvatskome narodu, HOR-u, Hrvatskoj vojsci, HOS-u.

Oni plaću za Ukrajincem Titom, jednim od 10 najvećih zločinaca svijeta jer njima je pod njim bilo na sve načine - odlično. Savjesti nisu imali pa je tako nemaju ni dan danas. Oni venu za Titom a ne znaju da je jedna od njegovih glavnih porola sustigla i njih same: “Nema povratka na staro!” E ali oni bi upravo to htjeli. I kad u tome

ne bi za njih bilo obrta i masnog novca, nikada se oni ne bi bavili Jasenovcem ili ZDS-om. Više se niti ne bune protiv kune, dapače: što više kuna da im je. A to je inače ustaška kuna? Ma kakva povijest. Oni imaju svoju, nepromjenljivu, te kao takvu punu negaciju znanosti o povijesti. Njima povijest počinje 08. svibnja 1945.

Prije koju godinu na Hvaru, za naš stol sjeo je neki lokalni SDP-ovac i stao iz čista mira hvaliti Račana, Tita, NOB-e. Poznavao je naime mog znanca. Upitao sam ga a što ćemo s Golim otokom? Što s Bleiburgom i Križnim putovima? Jako se zblenuo pa zatim uzrujao i zapjenio. Rekao sam mu da se smiri ako želi razgovarati ali da će morati iznijeti protuargumente. Malo je lupao po stolu, pa kad je vidio da od toga nema koristi, ispalio je svoj argument: "To su bile legitimne poslijeratne operacije! Obračun s neprijateljima Jugoslavije!" – Super, dodao sam mirno: Znači predsjednik Tuđman i Hrvatska vojska isto su tako imali pravo, doduše nisu ga iskoristili, na legitimne poslijeratne operacije. Obračun s neprijateljima Hrvatske, ne? Sve vas, po vašoj logici, trebalo je znači pobiti? Iskočio je iz kože i uskoro vičući i vrijeđajući pobjegao. To su ti "argumenti" takvih tipova, drvenih advokata Titovih zločinstava: "Mišad grize ali po tlih gmiže".

(...)

<https://www.hkv.hr/izdvojeno/komentari/j-novak/38420-j-novak-raznijet-ce-hrvatsku.html>

Dragi Đuro,

Ti znaš koliko se ponosim s činjenicom da sam ja bio jedini koautor našem prijatelju pok. Akademiku Dubravku Jelčiću kome sam posvetio knjigu i kome je svojevremeno Sanader prebacio prijateljstvo sa mnom:

J. Pečarić, Akademik Dubravko Jelčić. Portal dragovoljac.com.

Slično smo planirali Horvatić koga spominje Novak. O tome vidjeti:

J. Pečarić, *Dubravko Horvatić*, Portal dragovoljac.com.

Zato me i ne čudi odnos prema Tebi zbog našeg prijateljstva.

Uostalom i sam često pogriješim i zamijenim Sanadera i

Plenkovića. A o toj sličnosti piše i Nenad Piskač:

NENAD PISKAČ: SANADEROV UPUTNIK O ZABORAVU I
OKRETANJU DOSLJEDNO SE PROVODI

<https://hrvatskonebo.org/2021/11/02/nenad-piskac-sanaderov-uputnik-o-zaboravu-i-okretanju-dosljedno-se-provodi/>

Meni je doista duhovit Piskačev komentar o Dobroniću i ZDS:
Na čelo vrhovne sudbene vlasti došao je za dom nespreman sudac.

Dragi Đuro,

Svakim danom sve više i više će ljudi razumjeti moju tvrdnju da je prema nečijem odnosu prema ZDS najjednostavnije prepoznati tko radi protiv interesa hrvatskog naroda.

U borbi za prvog slugu u Hrvata Milanoviću (njegov kandidat je postao predsjednik VS i odmah donio prednost Milanoviću). Vladajući odmah uzvraćaju:

KAJTAZI GLEDE ZABRANE ZDS-A TVRDI: SVE ĆEMO SE
DOGOVORITI, MANDAT TRAJE JOŠ TRI GODINE
<https://narod.hr/hrvatska/kajtazi-glede-zabrane-zds-a-tvrdi-sve-cemo-se-dogovoriti-mandat-traje-jos-tri-godine>

PROZVALI I PLENKOVIĆA I MILANOVIĆA
MALENICA ODBIO PRODULJITI REGISTRACIJU UDRUGE
BOJEVNIKA HOS-A JER NISU IZBRISALI POZDRAV 'ZA
DOM SPREMNI' IZ STATUTA
<https://direktno.hr/domovina/malenica-odbio-produljiti-registraciju-udruga-bojevnika-hos-jer-nisu-izbrisali-pozdrav-dom-spremni-i-249079/>

A da to o važnosti uče i suverenisti vidi se iz reagiranja njihovog predsjednika:

PAVLIČEK KOMENTIRAO POTEZ MALENICE ZBOG
POZDRAVA 'ZA DOM SPREMNI': JOŠ JEDNA SRAMOTA U
NIZU AKTUALNE HRVATSKO-SRPSKE KOALICIJE
<https://www.dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/28419-pavlicek-komentirao-potez-malenice-zbog-pozdrava-za-dom-spremni-jos-jedna-sramota-u-nizu-aktualne-hrvatsko-srpske-koalicije>

Srdačno Tvoj,
Joško

ZA DOM SPREMNI I SLAVA UKRAJINI, DRAGOVOLJAC.COM, 2022.

ĐURO VIDMAROVIĆ O UKRAJINI

Često vam šaljem moju prepisku s Đurom Vidmarovićem pa sam tako i pismo koje sam mu poslao prije dva dana njemu objavio pod naslovom O BOKI I UKRAJINI:

<https://bezccenzure.hr/vlad/o-boki-i-ukrajini/>

Završio sam pismo riječima:

Pozdravljam te uz Bojnu Čavoglave na Ukrajinskom:

<https://www.youtube.com/watch?v=WFrLGcRioA>

<https://www.youtube.com/watch?v=m2xrwF8SYxs>

I dan poslije onoga što sam vam napisao u Đuri mogli ste ga vidjeti u „Bujici“.

Napisao sam i knjigu o Duru:

J. Pečarić, Đuro Vidmarović, Portal dragovoljac.com:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/Vidmarovic.pdf>

Vjerojatno znate da često o ovim našim hrvatskim temama razgovaram sa Stankom Šarićem, pa je to prijateljstvo također dano u knjizi:

J. Pečarić, Dva prijatelja / Stanko Šarić, Zagreb, 2021., str. 348.

Zapravo sam Stanku posvetio povodom njegovog 60. rođendana knjigu:

J. Pečarić, Mojih sto knjiga, Zagreb, 2020, str. 285.

I danas smo se našli. Pričamo o Ukrajini. Komentiram Bujicu u kojoj su i dali „Bojnu Čavoglave“ u ukrajinskoj obradi. I Thompson i „Bojna Čavoglave“ povezuje nas s Ukrajincima, povezuje naš Domovinski rat i našu borbu protiv naci-fašističkih agresora iz Srbije i današnju njihovu nadljudsku borbu za slobodu njihove domovine od agresije Putinove Rusije. Ukrajinci pjevaju Thompsonovu „Bojnu“ a vlast u RH ga je proganjala zbog nje.

Đurova priča o Krimu i Bilgorodskoj oblasti vjerojatno će vam biti posebno zanimljiva jer vjerojatno mnogi od vas – slično meni – za nju ne znaju. To pretpostavljam zato što o njoj nije znao ni Stanko. Veliko iznenađenje za mene da on nešto takvo ne zna – valjda se neće ljutiti što sam ga odao i pisao vam o tome.

Evo tog dijela iz njegovog gostovanja u „Bujici“ koje vam dajem u Prilogu:

DVOJBE OKO KRIMA: Čija je Bilgorodska oblast?!

Đuro Vidmarović objasnio je i tzv. dvojbe oko Krima: - Čuo sam, ne jednom neke naše ljude kako govore da je Hruščov dao Ukrajini Krim i da je to “ruska pokrajina”, čime je ispravljena neka povijesna nepravda. Da, '54. godine je u SSSR-u došlo do korekcija među republičkim granicama. Tako je Krim kao poluotok, važan kao vojna baza, stavljen na raspolaganje Ukrajinskoj Sovjetskoj Socijalističkoj Republici, ali nitko ne govori da je u isto vrijeme, najbogatija ukrajinska pokrajina s tri metra debelim ‘černozeom’, humusom, Bilgorodska oblast, pripojena Ruskoj Federaciji! Ako se već govori o “vraćanju” Krima, što je onda s Bilgorodskom oblašću i njezinim povratkom Ukrajini?!

Slično zamjeni teritorija koji su komunisti iz Crne Gore i BiH u drugoj Jugoslaviji napravili mijenjajući izlaz BiH na more u Boki sa lovištima u BiH.

Josip Pečarić

THOMPSON – NAJZNAČAJNIJI ŽIVUĆI HRVAT, DRAGOVOLJAC.COM, 2024.

JOŠ JEDNA 'CRTICA' IZ MOJE KNJIGE „HAZU I TUĐMANOVA BISTA“: POSTJUGOSLAVENSTVO

U zadnjem desetljeću prošlog stoljeća tzv. ljevica u RH nije se nikada odmakla od Jugoslavenstva o čemu su pisali mnogi hrvatski komentatori:

U knjizi „HAZU i Tuđmanova bista“ spomenuo sam knjigu „Zbogom Postjugoslavenstvu“ Mirjane Kasapović:

KANDIDAT ZA AKADEMIKA, POVJESNIČAR -
UKLANJATELJ
(Odgovor akademika Kuzme Kovačića)

Dragi Kuzma,

Hvala na Tvom odgovoru:

Subject: Re: PISMO AKADEMIKU KUZMI
KOVAČIĆU,,(AKADEMIK SA H-INDEKSOM NULA? –
3.),,

Date: Sun, 12 May 2024

From: Kuzma Kovačić

To: Josip Pečarić

Hvala, Josipe, na pismu! Nisam znao za to sramotno uklanjanje Bošnjakovog spomenika Tuđmanu. Taj kandidat za akademika, povjesničar - uklanjatelj, zbilja ne bi trebao biti članom Hrvatske akademije, ne samo zbog toga, nego prvenstveno zato što si uzima pravo javno suditi jednom izabranom hrvatskom akademiku, i to baš

tvorcu suvremene hrvatske države, akademiku Franji Tuđmanu. Nije li to nedostojno za jednog kandidata?

Srdačno te pozdravljam iz Hvara!

Kuzma

Pišem Ti ovaj odgovor jer sam upravo doznao tužnu vijest: Umro je Luko Paljetak.

Đuro Vidmarović me je obavijestio da je u teškom stanju, ali nisam ni pomislio da će nas napustiti. Pa baš sam jučer u Pismu Predsjednici DHK Hrvojki Mihanović Salopek i Đuru podsjetio na Inicijativu o proglašenju dr. Franje Tuđmana utemeljiteljem RH koju smo potpisali i on i nas dvojica zajedno s akademikima Aralicom i Damjanovićem i drugima konstatirajući: ... *doista je svim potpisnicima čast biti u društvu s akademikima Aralicom i Paljetkom* Doista me raduje što si napisao netko *ne bi trebao biti članom Hrvatske akademije...prvenstveno zato što si uzima pravo javno suditi jednom izabranom hrvatskom akademiku*. Zapravo Ti si na lijep način napisao isto što sam i ja u nizu ovih mojih tekstova kada sam upozoravao kolege u HAZU da im kandidat poručuje da su nekompetentni kada biraju kandidata koji je tako loš. Čovjek im govori da je iznad njih i uopće mi nije jasni zašto želi biti u društvu s nama koji smo ispod njegove razine. Ja sam južnjak pa se takvima obično rugam, mada sam upozoravao da takvi akademici zapravo rade od HAZU Akademiju redikula. O istovjetnoj priči s Ivom Goldsteinom sam također pisao, a poznato je da je on danas i poznat kao dr. sc. Ivo Drobilica.

Jasno je zašto Drobilica i Uklanatelj javno sude akademiku Franji Tuđmanu. Meni je to zabavno, a posebno danas kada su izbori pokazali da nisam uzalud napisao knjige:

2. J. Pečarić, *Trijumf tuđmanizma*, Zagreb, 2003.
3. J. Pečarić, *Nepoćudne knjige / Trijumf tuđmanizma 2*, Zagreb, 2003.
4. D. Jelčić i J. Pečarić, *Tuđmanove tri sekunde*, Zagreb, 2004.
5. D. Jelčić i J. Pečarić, *Tuđmanove tri sekunde. Drugo prošireno izdanje*, Zagreb, 2007.

6. J. Pečarić, *Vukovar: Trijumf Tuđmanizma* dragovoljac.com, 2023.:

<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/VukovarTrijumf.pdf>

Naime u „Hrvatskom tjedniku“ od 9. 5. 2024. Davor Dijanović spominje tuđmanizam u podnaslovu svog teksta: *nadamo se ostvarenju bojazni Bože Kovačevića o povratku ozračja tuđmanizma u Hrvatskoj*.

<https://www.portalnovosti.com/bozo-kovacevic-domovinski-pokret-nas-zeli-vratiti-u-vrijeme-tudmana>

Da, ono što sam najavljivao 2003. najavljeno je u Vukovaru 2023., a 2024. imam paniku u redovima 'lijeve družine'.

Oni inteligentniji su odavno napustili Droblicu i slične. U Prilogu dajem tekst o predstavljanju knjige „Zbogom Postjugoslavenstvu“ Mirjane Kasapović.

Spominjem ne samo zbog toga što će nam Izborna skupština puno toga reći o našoj Akademiji, već i zbog Tvog duhovitog novog imena našem kandidatu: *Uklanatelj*.

Naime knjiga prof. Kasapović me asocira na moju pitalicu:

-Koja je razlika između četnika i Jugoslavena?

-Četnik je poštteni četnik, a Jugoslaven je pokvareni četnik.

Srdačno Te pozdravljam.

Joško

Zapravo za mene Mirjana Kasapović pod Postjugoslavenstvom podrazumijeva ono što je ostalo nakon raspada bivše države koju je davno Tanja Torbarina definirala kao najveća Velika Srbija, odnosno tu borbu za tom Velikom Srbijom u novonastalim državama.

Međutim više o tome možete naći u tekstu:

M. Erceg: Što je "postjugoslavija" i koji su njezini zagovornici?

11. lipnja 2024.

PORUKA ZAGREBAČKE POLITOLOGINJE »MEMORIJSKIM
PODUZETNICIMA«: NEMA »TREĆE JUGOSLAVIJE« NAKON
»POSTJUGOSLAVIJE«

Naravni 'istoričari' tj. politički aktivisti u RH ne mire se sa – zapravo – svojom sudbinom. Zato je zanimljivo pogledati i tekst dr.sc. Ivice Granića od 24. lipnja 2024.:

IVICA GRANIĆ: ZAŠTO JE KNJIGA PROF. KASAPOVIĆ
UZRUJALA 'POSTJUGOSLAVENA' MARKOVINU?

Ali vratimo se 'crtici' iz moje knjige HAZU I TUĐMANOVA BISTA, tj. tekstu iz nje.

Kao Prilog tom tekstu je u knjizi dan Hinin prikaz (12/04/2024) predstavljanja:

PREDSTAVLJENA KNJIGA ZBOGOM
POSTJUGOSLAVENSTVU MIRJANE KASAPOVIĆ

<https://www.hkv.hr/vijesti/komentari/43808-m-erceg-sto-je-postjugoslavija-i-koji-su-njezini-zagovornici.html>

Knjiga “Zbogom Postjugoslavenstvu! – Prilog demitologizaciji hrvatske politike i društva” umirovljene profesorice komparativne politike Mirjane Kasapović, objavljena u nakladi Školske knjige, predstavljena je u petak u Zagrebu.

Knjiga na oko 240 stranica kroz četiri poglavlja raspravlja o tome što je bila Jugoslavija, što su “postjugoslavenske države”, što su “postjugoslavenske studije” i o znanstvenosti “postjugoslavenskih studija”.

Autorica smatra da je Jugoslavija bila najneuspješnija europska država 20. stoljeća te da nema države u Europi koja je u sedamdesetak godina postojanja, od prosinca 1918. do siječnja 1992., dva puta nastala i dva se puta raspala u morima krvi svojih stanovnika — u svjetskim, međudržavnim i građanskim ratovima svojih “južnoslavenskih plemena” i svojih “bratskih naroda i narodnosti”.

Isprobani su svi ekonomski i politički aranžmani da se ta država očuva: bila je kapitalistička i socijalistička, monarhijska i republikanska, unitaristička i federalistička, pluralistička i monistička, kraljeva desničarska i maršalova ljevičarska diktatura.

Bila je na Zapadu i Istoku, neopredijeljena i nesvrstana. Ništa nije pomoglo, ističe autorica.

Lijevi akademski, politički, kulturni i medijski tabor pokazuje začuđujuću otpornost i ravnodušnost na spoznaje inozemnih znanstvenih istraživača ratnih i poslijeratnih masovnih zločina jugoslavenske vlasti, a jedan od izraza političkoga mitologiziranja Jugoslavije čine i postjugoslavenske studije kao izrazi nastojanja da se očuvaju ime i sjećanje na bivšu državu i da se, štoviše, s njome postupa kao s političkom i kulturnom činjenicom.

Govoreći o knjizi političar Dražen Budiša rekao je da nacizam nije preživio nestanak koncentracijskog logora Auschwitz, ali da je "lijevi politički totalitarizam" nadživio 85 milijuna svojih žrtava, te je podržao ocjenu Mirjane Kasapović da se komunizam nije ostvario drugačije nego kroz devijacije.

Jugoslavenski režim počivao je na političkim represijama i kultu ličnosti koji je dosegao „patološke razmjere“, kazao je Budiša te zaključio da je uvjeren da će knjiga biti značajan prilog demitologizaciji jugoslavenstva.

Povjesničar Zlatko Begonja ocijenio je "knjigu kao vrijedno štivo, koje je neophodno pročitati, kako bi se dobio bolji uvid u značenje istaknutih pojmova i sintagmi, neobično važnih za razumijevanje nakana i ciljeva onih koji su na njima ustrajavali i nadalje to čine“.

Ona poprima karakter svojevrsnog vademekuma, bez kojega bi promišljanje o promatranim temama doista bilo manjkalo. Autorica je knjigom uspješno razobličila sve slučajne ili namjerne zablude pojedinih autora, koji o jugoslavenstvu i postjugoslavenstvu nastupaju s apologetskih pozicija, kazao je.

"U tom smislu razotkrila je sve njihove pokušaje inficiranja društva, što u konačnici za rezultat ima stvaranje ozračja društvenog nesklada i napetosti, poglavito zato jer takvi nastupaju s dogmatskih pozicija obrane jedne propale političke religije", istaknuo je.

U svojim naporima za promicanjem ideoloških koncepata s golemom količinom predrasuda, takvi su zašli u područje gdje je postalo razvidno da su postigli punu neuravnotežnost između osjećaja razuma. Takvi se nisu odrekli jugoslavenstva i postjugoslavenstva, nego su pronašli nove načine koji ih karakterizira kao protivnike očuvanja tradicijskih, kulturnih, duhovnih vrijednosti

– ključnih odrednica hrvatskog nacionalnog identiteta, zaključio je Begonja.

Predsjednik Uprave Školske knjige Ante Žužul izrazio je nadu da će knjiga biti “postament” za istraživanje mladim ljudima koji će vratiti “samosvijest društvu”. (Hina)

<https://kamenjar.com/predstavljena-knjiga-zbogom-postjugoslavenstvu-mirjane-kasapovic/>

Zapravo što mislim o tome spomenuo sam na kraju prvog teksta s pitalicom kojoj sam posvetio cijelu knjigu:

J. Pečarić, “Pokvareni četnici”, dragovoljac.com, 2022.:

<https://www.dragovoljac.com/index.php/pecaric/31891-pokvareni-cetnici>

U Uvodu sam napisao i ovo:

„Lito u Tisnom 2022, otvaramo s predstavljanjem knjige 'BOJNA ČAVOGLAVE' / THOMPSONOFOBIA. Tih dana je sjajni hrvatski kolumnist Joško Čelan napisao u *Hrvatskom tjedniku* tekst o Thompsonu pa sam taj tekst koristio u svom govoru. Tako sam naveo i dio njegova teksta u kome se spominje *partizansko-četnička vlada Plenković-Pupovac* (...) Poslije predstavljanja don Lazar mi je komentirao kako je Čelan precizniji od mene u tom nazivu, jer sam ranije bio oštiri u tome.

Na što je don Lazar mislio?

Ja sam vladajuću koaliciju prvo nazivao srpsko-hrvatskom želeći naglasiti činjenicu da je u toj koaliciji glavni Pupovac. Naime svjetski moćnici su željeli pobjedu Srbije u ratu s Hrvatskom, a kada je od srpske 'strašne' vojske Tuđman s hrvatskim braniteljima u 'Oluji' napravio zečeve nisu mu ni na pogreb htjeli doći. Zato sve vlade poslije Utemeljitelja hrvatske države poslušno rade sve što žele ti svjetski moćnici. A njihove želje su ostale iste. Kada već Hrvatskom ne vlada Milošević, onda je dobar i Pupovac.

Kasnije je u Hrvatskom Saboru sam Plenković (zabunom ili po onom „neće jezik nego pravo“) nazvao tu koaliciju ČETNIČKOM, pa ja koristim to ime.

Tada me don Lazar podsjetio na moju pitalicu:

-Koja je razlika između četnika i jugoslavena?

*-Četnik je pošten četnik, a jugoslaven je pokvareni četnik!
Dakle, pokvareni četnici na vlast su po Vama gori od četnika, pa je
očito da je Vaš naziv – po Vašoj tvrdnji - blaži od Čelanovog!
I što odgovoriti don Lazaru kad ostanete bez teksta?
Jedino, napisati knjigu o POKVARENIM ČETNICIMA i posvetiti
je don Lazaru, zar ne?“*

Vjerovali ili ne knjiga ima blizu 400 stranica.

DRAGOVOLJAC.COM

Pokvareni četnici

Knjiga za preuzimanje

JE LI POVIJEST ZNANOST?

19. srpnja

Prvi članak dr. sc. Vladimira Geigera je doista dokumentirano ukazao na zlonamjernu laž na stranicama JUSP Jasenovca za koju bi netko trebao I odgovarati jer je očito uperena protiv ove države. A JUSP Jasenovac je – vjerovali ili ne – državna ustanova

U Prilogu dajem tekst o toj Geigerovoj novoj provjeri točnosti informacija u hrvatskom i širem medijskom prostoru.

TO JE ZAPRAVO REKAO KOSTA NAĐ?

<https://www.vecernji.hr/vijesti/novo-upozorenje-povjesnicara-geigera-hrvatski-borci-za-istinu-o-jasenovcu-uporno-se-pozivaju-na-navodnu-izjavu-general-a-jna-1786294>

Dok je u prvom tekstu dao dokumente koji neoborivo osporava tvrdnje na stranicama JUSP,

Ovaj tekst završava doista na način koji je u potpunoj suprotnosti s tim:

„Što je Nađ doista izjavio o Jasenovcu, može se provjeriti u različitim izvorima, kaže Geiger i čudi se onima koji šire tu dezinformaciju, jer „zaista bi bilo teško i povjerovati da general JNA Kosta Nađ, tada predsjednik SUBNOR-a Jugoslavije, nije izrekao onodobni jedino prihvatljivi, tj. službeni broj od 700 000 žrtava logora Jasenovac“.

Dokaz tipa MOŽE SE PROVJERITI!?

Ili ONODOBNO JEDINO PRIHVATLJIVI, TJ. SLUŽBENI!?

Postoji doba kada je laž jedino prihvatljiva jer je službena?

Radi se o izjavi iz 1981. dakle kada se uveliko zna za Tuđmanove tvrdnje, ali i njegov zatvor pa je povijesna istina da je LAŽ zapravo istina?, Naime akademik Ivica Kostović piše:

Zbog svojih istraživanja i stavova ne samo da je izbačen iz Saveza komunista i umirovljen 1967. godine nego je osuđen dva puta na zatvorsku kaznu (1972. na dvije godine zbog nacionalizma i poslije na tri godine – 60. rođendan 14. svibnja 1982. »proslavio« je u zatvoru). Izgleda da ga je najskuplje stajalo istraživanje o žrtvama Jasenovca koje je proveo poštujući statističke i izvorne podatke, a s ciljem da spere ljagu s hrvatskog naroda kao genocidnog. Treba istaknuti da Franjo Tuđman kao zagovornik hrvatske samostalnosti

u razdoblju 1971–1980. nije bio osuđivan samo zbog političkog djelovanja i mogućeg udruživanja (?) nego je osuđivan zbog onog što je napisao i ustrajno i argumentirano branio i tijekom sudskog procesa i u javnosti.

<https://www.dragovoljac.com/index.php/razno/39526-akademik-kostovic-o-akademiku-tudmanu>

<https://bezcenzure.hr/vlad/akademik-kostovic-o-akademiku-tudmanu/>

Dakle u vrijeme kada se zbog ukazivanje na laži u povijest zatvaralo demant izrečenog je povijesno vrelo. A ne snimak koji dokazuje da je točno to što piše u demantiju. Što dokazuje to što je netko general? Samo da je u Tuđman bio general i da je za takve tvrdnje robovao.

Sama brojka od 700 000 je toliko smiješna jer je veća od brojke koja je dobivena popisivanje žrtava Drugog svjetskog rata na cijelom teritoriju Jugoslavije, a oni Geiger spominje doktore računarских znanost koji su napisali na stotine tekstova i sjajnu knjigu i pokazali da je i današnji službeni popis JUSP Jasenovca službena prepun lažnih ili nedokazanih žrtava.

I onda bi oni i drugi koji se bave Jasenovcem trebali govoriti ono što i povjesničari koji su na državnoj plaći, što je svojevremeno Blanka Matković i zamjerila dr. Geigeru.

A što o tim brojkama misli veliki hrvatski književnik Miroslav Krleža dao sam u svom nedavnom govoru na Izbornoj skupštini HAZU

Važno je napomenuti da su u Večernjem listu izdvojili tri komentara koje dajem uz sam tekst.

Inače ja sam i sam svojevremeno komentirao tu polemiku i taj moj tekst je dan napr. u mojim knjigama:

J. Pečarić Za dom spremni i Slava Ukrajini, dragovoljac.com, 2022.:

<https://www.dragovoljac.com/index.php/pecaric/30156-za-dom-spremni-i-slava-ukrajini>

J. Pečarić, Društvo za istraživanje trostrukog logora Jasenovac, Zagreb, 2023., str. 472.

Internet izdanje:

<https://drustvojasenovac.files.wordpress.com/2023/06/trostrukijase-novac-za-cip.pdf>

Evo tog mog komentara:

I u tom broju jedinog hrvatskog političkog tjednika u nas ima više tekstova o Jasenovcu. Spomenuo bih samo feljton povjesničarke mr. sc. Blanke Matković. U ovom četvrtom nastavku posebno mi je bio zanimljiv dio u kome je 'oprala' dugogodišnjeg voditelja projekta o žrtvama Drugog svjetskog rata pokazujući kako on iako je profesionalni povjesničar zanemaruje arhivske izvore. On naime u članku objavljenom u Časopisu za suvremenu povijest broj 2 iz 2020. godine u tablici Broj žrtava logora Jasenovac prema: broj od 7000 pripisuje njoj umjesto Bogdanu Zlatariću, dakle pripisao je njoj nešto što su više od 20 godina prije njenog rođenja priredili jugoslavenski popisivači. Radi se o brojcima od 7000 žrtava.

Spomenut ću moje sučeljavanje s dr. Milanom Bulajićem koje sam objavio u tri knjige na hrvatskom i dvije na engleskom u kome sam rekao osnivaču Muzeja žrtava genocida u Beogradu:

Vi tvrdite da je Tuđman govorio o 20.000 žrtava Jasenovcu na stranicama 33, 65, 119, 127, 161, 169, 180, 201. Na strani 181 tvrdite da je Tuđman rekao 28.000 žrtava, na strani 119, a od 30.000 do 40.000 na stranicama 47, 48, 116. Također tvrdite da obilato koristi podatak popisa od 1964., dakle 49.874. Znači vi najviše puta u knjizi kažete 20.000, ali govorite i druge podatke.

Zapravo meni je posebno draga ta brojka od 7000 o kojoj piše naša povjesničarka jer je – vjerovali ili ne – i ona povezana s Tuđmanom, ne u javnim istupima ili publikacijama već u jednoj priči koju mi je ispričao jedan od studenata iz 1971. koji je s Tuđmanom bio govornik na jednom od tadašnjih skupova.

Po završetku skupa mladog i žestokog govornika Tuđman je zagrlio i savjetovao ga da ne bude tako žestok jer mora voditi računa o sebi u državi kakva je bila tadašnja Juga. Student ga je tada zapitao koliko on misli da je bilo žrtava u Jasenovcu, a Franjo mu je odgovorio: Od 5000 do 7000.

Spomenuti članak u Časopisu za suvremenu povijest je objavljen na stranicama 517-587. Kako je iz teksta očito da je autoru ljubav

prema vlastitom narodu tj. nacionalizam nešto loše možda je to razlog zašto nije spomenuo hajku iz 2015. godine koja je vođena protiv autora knjige koju su napisali Vladimir Horvat, Igor Vukić, Stipe Pilić i sama Blanka Matković (ona je za autora članka u „Časopisu za suvremenu povijest“ UZDANICA HRVATSKIH NACIONALISTA) „Jasenovački logori – istraživanja“ koju je izdalo „Društvo za istraživanje trostrukog logora Jasenovac“ 2015. vjerojatno zato što su braneci autore tada pisali Akademiji slijedeći 'nacionalisti':

akademik Josip Pečarić

prof. dr. sc. Matko Marušić

akademik Andrej Dujella

dr. sc. Vlado Košić, biskup sisački

akademik Dubravko Jelčić

akademik Marin Hraste

akademik Andrija Kaštelan

dr. sc. Mile Bogović, biskup gospićko-senjski

prof. dr. sc. Zvonimir Janko, dopisni član HAZU, Sveučilište u Heidelbergu

prof. dr. Valentin Pozaić, pomoćni biskup zagrebački

Ante Ivas, biskup šibenski

akademik Stanko Popović

akademik Žarko Dadić

akademik Ivan Aralica

prof. dr. Ante Sekulić, dopisni član HAZU-a

akademik Frano Kršinić

dr. sc. Marin Barišić, nadbiskup, metropolit splitsko-makarski

mons. Josip Mrzljak, biskup varaždinski

akademik Stjepan Gamulin

prof. dr. sc. Dubravka Sesar, član suradnik HAZU, razred za filologiju

izv. prof. dr. sc. Mario Grčević, član suradnik HAZU, razred za filologiju

dr. sc. Henrik Heger Juričan, Sveučilište Pariz-Sorbona, dopisni član HAZU

Ante Glibota, potpredsjednik Europske akademije znanosti, umjetnosti i književnosti

- prof. em. dr. sc. Zvonimir Šeparović, član Europske akademije
znanosti i umjetnosti*
- prof. dr. sc. Ivica Veža, član Europske akademije industrijskog
management*
- prof. dr. sc. fra Andrija Nikić, predsjednika HAZU sa sjedištem u
Mostaru*
- dr. sc. Josip Stjepandić, Njemačka*
- prof. dr. sc. Ivan Malčić*
- doc. dr. sc. Dubravko Jelić*
- doc. dr. sc. Ivan Bokan*
- prof. dr. sc. Srećko Kovač*
- dr. sc. Mato Artuković, znanstveni savjetnik*
- dr. sc. Hrvoje Kalinić*
- izv. prof. dr. sc. Milica Klaričić Bakula*
- izv. prof. dr. sc. Borka Jadrijević*
- prof. dr. sc. Boris Širola*
- dr. sc. Stjepan Kožul*
- dr. sc. Stjepan Razum*
- prof. dr. sc. Boro Mioč*
- prof. emer. dr. sc. Ivo Soljačić*
- mr. sc. Ante Milinović, znanstveni savjetnik*
- dr. sc. Anđelko Mijatović*
- prof. dr. sc. Božo Goluža, Pročelnik Studija povijesti i voditelj
Poslijediplomskoga studija Sveučilište u Mostaru Filozofski
fakultet*
- prof. dr. sc. Nikica Uglešić*
- dr. sc. Zlatko Vučić*
- doc. dr. sc. Branko Hebrang*
- prof. dr. sc. Ivan Karlić, KBF Sveučilišta u Zagrebu*
- prof. dr. sc. Milko Brković*
- doc. dr. sc. Zlatko Begonja*
- prof. dr. dr. h.c. Nikola Debelić, veleposlanik u m.*
- dr. sc. Miroslav Banović*
- prof. dr. sc. Darko Žubrinić*
- prof. dr. sc. Slavko Kovačić*
- prof. dr. Stipe Kutleša*
- Mladen Ibler, dr. med., veleposlanik RH u mirovini*

dr. sc. Anto Orlovac, svećenik
dr. sc. Vladimir David, Australija
prof. dr. sc. Jerko Barbić
prof. dr. sc. Mihovil Biočić
prof. dr. sc. Nikola Bradarić
dr. sc. Rok Čivljak
prof. dr. sc. Marija Definis Gojanović
prof. dr. sc. Marinko Erceg
prof. dr. sc. Mladen Kuftinec
prof. dr. sc. Ilija Kuzman
prof. dr. sc. Ana Marušić
prof. dr. sc. Darko Orešković
prof. dr. sc. Davor Pavuna
prof. dr. sc. Stojan Polić
prof. dr. sc. Ivan Poljaković
Branko Salaj, veleposlanik RH u mirovini, bivši direktor HINE
izv. prof. dr. sc. Danica Galešić Ljubanović
dr. sc. Marko Jerčinović
prof. dr. sc. Andrija Hebrang
prof. dr. sc. Ana Jerončić
dr. sc. Krešimir Bušić
dr. sc. Davor Pećnjak
prof. dr. sc. Vladimir Mikuličić
dr. sc. Vine Mihaljević
Marija Peakic-Mikuljan, bivša predsjednica Društva hrvatskih
književnika
prof. dr. sc. Marin Čikeš
mr. sci. Gordana Turić, bivša podpredsjednica ukinute Državne
komisije za istraživanje žrtava Drugoga svjetskog rata i
poraća
dr. Tomislav Djurasovic, München
doc. dr. sc. Srećko Botrić
prof. dr. sc. Ante Lauc
mr. art. Eva Kirchmayer Bilić, Muzička akademija, Zagreb
prof. dr. sc. Ivan Perić
prof. dr. sc. Miroslav Tuđman
prof. dr. sc. Neven Elezović

dr. sc. Vladimir Horvat
doc. dr. sc. Mario Puljiz
doc. dr. sc. Julije Jakšetić
doc. dr. sc. Josip Dukić
prof. dr. Sven Seiwerth
prof. dr. sc. Zvonimir Janović, umirovljeni redoviti profesor u
trajnom zvanju
dr. sc. Vladimir Čepulić, umir. prof. FER-a
Rozina Palić-Jelavić, Odsjek za povijest hrvatske glazbe HAZU
doc. dr. sc. Maja Andrić
izv. prof. dr. sc. Anita Matković
prof. dr. sc. Zoran Vataavuk
prof. dr. sc. Ivan Petrović
dr. sc. Frano Glavina
Nikola Štedul, Master of Arts Honours, žrtva atentata
dr. sc. Pero Vidović SJ, bibličar
Benjamin Tolić, filozof, diplomat, publicist I kolumnist
izv. prof. dr. sc., Ružica Razum
mr. sc. Josip Ungarov, dobitnik državne nagrade za znanost
prof. dr. sc. Tomislav Živković
izv. prof. dr. sc. Mario Krnić
dr. sc. Domagoj Jamičić, znanstv. Savjetnik
prof. dr. sc. Branko Jeren
prof. dr. sc. Šimun Križanac
dr. sc. Niksa Krstulović
prof. dr. sc. Nedjeljko Perić
prof. dr. sc. Mislav Grgić
prof. dr. sc. Zdravko Tomac
prof. dr. sc. Mladen Parlov
dr. sc. Zvonimir Marić, sveuč. prof. u m., bivši diplomat
prof. dr. sc. Stipe Tadić, znanstveni savjetnik
doc. dr. sc. Ambroz Čivljak
dr. sc. Miroslav Međimorec
Prof. dr. sc. Vlado Jukić
dr. sc. Stjepan Kušar, red. prof. na Hrvatskom katoličkom
sveučilištu
prof. dr. sc. Marinko Vidović, bibličar

prof. dr. sc. Zlatko Vrljicak
dr. sc. fra Smiljan Dragan Kožul O.F.M. (Duhovni ravnatelj
Pokreta krunice za obraćenje i mir)
prof. dr. sc. Šime Vučkov
prof. dr. sc. Mijo Nikić, SJ
Vjekoslav Krsnik, prvi glavni urednik HINE
doc. dr. sc. Ljiljanka Kvesić, Mostar
dr. sc. Marija Buzov, znanstvena savjetnica
red. prof. art. Đuro Tikvica, pijanist, Muzička akademija
Sveučilišta u Zagrebu
dr. sc. Davorin Lovrić
dr. sc. Osor Barišić
dr. sc. Ante Vučković
dr. sc. Irena Zakarija Grković
prof. dr. sc. Stipan Janković
prof. dr. sc. Antonija Balenović
prof. dr. sc. Željko Jeričević
Marko Perković Thompson
Miljenko Stojić, franjevac, književnik i novinar
prof. dr. sc. Ivica Grković
prof. dr. sc. Zoran Vataavuk
prof. dr. sc. Mladen Petravić
prof. dr. sc. Ivan Bodrozić
prof. dr. sc. Luka Tomašević
prof. dr. Ante Čuvalo
dr. sc. Jure Krišto, zaslužni znanstvenik u miru
dr. sc. Žarko Domljan, predsjednik Hrvatskog sabora u miru
izv. prof. dr. Ante Pavlović
prof. emeritus dr. sc. Radoslav Galić
doc. dr. sc. Ante Periša
Đuro Vidmarović, književnik, bivši veleposlanik, predsjednik HKV-
a
Nikola Obuljen, bivši gradonačelnik Dubrovnika i saborski
zastupnik u miru
dr. sc. Ante Matana, dr. med
prof. dr. sc. Milan Nosić
don Anđelko Kačunko

dr. sc. Drago Katović, profesor emeritus

prof. dr. sc. Mile Dželalija

dr. sc. Stijepo Mijović Kočan, knjevnik

prof. Ive Livljanić, veleposlanik u miru

prof. dr. sc. Vlado Dadić

prof. dr. sc. Ivo Rendić – Miočević

prof. emer. dr. sc. Ivan Ilić

prof. emer. dr. sc. Marija Kaštelan-Macan

Potporu su im pružili i drugi.

Valjda zbog toga u takom velikom tekstu se ne navodi knjiga:

J. Pečarić. Dva pisma koja su skinula maske / Na hrvatsku šutnju nismo spremni!, Zagreb, 2015. pp.406.

Josip Pečarić

GOVOR DR. SC. DAMIRA PEŠORDE

Hvala Duji što je stavio link na svoj govor s predstavljanja knjige posvećene Stanku:

Andrej Dujella

Ovo je bio moj govor na predstavljanju

<https://web.math.pmf.unizg.hr/.../pdf/pecaric-promocija2.pdf>

Govor je bio objavljen i na dva hrvatska portala:

<http://dragovoljac.com/.../22025-govor-akademika-andreja...>

<http://www.hazud.hr/govor-akademika-andreja-dujelle-na.../>

Na slici sam ja između Duje i dr. sc. Damira Pešorde, Iako je Pešorda jedan od ponajboljih hrvatskih kolumnista nisam siguran da je njegov govor objavljen na nekom portalu.

Dan je u mojoj knjizi:

J. Pečarić, Dva prijatelja / Stanko Šarić, Zagreb, 2021.:

DAMIR PEŠORDA

PEČARIĆEVIH STO KNJIGA

Josip Pečarić: Mojih sto knjiga, Zagreb, 2020.

Pečarićevih sto knjiga predstavljaju izvanredan autorski pothvat već i zbog samoga broja. Kako se ne razumijem u znanstveni dio njegova opusa, govorit ću o publicističkom dijelu. Već i po tom dijelu svoga djelovanja Pečarić je svojevrсни fenomen u hrvatskoj publicistici i javnom životu uopće. U knjizi o kojoj je ovdje riječ književnik Đuro Vidmarović, govoreći o Josipu Pečariću, kaže da "sam popis njegovih radova ima obujam znanstvenog rada s preko 60 stranica". Međutim, znanstveni ga rad nije spriječio da bude jedan od najplodnijih i, što je još važnije, jedan od najaktualnijih suvremenih hrvatskih publicista. Pri tomu mislim da je među prvima pokretao neke teme koje bi uskoro postale izrazito aktualne i da ih je artikulirao na originalan, sebi svojstven način. U svom ću se izlaganju koncentrirati na tri aspekta fenomena Pečarić u suvremenoj hrvatskoj publicistici. Prvi se tiče tematike, drugi kompozicije, treći žanrovskog određenja Pečarićevih tekstova koji, zgušnjavajući se oko određenih tema, prerastaju u knjige.

Rekao sam već da je Pečarić u pravo vrijeme, kao da je nekako naslućivao u kojem će smjeru stvari krenuti, otvarao prave teme. Kao dobar primjer te njegove osobine uzet ću otvaranje teme pozdrava Za

dom spremni kada se činilo da za tim nema potrebe, štoviše da je kontraproduktivno kopati po tim stvarima. Tu svoju borbu za obranu pozdrava ZDS Pečarić je opisao u knjizi Dnevnik u znaku "Za dom spremni" (2017.). Priznavši svoju zabludu, o knjizi sam tada napisao kako je Pečarić je dobro predosjetio što će se događati. Upornim i zlonamjernim povezivanjem Hrvatske s NDH Hrvatsku se pretvorilo u svojevrsnog taoca određenih interesnih, ideoloških i etničkih skupina; tomu bi mogla doskočiti samo ona vlast koja bi rehabilitirala pozdrav koji sadržajem nikomu normalnomu ne može biti sporan, a koji su svojim besprijeckornim angažmanom u obrani domovine pripadnici HOS-a očistili od svih eventualno negativnih konotacija iz prošlosti. Na žalost, takva vlast u Hrvatskoj ni do danas nije uspostavljena. Slična je stvar i s Pečarićevim angažmanom oko obrane glazbenika i pjevača Marka Perkovića Thompsona, otpora detudnizaciji, dekonstrukcije srpskog mita o Jasenovcu koju u blažoj varijanti nastavljaju i projugoslavenski orijentirani hrvatski povjesničari, upozoravanja na veličinu i važnost žrtve generala Praljka... U svim tim slučajevima Pečarić uočava procese koji idu na štetu hrvatskih interesa i suprotstavlja im se prije nego što ih drugi i uoče. Njegova se borba nekome može učiniti borbom s vjetrenjačama, ali nije li često veća ludost ostati doma, sjediti i čekati da nevolja prođe nego uzjahati i navaliti na vjetrenjače.

Kompozicija Pečarićevih pojedinih tekstova i cijelih knjiga nepredvidljiva je, razbarušena i neukalupljiva u bilo kakva pravila. Ima tu svega pomalo, komentara, eseja, osvrti, pisama, pjesama, razgovora... I uz to od različitih autora koje Pečarić inkorporira u svoje knjige. Zato je kompozicija vrlo bitan čimbenik u sagledavanju Pečarićevih knjiga, a ta kompozicija presudno ovisi od medija u kojem Pečarić djeluje, to jest komunicira i stvara. Taj medij je internet, gotovo svi tekstovi, barem u njegovim novijim knjigama prvotno su objavljeni na nekom portalu ili su dio autorove elektronske korespondencije s drugima. Stoga njegovi tekstovi često završavaju s poduljim popisom web stranica, a katkad je i samo tijelo teksta prošarano njima kao svojevrsnim ornamentima već na vizualnoj razini. Svaka ta referenca pak zainteresiranog čitatelja vodi do novih stranica i novih tekstova, tako da se Pečarićeve knjige iz fizičkog prostora protežu u virtualni težeći beskraju. Želimo li dalje

razvijati tu tezu, možemo cijeli Pečarićev publicistički opus sagledati kao jednu knjigu koja stalno raste, nadograđuje se novim knjigama. Knjigu koja kao da teži beskraju.

Žanrovska neodredivost Pečarićevih knjiga, izuzmemo li onu najopćenitiju odrednicu da se tu radi o publicistici, proizlazi najvećim dijelom upravo iz spomenutog specifičnog načina njihova nastajanja. Pečarić bez krznanja u svoj samorazvijajući tekst uključuje prigodnu pjesmicu koju mu je neki prijatelj poslao, vlastite i tuđe e-mailove, slovo o knjizi nekog od predstavljača njegovih knjiga, intervju i štošta još. Izmjenjujući tako diskurzivne, oblične i ritmičke osobitosti teksta, uz stalno nuđenje izvanknjižnih referenci, Pečarić svoje izlaganje čini pokretljivijim, življim. Uvlači čitatelja u svoj polemični svijet gdje se polako rasplinjuju granice između stvarnosti i teksta, između teksta i hiperteksta. Iako je ovo najnovija Pečarićeva knjiga svojevrzni hommage Pečarićevom dosadašnjem publicističkom stvaralaštvu, autor ni u njoj ne propušta anticipirati ključne teme za hrvatsku skorbu budućnost. Uočava tako pogubno nesnalaženje Crkve u vrijeme korone koje se najzornije ogleda u slučaju don Delaša, kojeg je Crkva faktički napustila i prepustila provokatorima i državnim organima iako je samo i u izvanrednim okolnostima nastojao vršiti svoju svećeničku dužnost, ponovo aktualizira bleiburšku tematiku osjećajući da se na udaru takozvanog antifašizma našao i Bleiburg kao jedan od simbola hrvatskog stradanja, koji treba izbrisati da bi Jugoslavija mogla oživjeti itd.

Na kraju treba spomenuti da je knjiga posvećena, kako autor kaže, "dragom prijatelju i velikom hrvatskom domoljubu Stanku Šariću za njegov šezdeseti rođendan", a na kraju knjige donesen je i rukovet domoljubnih pjesama koje je sa svojim tamburaškim sastavima izvodio Stanko Šarić. Da zaključim, sto i prva Pečarićeva knjiga predstavlja presjek autorovih interesa tijekom dugogodišnjeg bavljenja hrvatskom društvenom zbiljom, ali otvara i neke nove teme. I čitajući je, ni jednog trenutka nemamo dojam da se autor umorio ili da je oštrica njegove kritike društvenih procesa otupjela. Naprotiv!

HODOČASNIK / MARKO PERKOVIĆ THOMPSON, DRAGOVOLJAC.COM., 2025.

KAKO SAM BRANIO THOMPSONA

Koncert na Hipodromu pokazuje da sam imao uspjeha i u mojoj obrani Thompsona.

Kada se osvrnem na to mogu pokazati slijedeće:

Imam 216 publicističkih knjiga, a njih 198 je o Thompsonu ili sadrže tekstove u Kojima se on spominje:

KNJIGE O THOMPSONU

M. Kovačević i J. Pečarić, Thompson u očima hrvatskih intelektualaca – Bilo je i to jednom u Hrvatskoj, Fortuna, Zagreb, 2008.

J. Pečarić, Hajka na Thompsona, Zagreb, 2012.

J. Pečarić. Dva pisma koja su skinula maske / Na hrvatsku šutnju nismo spremni!, Zagreb, 2015. pp.406.

J. Pečarić, Thompson – pjesmom za Hrvatsku, Zagreb, 2017. Str. 409.

J. Pečarić, Matematika, pjesme i nogomet. Zagreb, 2018. pp. 347.

J. Pečarić, Predsjednica i 'Za Dom spremni', Zagreb, 2019. str. 214.

J. Pečarić, Josip Šimunić i 'Za Dom spremni', Zagreb, 2019, str. 362.

J. Pečarić, 'Bojna Čavoglave' / Thompsonofobija, Zagreb, 2022. str. 404.

J. Pečarić Za dom spremni i Slava Ukrajini, dragovoljac.com, 2022.:
<https://www.dragovoljac.com/index.php/pecaric/30156-za-dom-spremni-i-slava-ukrajini>

J. Pečarić, Thompson – najznačajniji živeći Hrvat, Dragovoljac.com, 2024.:

<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/thompson.pdf>

J. Pečarić, Dočeci sportskih heroja /: Od “Bojne Čavoglave” do “Ako ne znaš što je bilo”, dragovoljac.com., 2025.:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/doceci.pdf>

KNJIGE U KOJIMA SE PIŠE I O THOMPSONU

J. Pečarić, Trijumf tuđmanizma, Zagreb, 2003.

J. Pečarić, Nepoćudne knjige / Trijumf tuđmanizma 2, Zagreb, 2003.

J. Pečarić, Hercegovac iz Boke / Što sam govorio o Hrvatima BiH, Zagreb, 2003.

J. Pečarić, U Boki kotorskoj svaki kamen govori hrvatski / Borba za Boku kotorsku 2, Zagreb, 2004.

D. Jelčić i J. Pečarić, Tuđmanove tri sekunde, Zagreb, 2004.

D. Jelčić i J. Pečarić, Književnik Mile Budak sada i ovdje, Zagreb, 2005.

J. Pečarić, Priznajem, Hrvat sam! Zagreb, 2005.

J. Pečarić, Kad “stručnjaci” odlučuju o matematici, Zagreb, 2006.

D. Jelčić i J. Pečarić, Tuđmanove tri sekunde. Drugo prošireno izdanje, Zagreb, 2007.

J. Pečarić, Zločinački sud u Haagu, Zagreb, 2008.

J. Pečarić i M. Kovačević, Kraj vremena veleizdajnika?, Zagreb, 2009.

J. Pečarić, Za ponosnu Hrvatsku, e-knjiga. Portal HKV-a, 2009.

http://hakave.org/images/stories/Documents/Za_ponosnu_Hrvatsku.pdf

J. Pečarić, Rasizam Suda u Haagu / 15 godina ponavljanja istoga: Je li bilo uzalud? Zagreb, 2011.

J. Pečarić, Rasizam svjetskih moćnika, Zagreb, 2012.

J. Pečarić, Zabranjeni akademik – Prijevarom u HAZU!?, Zagreb, 2012.

J. Pečarić, Rasizam domaćih slugu, Zagreb, 2013.

J. Pečarić, Vukovar i njegov stožer, Zagreb, 2013.

J. Pečarić, Hrvatski genocid: Napravili zečeve od Srba, Zagreb, 2014.

J. Pečarić, ‘Ako voliš Hrvatsku svoju’, Zagreb, 2014.

J. Pečarić, Propade im crvena Hrvatska, Zagreb, 2015. pp.372

- J. Pečarić, *Živjela nam antifašistička, tj braniteljska Hrvatska*, Zagreb, 2015
- J. Pečarić, *Oba su pala*, Zagreb, 2016., str.392.
- J. Pečarić, *Pišem pisma odgovora nema! 1. / Navodna Hrvatska zaklada za znanost*, Zagreb, 2017. str. 245.
- J. Pečarić, *Pišem pisma odgovora nema! 2. / Je li Akademiji važna znanost*, Zagreb, 2017. str. 212.
- J. Pečarić, J. Stjepandić, *Ništa se još promijenilo nije*, Zagreb, 2017. str. 346.
- J. Pečarić, *Dnevnik u znaku 'Za dom spremni'*, Zagreb, 2017. str. 312
- M. Međimorec, J. Pečarić, *General Praljak*, Zagreb, 2017. Str. 375.
- M. Međimorec, J. Pečarić, *General Praljak*, drugo prošireno izdanja, Zagreb, 2017. str. 451.
- M. Međimorec, J. Pečarić, *General Praljak II. U obrani hrvatskog naroda*, Zagreb, 2018.
- M. Međimorec, J. Pečarić, *General Praljak III. S prijezirom odbacujem Vašu presudu*, Zagreb, 2018.
- J. Pečarić, S. Razum, *Razotkrivena Jasenovačka laž*, Društvo za istraživanje trostrukog logora Jasenovac, Zagreb 2018.
- M. Međimorec, J. Pečarić, *General Praljak IV. S prijezirom odbacujem Vaše podaništvo*, Zagreb, 2018.
- J. Pečarić, *Dario Kordić*, Zagreb, 2019. str. 343.
- J. Pečarić, *Četvrti stup moje Hrvatske / Biskup dr. Vlado Košić*, Zagreb, 2019. str. 398.
- J. Pečarić, *Je li političarima kriva matematika?* Zagreb, 2019, pp. 317.
- J. Pečarić, *Borasa za akademika*. Portal dragovoljac.com, 2020: <http://www.dragovoljac.com/images/minifp/Boras.pdf>
- 48.J. Pečarić, *Vratiti Hrvatsku narodu*: Portal dragovoljac.com, 2020.: <https://www.dragovoljac.com/index.php/pecaric/20640-akademik-pecaric-vratiti-hrvatsku-narodu>
- 49.J. Pečarić, *Akademik Dubravko Jelčić*. Portal dragovoljac.com, 2020.: http://www.dragovoljac.com/images/minifp/jelcic3_Part1.pdf
http://www.dragovoljac.com/images/minifp/jelcic3_Part2.pdf

- 50.M. Međimorec, J. Pečarić, El General Praljak, “¡Jueces, El General Praljak no es criminal de guerra. Con desprecio rechazo vuestra sentencia !” Portal dragovoljac.com, 2020.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/praljak1.pdf>
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/praljak2.pdf>
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/praljak3.pdf>
51. J. Pečarić, Mojih sto knjiga, Zagreb, 2020, str. 285.
52. J. Pečarić, General Janko Bobetko, Portal dragovoljac.com, 2020.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/Bobetko2.pdf>
53. J. Pečarić, Karolina Vidović Krišto, Zagreb, 2020, str. 167.
54. J. Pečarić, Nobelova Nagrada za 'Oluju', Portal dragovoljac.com, 2020.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/NobelZaGotovinu.pdf>
55. J. Pečarić, Akademik Ivan Aralica, Portal dragovoljac.com, 2020.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/Aralica.pdf>
56. J. Pečarić, Revizionisti u HAZU, Zagreb, 2020, str. 348.
57. J. Pečarić, Stijepo Mijović Kočan, Zagreb, 2020, str. 362.
58. J. Pečarić, Dr. Jure Burić, Zagreb, 2020, str. 211.
59. J. Pečarić, Druker / Predsjednik o Puhovskom, Portal dragovoljac.com, 2020.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/druker.pdf>
60. J. Pečarić, Slobodan Lang / Pešorda o Langu, Portal dragovoljac.com:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/LANG.pdf>
61. J. Pečarić, Josip Jović, Portal dragovoljac.com, 2020.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/jovic.pdf>
62. J. Pečarić, Ivica Marijačić, Portal dragovoljac.com, 2020.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/marijacic.pdf>
63. J. Pečarić, Mladen Pavković, Zagreb, 2020.,str.321.
64. J. Pečarić, Dr. sc. Mato Artuković, Zagreb, 2020.,str.224.
65. J. Pečarić, Mate Kovačević, Portal dragovoljac.com, 2020.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/matekovacevic.pdf>
66. J. Pečarić, Slobodan Lang / Pešorda o Langu, Zagreb, 2020.,str. 272.

67. J. Pečarić, Biskup prof. dr. sc. Valentin Pozaić, Portal dragovoljac.com, 2020.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/pozaic.pdf>
68. J. Pečarić, Prof. dr. sc. Zvonimir Šeparović, Zagreb, 2020., str. 336.
69. J. Pečarić, Akademik Stanko Popović, Portal dragovoljac.com, 2020.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/popovic1.pdf>
70. J. Pečarić, Prof. dr. sc. Zdravko Tomac, Portal dragovoljac.com, 2021.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/TOMAC.pdf>
71. M. Pavković, Razgovori s Josipom Pečarićem, Drugo prošireno izdanje, Koprivnica, 2021. str. 287.
72. J. Pečarić, O sučeljavanju Bulajić vs. Pečarić, Portal dragovoljac.com, 2021.:
http://www.dragovoljac.com/images/minifp/suceljavanje_hazu.pdf
73. J. Pečarić, Dr. sc. Ivo Rendić-Miočević, Portal dragovoljac.com, 2021.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/RENDIC.pdf>
74. J. Pečarić, Đuro Vidmarović, Portal dragovoljac.com, 2021.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/Vidmarovic.pdf>
75. J. Pečarić, Vjekoslav Krsnik, Zagreb, 2021. str. 315.
76. J. Pečarić, Ruski znanstvenik u RH, Portal dragovoljac.com, 2021.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/ruskiznanstvenik.pdf>
77. J. Pečarić, Prof. dr. sc. Miroslav Tuđman, Portal dragovoljac.com, 2021.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/tudjman.pdf>
78. J. Pečarić, Prof. dr. sc. Neven Elezović, Zagreb, 2021. str. 461.
79. J. Pečarić, Igor Vukić, Zagreb, 2021. str. 404.
80. J. Pečarić, Dr. sc. Josip Stjepandić, Portal dragovoljac.com, 2021.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/stjepandic.pdf>
81. J. Pečarić, Dr. sc. Damir Pešorda, Portal dragovoljac.com, 2021.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/pesorda.pdf>
82. J. Pečarić, Stjepan Razum u službi Istine, Zagreb, 2021., str. 404.

83. J. Pečarić, Prof. emeritus dr. sc. Matko Marušić, Zagreb, 2021. str. 444.
84. J. Pečarić, Akademik Smiljko Ašperger, Portal dragovoljac.com, 2021.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/asperger.pdf>
85. J. Pečarić, Vladimir Mrkoci, Zagreb, 2021., str. 285.
86. J. Pečarić, Akademik Andrej Dujella, Zagreb, 2021. str. 328.
87. J. Pečarić, Prof. dr. sc. Josip Jurčević, Portal dragovoljac.com, 2021.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/jurcevic.pdf>
88. S. Mijović Kočan, J. Pečarić, Roman Leljak, Zagreb, 2021. str. 252.
89. J. Pečarić, Dr. Milan Vuković, Portal dragovoljac.com, 2021.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/vukovic.pdf>
90. J. Pečarić, Marko Franović, Portal dragovoljac.com, 2021.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/franovic.pdf>
91. Josip Pečarić, Dubravko Horvatić, Portal dragovoljac.com, 2021.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/horvatic.pdf>
92. J. Pečarić, S. Razum, Jasenovac – A lie uncovered, Lulu.com, 2021. pp. 506.
93. J. Pečarić, Ljeta u Tisnom / Don Lazar Čibarić, Zagreb, 2021., str. 279.
94. J. Pečarić, Don Anđelko Kačunko, Zagreb, 2021. str. 339.
96. J. Pečarić, Gojko Šušak, Portal dragovoljac.com, 2021.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/Susak.pdf>
96. J. Pečarić, Dva prijatelja / Stanko Šarić, Zagreb, 2021., str. 348.
97. J. Pečarić, Akademik Slobodan Novak, Portal dragovoljac.com, 2021.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/novak.pdf>
98. J. Pečarić, Ankica Tuđman, Zagreb, 2021., str. 335.
99. J. Pečarić, Akademik Slaven Barišić, Portal HKV-a, 2021.:
https://www.hkv.hr/images/stories/Documents02/Pecaric_o_Slaven_u_Baristicu.pdf
100. J. Pečarić, Branili smo Stepinca, Portal dragovoljac.com, 2021.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/stepinac3.pdf>

101. J. Pečarić, HOS, Portal dragovoljac.com, 2021.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/HOS3.pdf>
102. J. Pečarić, Akademik Nenad Trinajstić, Portal dragovoljac.com, 2021.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/trinajstic.pdf>
103. J. Pečarić, Braća fra Šito i Valentin Ćorić, Portal dragovoljac.com, 2021.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/bracacoric.pdf>
104. J. Pečarić, Mario Filipi, Portal dragovoljac.com, 2021.:
<https://www.dragovoljac.com/index.php/pecaric/28535-mario-filipi>
105. J. Pečarić, Pravednica Među Narodima - Ljubica Štefan, Portal dragovoljac.com:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/LjStefan.pdf>
106. J. Pečarić, Dopisivanje s Lili Benčik, dragovoljac.com, 2021.:
107. J. Pečarić, Bokeljska mornarica, dragovoljac.com, 2021.:
<https://www.dragovoljac.com/index.php/pecaric/28810-bokeljska-mornarica>
108. J. Pečarić, Mr. sc. Mladen Ivezić, Društvo za istraživanje trostrukog logora Jasenovac, 2021.:
<https://drustvojasenovac.files.wordpress.com/2021/12/ivezic3.pdf>
109. J. Pečarić, Dr. sc. Mirko Valentić, dragovoljac.com, 2021.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/VALENTIC.pdf>
110. J. Pečarić, Damir Borovčak u mojim zapisima, Zagreb 2022. str. 224.
111. J. Pečarić, Zaljev hrvatskih svetaca, dragovoljac.com, 2022.:
112. J. Pečarić, Dr. Ružica i Mate Ćavar, dragovoljac.com, 2022.:
<https://www.dragovoljac.com/index.php/pecaric/29516-mate-ruzica-cavar>
113. J. Pečarić, Ivan Gabelica, dragovoljac.com, 2022.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/GABELICA.pdf>
114. J. Pečarić, Dubrovnik se brani Bokom, dragovoljac.com, 2022.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/DUBROVNIK.pdf>
115. J. Pečarić, Zvonimir Hodak, dragovoljac.com, 2022.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/HODAK.pdf>
116. J. Pečarić, Benjamin Tolić, dragovoljac.com, 2022.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/BenjaminTolic.pdf>
117. J. Pečarić, Akademik Vladimir Paar, Zagreb, 2022. str. 412.

118. J. Pečarić, Željko Olujić, Zagreb, 2022. str. 362.
119. J. Pečarić, Vlado Glavaš, dragovoljac.com, 2022.:
<https://www.dragovoljac.com/index.php/pecaric/30320-vlado-glavas>
120. J. Pečarić, General Ivan Tolj, dragovoljac.com, 2022.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/GeneralTolj.pdf>
121. J. Pečarić, Prof. dr. sc. Zvonimir Janko, dopisni član HAZU, dragovoljac.com, 2022.:
<https://www.dragovoljac.com/index.php/pecaric/30633-zvonimir-janko>
122. J. Pečarić, IX. Bojna "Rafael Vitez Boban", Zagreb, 2022., str. 349.
123. J. Pečarić, „Ja sam pobjednik“ / Nikola Štedul, Zagreb, 2022. str. 315.
124. J. Pečarić, Inicijalni krug 'Tuđman 100', dragovoljac.com, 2022.:
<https://www.dragovoljac.com/index.php/pecaric/30949-tudman100>
125. J. Pečarić, “Pokvareni četnici”, dragovoljac.com, 2022.:
<https://www.dragovoljac.com/index.php/pecaric/31891-pokvareni-cetnici>
126. J. Pečarić, Prof. dr. sc. Branimir Lukšić, Portal HKV-a, 2022.:
https://www.hkv.hr/images/stories/Documents02/Knjiga_ak_Pecaric_Luksic.pdf
127. J. Pečarić, Zašto Miroslav Tuđman nije bio profesor emeritus? dragovoljac.com, 2022.:
<https://www.dragovoljac.com/index.php/pecaric/32359-miro-tudjman>
128. J. Pečarić, Akademik Kuzma Kovačić, Zagreb, 2022. str. 342.
129. J. Pečarić, Akademik Ivan Gutman, Portal HKV-a:
<https://www.dragovoljac.com/index.php/pecaric/32628-akademik-gutman>
130. J. Pečarić, Akademik Ivo Padovan, dragovoljac.com, 2022.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/padovan.pdf>
131. J. Pečarić, Jelčić u našim knjigama, dragovoljac.com, 2022.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/jelcic2.pdf>
132. A. Kačunko i J. Pečarić, Hrvatska pjesnikinja Marija Dubravac, Zagreb, 2022. str. 424.

133. J. Pečarić, UNESCO i kolo sv. Tripuna, dragovoljac.com, 2022.:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/tripun.pdf>

134. J. Pečarić i M. Pavković Mali Sloba u Zagrebu, dragovoljac.com, 2022.:

<https://www.dragovoljac.com/index.php/pecaric/33571-mali-sloba>

135. J. Pečarić Zašto Miroslav Tuđman nije bio professor emeritus? / Drugo prošireno izdanje, Zagreb, 2023. str. 456.

136. J. Pečarić, Vanda Babić Galić o Boki i Bokeljima, dragovoljac.com, 2023.:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/vanda.pdf>

137. J. Pečarić, Miro Glavurtić im postade Srbin, dragovoljac.com, 2023.:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/glavurtic.pdf>

138. J. Pečarić, Dalić i Modrić u mojim knjigama, dragovoljac.com, 2023:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/DalicModric.pdf>

139. J. Pečarić, „Razgovarajte s velikima s polazišta principa, nikada na koljenima“, dragovoljac.com, 2023.:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/ponos.pdf>

140. J. Pečarić, Dr. sc. Hrvoje Kačić, dragovoljac.com, 2023.:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/kacic.pdf>

141. J. Pečarić, Prof. Dr. Sc. Darko Žubrinić, dragovoljac.com, 2023.:

<https://www.dragovoljac.com/index.php/pecaric/34506-darko-zubrinic>

132. J. Pečarić, Pismo Rektor u Sveučilišta u Mostaru / Prva Međunarodna Matematička Konferencija u Mostaru, Zagreb, 2023. str. 346.

143. J. Pečarić, Filip Lukas, dragovoljac.com, 2023.:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/Lukas.pdf>

144. J. Pečarić, Đildo i Tea u knjigama mlađeg brata, Zagreb, 2023., str. 392.

145. J. Pečarić, Marko Jurić, dragovoljac.com, 2023.:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/juric.pdf>

146. J. Pečarić, Hannah Arendt u mojim knjigama, dragovoljac.com:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/HannahArendt.pdf>

147. J. Pečarić, Dr. sc. Vlatka Vukelić, dragovoljac.com, 2023.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/vukelic.pdf>
148. J. Pečarić, Biskup prof. dr. sc. Valentin Pozaić – Druga knjiga, dragovoljac.com, 2023.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/pozaic2.pdf>
149. Z. Hodak, J. Pečarić, Država i 'terorist' / Marko Francisković, dragovoljac.com, 2023.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/franciskovic.pdf>
150. J. Pečarić, Društvo za istraživanje trostrukog logora Jasenovac, Zagreb, 2023., str. 472.
Internet izdanje:
<https://drustvojasenovac.files.wordpress.com/2023/06/trostrukijasenovac-za-cip.pdf>
151. J. Pečarić, Hrvatski velikan Dario Kordić, dragovoljac.com, 2023.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/kordic.pdf>
152. J. Pečarić, Profesor emeritus Boras, a ne Tuđman / Sramota Sveučilišta u Zagrebu, Zagreb, 2023., str. 267.
153. J. Pečarić, Tomislav Držić, dragovoljac.com, 2023.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/drzic.pdf>
154. J. Pečarić, Hrvatski velikani Dalić, Modrić i Lovren, Zagreb, 2023., str. 418.
155. J. Pečarić, Akademik Marin Hraste, dragovoljac.com, 2023.:
<https://www.dragovoljac.com/index.php/pecaric/36152-marin-hraste>
156. A. Kaćunko, J. Pečarić, Biskup dr. sc. Mile Bogović, Zagreb, 2023. szt. 450.
157. J. Pečarić, Hrvatski 'luđak' i srpski znanstvenici, dragovoljac.com, 2023.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/jlphsz.pdf>
158. J. Pečarić, Milanović hvali Grlić-Radmana, dragovoljac.com, 2023:
<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/MilanoRadman.pdf>
158. J. Pečarić, Novak Srzić vs. Stanković, dragovoljac.com, 2023:
<https://www.dragovoljac.com/index.php/pecaric/36660-stankovic-vs-novak-srzic>

160. J. Pečarić, Priznajte Hrvatsku Pravoslavnu Crkvu!, dragovoljac.com, 2023.:
<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/HPC1.pdf>
<https://hrvatskapravoslavnacrkva.wordpress.com/>
161. J. Pečarić, Moja Ankica, Zagreb, 2023. str. 667.
162. J. Pečarić, Liste sa Stanforda, Fah idioti i Josip Šimunić, dragovoljac.com, 2023.:
<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/simunic.pdf>
163. J. Pečarić, Ante Tomić: Znanstvenik ili podoficir? dragovoljac.com, 2023.:
<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/Tomic.pdf>
164. J. Pečarić, Vukovar: Trijumf Tuđmanizma dragovoljac.com, 2023.:
<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/VukovarTrijumf.pdf>
165. J. Pečarić, Pomozi sirotu na svoju sramotu! / Više to nisu moji časopisi, dragovoljac.com, 2024.:
<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/visetonisumojicasopisi.pdf>
166. J. Pečarić, Biskup dr. sc. Vlado Košić / Četvrti stup moje Hrvatske 2., dragovoljac.com, 2024.:
<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/kosic.pdf>
167. J. Pečarić, Sanja i Teresa Iva Drobilice, dragovoljac.com, 2024.:
<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/sanjaiteresa.pdf>
168. J. Pečarić, S Ankicom u Lahoreu, Zagreb, 2024, str. 390.
169. J. Pečarić, Josip Botteri Dini, dragovoljac.com, 2024.:
170. J. Pečarić, Matematička radionica Josipa Pečarića – Split / Prof. dr. sc. Milica Klaričić Bakula, dragovoljac.com, 2024.:
<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/matematickaradionica.pdf>
171. J. Pečarić, Biskup dr. sc. Vlado Košić /Četvrti stup moje Hrvatske 2., Zagreb, 2024., str. 710.
172. J. Pečarić, Jubileji Biskupa Košića, Zagreb, 2024., str. 224.
173. J. Pečarić, Biskup Josip Mrzljak, dragovoljac.com, 2024.:
<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/Mrzljak2.pdf>
174. J. Pečarić, Napadaju Tuđmana – Da umreš od smijeha / HAZU i Tuđmanova bista, dragovoljac.com, 2024.:
<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/AndricHAZU.pdf>

175. J. Pečarić, Kazimir Sviben / O Goldsteinovoj prevari, dragovoljac.com, 2024.:
<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/sviben.pdf>
176. J. Pečarić, Ozana Ramljak i Rade Perković u mojim zapisima, dragovoljac.com, 2024.:
<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/ozana.pdf>
177. J. Pečarić, HAZU i Tuđmanova bista / Napadaju Tuđmana – Da umreš od smijeha, 2., Zagreb, 2024., str. 389.
178. L. Benčik, J. Pečarić, Pupovac, hrvatske pravice, 2024.
<https://hrvatskepraviceblog.com/2024/02/04/pupovac/>
179. J. Pečarić, Kardinal Franjo Kuharić. Dragovoljac.com, 2024.:
<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/kuharic.pdf>
180. J. Pečarić: Prof. emeritus dr. sc. Zvonimir Janović, Dragovoljac.com, 2024.:
<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/zvonimirjanovic.pdf>
181. J. Pečarić, Slobini zečevi, Dragovoljac.com, 2024.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/zecevi.pdf>
182. J. Pečarić, Akademik Ivica Kostović / 'Ovdje sam došao baš da se vidi kako u Akademiji ima ljudi koji vole Hrvatsku državu', Dragovoljac.com, 2024.:
<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/kostovic.pdf>
183. J. Pečarić: Tko će odgovarati zbog protuhrvatskih laži JUSP Jasenovca? Dragovoljac.com, 2024.:
<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/juspjasenovac.pdf>
184. J. Pečarić, Jonjića za Predsjednika RH, dragovoljac.com., 2024.:
<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/jonjic.pdf>
185. J. Pečarić, Hajka na HAZU / "Mozak veličine maković-zrna", Zagreb, 2024., str. 303.
186. J. Pečarić: Moja Ankica II., Zagreb, 2024., str. 448.
187. J. Pečarić, Donald Trump u mojim zapisima, dragovoljac.com, 2024.:
<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/Trump.pdf>
188. J. Pečarić, Dr. sc. Vladimir Geiger, dragovoljac.com, 2024.:
<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/geiger.pdf>
189. J. Pečarić i M. Pavković, Mali Sloba u Zagrebu, Zagreb, MMXXIV., str. 252.

190. J. Pečarić, Jonjića za Predsjednika RH, Drugo prošireno izdanje, dragovoljac.com., 2024.:

<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/jonjic2.pdf>

191. J. Pečarić, Kuzma Kovačić: 'Povjesničar – Uklanjatelj', dragovoljac.com., 2024.:

<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/kovacic.pdf>

192. J. Pečarić, Hrvatski velikan Božidar Alić, dragovoljac.com., 2025.:

<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/alic.pdf>

193. J. Pečarić, Dr. sc. Ante Nazor, dragovoljac.com., 2025.:

<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/nazor.pdf>

194. J. Pečarić, Davor Dijanović, dragovoljac.com., 2025.:

<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/dijanovic.pdf>

195. J. Pečarić, Mladen Pavković: Tekstovi u mojim knjigama, Zagreb, 2025. str. 359.

196. J. Pečarić, 'Dobar čovek Sloba', ' dragovoljac.com., 2025.:

https://www.dragovoljac.com/images/minifp/dobar_covek_sloba.pdf

197. J. Pečarić, Javor Novak: Ulomci zbilje, dragovoljac.com., 2025.:

<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/javornovak.pdf>

198. J. Pečarić, 'Ideologija genocida Cohen-Pečarić', Zagreb, 225., str. 549.

VIDMAROVIĆ NA FACEBOOKU

4. srpnja

Gospode, pa ovaj je čovjek rođen 1966. godine. Tek je njegov djed mogao biti ono što mu pripisuju. Kako je lagano etiketama ubijati ljude!

dnevnik.hr

Strani mediji: Koncert nacističkog simpatizera paralizirat će Zagreb, slavio je ustaše

AFP navodi da je Thompson pjevač poznat po simpatijama prema pronacističkoj ideologiji.

4. srpnja

OVU ZSTUPNICU PREDSEDNIK MILANOVIĆ JE JAVNO IMENOVAO NARIKAČOM. ZASLUŽENO.

DNEVNIK.HR

Orešković se obrušila na Thompsona: "Bio je i ostao HDZ-ov pjevač, a za one koji ne znaju što je bilo u četveroredu..."

29. lipnja

Pretjerujete sa strahovima. Naša je policija znala kako regulirati promet tijekom Papina posjeta Zagrebu i tu još u ratnim uvjetima. Tada se na Kajzerici okopio milijun hrvatskih vjernika. I sve je prošlo bez ovakvih strahova, prijevora, političkih invokacija, etc.

JUTARNJI.HR

Najveći zadatak u karijeri bivšeg specijalca, policijski izvori otkrivaju: ‘Ovo će nam biti najteži izazov, nitko ne zna kako će ljudi reagirati’

Više od 5000 policajaca i zaštitara, 12 sektora po 20.000 ljudi i 24 nadzorna tornja, krim policija pazit će na džeparoše

AKADEMIK JOSIP PEČARIĆ – ŽIVOTOPIS

Akademik Josip Pečarić rođen je 2. rujna 1948. godine u Kotoru. Tamo je završio osnovnoškolsko i srednjoškolsko obrazovanje, a 1972. diplomirao na Elektrotehničkom fakultetu u Beogradu s radom iz područja nuklearne fizike. Na istom fakultetu je i magistrirao 1975. godine, a 1982. obranio doktorsku disertaciju iz područja matematike s naslovom Jensenove i srodne nejednakosti.

Nakon završenog studija radio je u Geomagnetskom institutu u Grocki te od 1977. kao asistent fizike na Građevinskom fakultetu u Beogradu. Godine 1987. se s obitelji preselio u Zagreb te zaposlio na Tekstilno-tehnološkom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu kao izvanredni profesor matematike. Od 1990. radi kao redoviti profesor na istom fakultetu, od 1996. kao redoviti profesor u trajnom zvanju. Umirovljen je 2018. Do početka agresije Rusije na Ukrajinu bio je istraživač Matematičkog instituta Sveučilišta RUDN u Moskvi (Rusija).

Od 2000. godine je redoviti član Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti, od 2016. inostrani je član Dukljanske akademije nauka i umjetnosti

Za doprinos u znanosti je 1996. godine dobio Državnu nagradu za znanost (prirodne znanosti), te je 1999. odlikovan ordenom Reda Danice hrvatske s likom Ruđera Boškovića.

Akademik Josip Pečarić je jedan od vodećih svjetskih stručnjaka u području matematičkih nejednakosti. Jedan je od najproduktivnijih

svjetskih matematičara s više od 1300 objavljenih ili prihvaćenih za tisak radova u matematičkim časopisima. Također je i najcitiraniji hrvatski matematičar, a ima preko 230 suradnika iz zemlje i svijeta (na svjetskim bazama ima:

Google Scholar: publikacija 1716, citata: 25658, H-index: 56;

MathSciNet: publikacija: 1.388, citata: 7.392, H-index: 29;

Scopus: publikacija: 848, citata: 8672, H-index: 40;

WoS: publikacija: 847, citata: 7641, H-index: 36.

Prema istraživanjima sa Sveučilišta Stanford u Kaliforniji (SAD) Pečarić je po broju objavljenih radova na 2434. mjestu njihove liste za cijelu karijeru od 204644 svjetskih znanstvenika, a prvi iz RH je 8046. Na njihovoj listi za 2022. godinu koja ima 210199 znanstvenika Pečarić je po broju objavljenih radova na 2331. mjestu, a prvi iz RH je 9412.

Osim velikog broja članaka u međunarodnim matematičkim časopisima, autor je ili koautor 40 monografija. O jednoj monografiji je u poznatom časopisu Amer. Math. Monthly, July-August 1991, poznati matematičar D. Pedoe objavio cijeli članak, a izdavačka kuća Element pokrenula je seriju „Monographs in inequalities“ u kojoj je do sada tiskano 22 monografija.

Osnivač je seminara Matematičke nejednakosti i primjene na Matematičkom odjelu Prirodoslovno-matematičkog fakulteta, Sveučilišta u Zagrebu, i s tog je seminara do sada izašlo preko četrdeset doktora matematičkih znanosti. Danas ovaj seminar također ima i svoj dio na Sveučilištu u Splitu. Niz godina gostovao je na Abdus Salam school of mathematical sciences in Lahore pa i u Pakistanu ima niz svojih učenika koji rade po tamošnjim sveučilištima. Akademik Pečarić ima preko 230 suradnika iz cijeloga svijeta.

Prvi hrvatski matematički časopis koji je uvršten na svjetske liste najboljih znanstvenih časopisa bio je Pečarićev časopis *Mathematical inequalities and Applications* (MIA). Taj časopis je bio i na Q1, a sada je na Q2 listi, kao jedan od dva hrvatska znanstvena časopisa koji su na toj listi Q2 časopisi. Drugi Pečarićev časopis *Journal of Mathematical inequalities* (JMI) je na Q1 listi kao jedan od dva hrvatska znanstvena časopisa na toj listi koji su Q1

časopisi. Ono što je još impozantnije JMI je top 5% matematičkih časopisa, tj. 15. od 329 matematičkih časopisa koji se tiskaju u svijetu a imaju impact faktor. Pokrenuo je i časopis „Fractional Differential Calculus“ koji je na Scopus listi.

Krajem godine je zatražio da se njegovo ime izbriše iz uredništava tih časopisa:

J. Pečarić, „Pomozi sirotu na svoju sramotu! / Više to nisu moji časopisi” dragovoljac.com, 2024.:

<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/visetonisumojicasopisi.pdf>

Glavni urednik je i novog časopisa „Pakistan Journal of Mathematical Sciences“.

Osim toga, član je uredništava ili recenzent brojnih međunarodnih časopisa. Kao pozvani ili plenarni predavač akademik Josip Pečarić je održao mnoga predavanja na međunarodnim konferencijama, a povodom njegovog 60-og rođendana je 2008. godine u Trogiru održana međunarodna konferencija „Mathematical Inequalities and Applications 2008“. Tu konferenciju su slijedile:

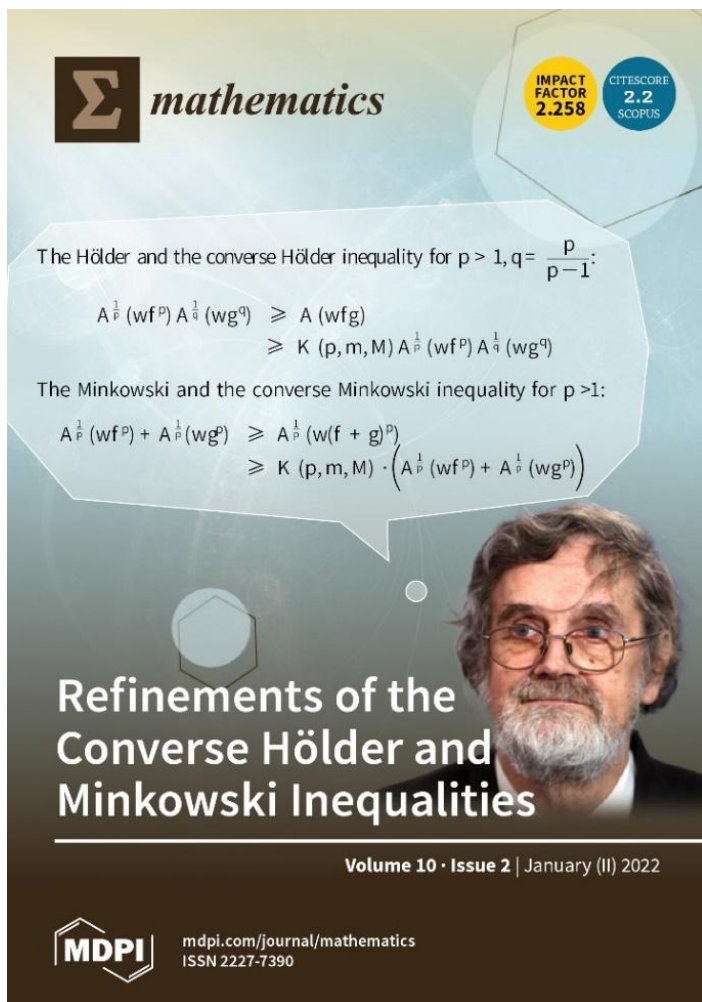
Mathematical Inequalities and Applications 2010, Lahore, Pakistan, March 7-13, 2010., Pakistan

Mathematical inequalities and nonlinear functional analysis with applications, July 25-29, 2012, Jinju, South Korea.

U lipnju 2014. godine (22.-26. lipnja) u Trogiru se pod pokroviteljstvom Razreda za matematičke, fizičke i kemijske znanosti HAZU održala konferencija pod nazivom „Mathematical Inequalities and Applications 2014 – One thousand papers conference“ u čast akademika Josipa Pečarića povodom objavljivanja više od 1000 znanstvenih matematičkih radova,

Slijedeće godine je održana konferencija Mathematical Inequalities and Applications 2015, 11-15 November, Mostar, BiH

Tri godine kasnije je u Zagrebu održana međunarodna konferencija MIA 2018 povodom njegovog 70-og rođendana.

Cover Story

Article: Refinements of the Converse Hölder and Minkowski Inequalities

Josip Pečarić, Jurica Perić and Sanja Varošanec

Mathematics 2022, 10(2), 202; doi:10.3390/math10020202

<https://www.mdpi.com/2227-7390/10/2>

Mathematics | January-2 2022 - Browse Articles

Zbog njegovih zasluga u matematici, akademiku Pečariću je posvećen jedan broj časopisa „Banach Journal of Mathematical Analysis“, Vol. 2, No.2 (2008). Riječ je o međunarodnom znanstvenom časopisu koji je na SCIE i CC listi, a u tom posebnom broju članke su objavili i posvetili ih akademiku Pečariću mnogobrojni svjetski matematičari. Intervju koji je tamo objavljen (str. 163-170) objavljen je i na kineskom u časopisu Mathematics 3 (2012), 245-249. Nekim Pečarićevim istraživanjima (inače citiranih i u časopisu “Nature”, a s P.T. Landsbergom objavio je članak u časopisu Phys. Rev., A35 (1987), 4397–4403.) posvećen je i članak "Accentuate the negative", Math. Bohem. 134 (2009), no. 4, 427-446. kojeg je napisao Peter Bullen, profesor emeritus sa Sveučilišta u Vancouveru.

Nedavno je tiskana knjiga Matice Hrvatske PRIJELOMNA VREMENA / Hrvatske zemlje nakon 1918, u kojoj postoji i poglavlje o znanosti. Tako na str. 413. piše: *Djelovali u inozemstvu ili u Hrvatskoj, neki od hrvatskih znanstvenika su tijekom 20. stoljeća dali važan doprinos svjetskoj znanosti, prvenstveno nobelovci Lavoslav Ružička i Vladimir Prelog (kemija). Značajan ugled stekli su i fizičar Ivan Supek (električna vodljivost materijala na niskim temperaturama), matematičari Vilim (William) Feller (teorija vjerojatnosti) i Josip Pečarić (teorija nejednakosti), molekularni biolozi Miroslav Radman i Ivan Đikić, fizičari Davor Pavuna (supraprovodljivost i nano-inženjering) i Marin Soljačić (bežični prijenos energije i nano-fotonika) i mnogi drugi.*

Akademik Pečarić poznat je i po svom publicističkom radu. Objavio je više od 230 publicističkih knjiga.

27. 5. 2025.